

Hoosea, targum

KR1933 pohjatekstillä, targumin erot kursivilla. **(Sisällysluettelo viimeisellä sivulla)**

Luku 1

1. Herran *profetian* sana, joka tuli Hoosealle, Beerin pojalle, Juudan *huoneen* kuningasten Ussian, Jootamin, Aahaan ja Hiskian päivinä ja Israelin kuninkaan Jerobeamin, Jooaan pojan, päivinä.
2. *Sen Herran sanan alku, joka tuli Hoosealle. Herra sanoi Hoosealle: "Mene, profetoi sen harhaan kulkevan kaupungin asukkaita vastaan, jotka jatkavat synnin tekemistä. Sillä maan asukkaat kulkevat harhaan, pois Herran palvelemisesta."*
3. Niin hän meni ja *profetoi heistä, että jos he tekisivät parannuksen, he saisivat anteeksi; mutta jos eivät, he putoavat, niin kuin lehdet putoavat viikunapuusta. Mutta he jatkoivat pahojen tekojen tekemistä.*
4. Ja Herra sanoi hänelle: "Pane *heille* nimeksi '*hajotetut*', sillä vähän aikaa vielä, ja minä koston niiden epäjumalien palvelijoiden verivelat, jotka *Jeehu* vuodatti *Jisreelissä*, kun hän tappoi heitä *Baalin* palvonnan tähden. Nyt he itse ovat kääntyneet, mennäkseen harhaan *Beetelin* vasikoiden perässä. Sen tähden, minä luen sen viattomaksi vereksi *Jeehun* suvulle ja teen lopun Israelin heimon kuninkuudesta.
5. Ja sinä päivänä minä särjen Israelin *sotilaiden* voiman *Jisreelin* laaksossa."
6. *He jatkoivat pahojen tekojen tekemistä. Ja hän sanoi hänelle "Pane hänelle nimeksi 'ei armahdettuja', sillä en minä enää tästedes armahda Israelin heimoa, mutta jos he tekevät parannuksen, minä varmasti annan heille anteeksi.*
7. Mutta Juudan heimon *kansaa* minä armahdan: minä pelastan heidät Herran, heidän Jumalansa, *sanan* avulla, mutta en pelasta heitä jousella, miekalla enkä sodalla, *enkä sotilailla*, hevosilla enkä ratsumiehillä."
8. *Ja ne niiden asukkaat, jotka on hajotettu muiden kansakuntien sekaan, unohdetaan; ei heitä säälitä heidän tekojensa tähden – ja he jatkoivat pahojen töiden tekemistä!*
9. Ja Herra sanoi: "Pane *heille* nimeksi '*ei minun kansani*', sillä te ette täytä minun opetukseni *sanoja*, eikä minun *sanani* ole ollut teidän *apunanne*.
10. Mutta israelilaisten luku on oleva niin kuin meren hiekka, jota ei voi mitata eikä lukea. Ja siinä *maassa*, *johon* heidät on karkoitettu *kansakuntien keskuuteen*, kun rikkoivat *lain*, jossa heille on sanottu: 'Te ette ole minun kansani', *he saavat palata ja heidät tehdään suureksi*. Heille sanotaan: 'Elävän Jumalan kansa!'
11. Ja Juudan miehet ja Israelin miehet kokoontuvat yhteen ja asettavat itsellensä yhteisen pään, *Daavidin huoneesta*; ja he lähtevät siitä *karkoituksensa* maasta, sillä suuri on se *heidän kokoontumisensa* päivä.

Luku 2

1. *Profeetat!* Sanokaa veljillenne, "minun kansani! Palatkaa minun opetukseeni, ja minä armahdan teidän seurakuntianne!"
2. *Nuhdelkaa Israelin seurakuntaa ja sanokaa hänelle, että koska se ei nöyry minun palvelemiseeni, minun sanani ei kuule heidän rukouksiaan, ennen kuin se poistaa pahat tekonsa kasvojensa edestä, ja omien epäjumaliensa palvonnan kaupungeistaan.*

3. Etten minä *poistaisi minun kirkkauteni läsnäoloa siitä ja ottaisi pois hänen kunniaansa. Muuten minä teen hänet hylätyksi, niin kuin entisinä aikoina, kunnes hän palasi minun palvelemiseeni. Minun vihani on lankeava hänen ylleen, niin kuin se lankesi sen sukupolven ylle, joka rikkoi lakini erämaassa. Minä teen hänet kuivan maan kaltaiseksi ja kuoletan hänet janoon.*
4. Ja hänen lapsiansa minä en armahda, sillä he ovat lapsia, jotka kulkevat harhaan.
5. Sillä heidän seurakuntansa on kulkenut harhaan, väärrien profeettojen perässä, heidän opettajansa ovat häpeissään. Sillä hän on sanonut: 'Minä kuljen niiden kansakuntien perässä, jotka rakastavat minua ja antavat minulle leipäni ja veteni, villani ja pellavani, öljyni ja juomani, ja kaiken tarvitsemani.'
6. Sen tähden, katso, minä *pilaan sinun tiesi, niin kuin aidataan orjantappuroilla, minä jaottelen ne, niin kuin muureilla jaotellaan*, niin ettei hän löydä polkujansa.
7. Ja hän *tavoittelee rauhaa kansakuntien, hänen rakastajiensa kanssa*, mutta ei sitä saavuta; etsii *apua*, mutta ei löydä. Ja hän on sanova: 'Minä menen takaisin entisen Herrani palvelemiseen, sillä parempi oli minulla olo silloin, kun palvelin hänen edessään. Tästä alkaen, en enää palvele epäjumalia!'
8. Hän ei ole tajunnut, että minä olen hänelle *siunannut* jyvät ja viinin ja öljyn, olen kartuttanut hänelle hopeata ja myös kultaa, joka on käytetty *epäjumalien* hyväksi.
9. Sen tähden minä otan takaisin *minun sanani, kiroamaan viljan sadonkorjuun aikana* ja viinin *valmistusaikanaan*. Ja tempaan pois villani ja pellavani, jotka minä *annoin hänelle peittämään* hänen alastomuutensa.
10. Nyt minä paljastan hänen *häpeänsä* hänen rakastajiensa, *kansakuntien*, silmäin eteen, eikä kukaan ole pelastava häntä minun kädestäni.
11. Minä teen lopun kaikesta hänen ilonpidostansa: hänen juhlistansa, uusista kuistansa ja sapateistansa ja kaikista hänen pyhäpäivistänsä.
12. Ja minä hävitän hänen viiniköynnöksensä *hedelmät* ja viikunapuunsa, joista hän on sanonut: 'Ne ovat minun *palkkani*, jonka rakastajani, *kansakunnat*, ovat minulle antaneet'. Minä teen ne metsäksi, ja metsän eläimet syövät niitä.
13. Ja minä koston hänelle *ne epäjumalien palvonnan* päivät, joina hän niille poltti *suitsukkeita*, kun hän oli kuin miehensä jättänyt nainen, joka koristi itsensä renkaillaan ja kaulakäädyllään ja kulki *harhaan* rakastajiensa jäljessä. Niin myös *Israelin seurakunta rakasti epäjumalien palvelemista*, mutta unhotti minun *palvelemiseni*, sanoo Herra.
14. Sen tähden, katso, minä *teen hänet lain alaiseksi, ja minä teen ihmeitä ja voimallisia tekoja hänen puolestaan, niin kuin minä tein siellä erämaassa. Minä puhun lohdutusta hänen sydämelleen minun palvelijoideni, profeettojen, kautta.*
15. Minä annan hänelle sieltä *johtajia*, ynnä Aakorin laakson *sielun iloksi*, ja hän on oleva siellä *seuraamassa minun sanaani* kuuliainen niin kuin nuoruutensa päivinä, ja myös minä *teen heille ihmeitä ja voimallisia tekoja* niin kuin sinä päivänä, jona hän Egyptin maasta läksi.
16. Sinä päivänä, sanoo Herra, sinä *palvelet innolla* minua, etkä enää *palvele epäjumalia*;
17. ja minä poistan *muiden kansojen epäjumalien* nimet hänen suustansa, eikä niiden nimiä enää mainita.
18. Ja sinä päivänä minä teen heidän hyväksensä liiton, *että he saavat elää rauhassa* metsän eläinten ja taivaan lintujen kanssa ja maan matelevaisten kanssa; ja jousen ja miekan ja *sotilaat* minä särjen maasta ja annan heidän asua turvassa.
19. Ja minä *vahvistan* sinut itselleni ikiajoiksi, *vahvistan* sinut itselleni vanhurskaudella ja tuomiolla, armolla ja laupeudella,
20. *vahvistan* sinut itselleni uskollisuudella, ja sinä olet tunteva Herran *pelon*.

21. Sinä päivänä minä kuulen *teidän rukouksenne*, sanoo Herra, minä *käsken* taivasta, ja se *lähettää maalle sateen*,
22. ja maa *tuottaa* jyviä, viiniä ja öljyä, ja *niitä hankitaan* minun kansani karkoitetuille.
23. Ja minä *vahvistan sinut minun eteeni, minun kirkkauteni läsnäolon* maahan, minä armahdan *niitä, joita ei armahdettu heidän tekojensa tähden* ja sanon *niille, joista sanottiin, 'te ette ole minun kansaani'*: 'Sinä olet nyt minun kansani'; ja hän vastaa: 'Minun Jumalani'."

Luku 3

1. Sitten sanoi Herra minulle: "Mene vielä ja *puhu profetia Israelin huoneesta, joka on kuin nainen*, jota hänen puolisonsa rakastaa, mutta joka rikkoo avion. *Aivan niin kuin mies rakastaa häntä, eikä tahdo lähettää häntä pois*, niin Herra rakastaa israelilaisia, *vaikka nämä kääntyvät muiden jumalien puoleen. Mutta jos he tekevät parannuksen, heille annetaan anteeksi, ja he ovat kuin mies, joka on tehnyt erehdyksen ja sanonut jotain sopimatonta, viinistä humaltuneena.*"
2. Ja minä *lunastin heidät minun sanani kautta Nisan-kuun viidentenätoista päivänä, ja annoin sen hopearahan sovituksesi, ja minä sanoin, että heidän tulisi tuoda sadon uutislyhteen esikoinen minun eteeni.*
3. *Profeetta, sano hänelle: "Israelin seurakunta, teidän syntinne ovat syy teidän kauan aikaa kestäneeseen pakkosiirtolaisuuteenne! Palvele minua, älä eksy, äläkä palvele epäjumalia, silloin minä myös säälin sinua."*
4. Sillä kauan aikaa saavat israelilaiset olla ilman *Daavidin huoneen kuningasta ja ilman ruhtinasta, joka hallitsisi Israelia*, ilman uhria *Jerusalemossa ja patsasta Samariassa*, ilman kasukkaa ja *opettajaa.*
5. Sen jälkeen israelilaiset kääntyvät ja etsivät, *kuinka palvella Herraa, Jumalaansa, ja he tottelevat Messiasta, Daavidin poikaa, kuningastansa. Innolla he palvelevat Herraa, ja hänen hyvyytensä heille on oleva suuri, päivien lopulla.*

Luku 4

1. Kuulkaa Herran sana, te israelilaiset, sillä Herralla on oikeudenkäynti maan asukasten kanssa; sillä ei ole *ketään, joka toimii rehellisesti, ei ketään, joka tekisi hyviä tekoja* eikä *ketään, joka vaeltaisi Herran pelossa* maassa.
2. Vannotaan *väärin* ja valehdellaan, murhataan, varastetaan ja rikotaan *aviot, tehdään lapsia kavereiden vaimojen kanssa, ja lisätään rikosta rikoksen päälle.*
3. Sen tähden maa *autioituu*, ja kaikki siinä asuvaiset *tuhoutuvat*, metsän eläimet ja taivaan linnut; myöskin kalat merestä katoavat, *heidän syntiensä tähden.*
4. *Sillä he sanovat; kirjanoppinut älköön opettako, ja profeetta älköön nuhdelko, sinun kansasi väittelee opettajiensa kanssa!*
5. Niin sinä *kompastut päivällä, myös väärä profeetta kompastuu yhdessä sinun kanssasi kuin yöllä; ja minä laitan sinun seurakuntasi häpeämään.*
6. Minun kansani *on tullut tyhmäksi*, sillä se on *ymmärrystä* vailla. Koska sinä olet hyljännyt *ymmärryksen minun pelostani*, hylkään minä sinut *palvelemasta minun edessäni*. Koska olet unhottanut Jumalasi lain, unhotan myös minä sinun lapsesi.
7. *Mitä enemmän minä lisäsin heidän hyvinvointiaan, sitä enemmän he ovat tehneet syntiä minua vastaan. He ovat vaihtaneet heidän kunniansa häpeäksi.*
8. *Papit häpäisevät minua syömällä minun kansani syntiuhreista, lisätäkseen syntejä rikokseensa.*

9. *Maallikoista tehdään pappeja, jotka häpäisevät minun pyhät uhrini. Minä häpäisen heidän kunniansa ja teen siitä, mikä on heille kallisarvoista, halveksittavaa. Minä rankaisen heitä heidän pahojen teidensä mukaan ja koston heille heidän kieroutuneet tekonsa.*
10. *He syövät, mutta eivät tule ravituiksi, he ottavat vaimoja, mutta eivät lisäänty, sillä he eivät ole tahtoneet ottaa vaaria Herran palvelemisesta.*
11. *Haureus ja viini ja päihheet vievät sydämen harhaan.*
12. *Minun kansani kysyy puultansa, ja luulevat, että sen oksa selittää; sillä vääryyden henki on eksyttäväinen: he ovat eksyneet palvelemasta Jumalaansa.*
13. *Vuorten huipuilla he uhraavat, polttavat uhreja kukkuloilla, rautatammen, haavan ja tammen alla, sillä niiden varjo on laaja. Sen tähden tulee teidän tyttäristänne, joita teillä on muiden kansakuntien kanssa, porttoja, ja teidän miniänne, joita te olette ottaneet pojillenne muista kansakunnista, rikkovat avion.*
14. *En minä rankaise teidän tyttäriänne siitä, että he porttoja ovat, enkä miniöitänne siitä, että he avion rikkovat, sillä miehet itse poikkeavat syrjään porttojen kanssa ja syövät ja juovat huorien kanssa; ja sen sukupolven kansa, joka ei opetuksesta välitä, kukistuu.*
15. *Jos sinä, Israel, eksyt, älköön Juudan huone saattako itseänsä synnalaiseksi: älkää lähtekö Gilgaliin, älkää menkö ylös Beeteliin, älkääkä vannoko väärin: "Niin totta kuin Herra elää".*
16. *Sillä niin kuin lihavaksi tullut lehmä potkaisee, on Israel niskoitellut suuren hyvinvoinnin tähden; nyt on Herra johdattava heitä niin kuin lampaita laaksossa.*
17. *Israelin huone on riippuvainen epäjumalain palvonnasta – minun palvelemiseni he ovat hylänneet.*
18. *Heidän johtajansa ovat lisänneet juhlimistaan sortamisen kautta, sen tähden he ovat eksyneet, ja harjoittavat törkeitä haureutta. Heidän herransa rakastavat häpeätä.*
19. *Heidän herrojensa teot eivät ole hyviä, aivan kuten on mahdotonta kuljettaa tuulta vaatteissa. Nyt minä tuon vastustajan heidän ylleen, he saavat häpeän epäjumaliensa alttareista.*

Luku 5

1. *Kuulkaa tämä, te papit, tarkatkaa, Israelin heimo, ja ottakaa korviinne, kuninkaan huone: eikö ole teidän vastuullanne tuntea tuomio; mutta te olette olleet paula opettajillenne, kuin verkko, joka on levitetty korkealle vuorelle.*
2. *Epäjumalille uhrataan jatkuvasti, mutta minulta on tuleva rangaistus heille kaikille.*
3. *Minä tunnen Efraimin huoneen teot, eikä Israelin huone ole minulta kätöksä; sillä nyt sinä, Efraimin huone, olet eksynyt, Israelin huone on saastuttanut itsensä.*
4. *Heidän tekonsa eivät salli heidän kääntyä Jumalansa palvelemiseen, sillä vääryyden henki on johtanut heidät harhaan, eivätkä he ole etsineet opetusta Herralta.*
5. *Israelin kunnia nöyryytetään, ja se tullaan näkemään, ja Israelin huoneen kansa ja Efraimin huoneen kansa kompastuvat syntivelkaansa; myös Juudan huoneen kansa kompastuu heidän kanssansa.*
6. *Lampainensa ja raavainensa he tulevat, etsiäksensä opetusta Herralta, mutta eivät löydä: hän on ottanut hänen kirkkautensa läsnäolon heistä pois.*
7. *He ovat olleet uskottomat Herran sanalle, sillä he ovat kasvattaneet muiden kansakuntien tyttärien lapsia. Nyt minä tuon heitä vastaan kansakuntia, kuukausi kuukaudelta, jotka ryöstävät heidän peltansa.*

8. *Profeetat, korottakaa äänenne sofarin lailla! Profetoikaa, että verenhimoiset kansakunnat ovat tulossa heitä vastaan, sillä he tekivät Gibeon Saulin kuninkaakseen. Huutakaa, niin kuin pasuuna huutaa, sanokaa, että kuninkaat ja heidän sotajoukkonsa tulevat heitä vastaan, koska he eivät kuunnelleet Samuelin sanoja, joka oli profeetta Raamassa, nostakaa sotahuuto, koska he olivat uskottomat minun sanalleni, ja he kääntyivät pois minun palvelemisestani, eivätkö palvelleet minua siinä pyhäkössä, joka oli Benjaminin heimon maassa.*
9. *Efraimin huoneen kansa on tuleva autioksi syntien koston päivänä. Mutta Israelin heimokunnille minä olen ilmoittanut opetukseni.*
10. *Juudan ruhtinaat ovat tulleet rajan siirtäjinä kaltaisiksi. Minä vuodatan heidän päällensä vihani niinkuin vedet.*
11. *Sorretta on Efraimin huoneen kansa, loukattu hänen oikeutensa kautta, sillä heidän tuomarinsa ovat kääntyneet harhaan, vääryyden rahan perässä.*
12. *Minun sanani on Efraimin huoneen kansalle kuin koi ja Juudan huoneen heimolle kuin mätä.*
13. *Mutta kun Efraim näki sairautensa ja Juuda tuskansa, meni Efraimin huoneen kansa Assuriin, lähetti sanan kuninkaalle, että hän heidän puolestaan kostaisi; Profeetta, sano heille; hän ei voi teitä parantaa, ei lievittää tuskaanne.*
14. *Sillä minun sanani on Efraimin huoneen kansalle kuin leijona, Juudan kansan heimolle kuin nuori jalopeura: minä tapan, sanani kautta, ja vien pois. Minä kohotan voimani, eikä pelastajaa ole.*
15. *Minä poistan minun kirkkauteni läsnäolon, menen takaisin pyhille paikoilleni taivaisiin, kunnes he ymmärtävät, että he ovat syytensä kärsineet ja etsivät minun kasvojani: ahdistuksessansa he minun pelkoani etsivät.*

Luku 6

1. *He sanovat; Tulkaa, palatkaamme Herran palvelemiseen, sillä hän on lyönyt meitä, ja parantaa meidät, hän on tuonut hävityksen yllemme, ja hän on antava meille levon.*
2. *Hän tekee meidät eläviksi niinä tulevina lohdutuksen aikoina, kuolleiden ylösnousemuksen päivänä hän meidät herättää, ja me saamme elää hänen edessänsä.*
3. *Niin opetelkaamme, pyrkikäämme tuntemaan Herran pelko: niin kuin aamuruskon valo noustessaan, hän tulee tuomaan siunauksia meille kuin sade, kuin kevätsade, joka kostuttaa maan.*
4. *Mitä on minun tehtävä sinua ihmisoikeuksien tähden tuomitessani, Efraimin huone, mitä on minun tehtävä sinulle, Juudan huone, kun teidän rakkautenne on kuin aamun pilvi, kuin varhain, äkisti haihtuva kaste?*
5. *Koska minä olen antanut heille varoituksia profeettain kautta, eivätkä he ole tehneet parannusta, minä olen tuonut kuolemaa heitä vastaan, sillä he ovat rikkoneet minun tahtoni sanan. Ja minun tuomioni nousee kuin aamun valo.*
6. *Sillä hyviä tekoja minä haluan enkä uhria, ja Herran opetuksen toteuttamista enemmän kuin polttouhreja;*
7. *mutta he ovat, aikaisempien ihmisten tavalla, rikkoneet liiton: siinä hyvässä maassa, jonka minä olen antanut heille minun tahtoni tekemistä varten, he ovat olleet minun sanalleni uskottomat.*
8. *Gilead on sortajien kaupunki, täynnä viattoman veren jälkiä.*
9. *He ja heidän pappinsa kulkevat yhdessä samaa polkua, murhaavat kansaa yksimielisesti. Syntisten ohjeiden mukaan he tekevät.*

10. Israelin heimon keskuudessa minä olen nähnyt kauhistuttavia tekoja: *he ovat vaihtaneet sen liiton, joka oli tehty heidän kanssaan, etteivät palvelisi epäjumalia. He ovat uudelleen eksyneet, Beetelin vasikoiden perässä. Siellä on Efraimin huone kulkenut harhaan, Israelin huone on itsensä saastuttanut.*

11. *Myös Juudan huoneen kansa on alkanut kasvattamaan syntitaakkaansa, ja myös heistä on tuleva loppu, silloin kun minä käännän kansani karkoitettut takaisin.*

Luku 7

1. Kun *Israelin rikos löytyy*, silloin tulevat julki Efraimin rikokset ja Samarian pahuudet; sillä he harjoittavat petosta, varas tunkeutuu sisään yöllä, ja rosvojoukko ryöstää ulkona päivällä.

2. Eivät he ajattele sydämessään, että minä *näen edessäni* kaiken heidän pahuutensa. Nyt heidän tekonsa piirittävät heidät, ne ovat tulleet minun kasvojeni eteen.

3. He ilahduttavat *toimettomuudellaan* kuningasta ja valheillansa ruhtinaita.

4. Kaikki he ovat avionrikkokkia, *kavereidensa vaimojen kanssa*; he *palavat* kuin leipojan sytyttämä uuni: *sen tähden he saavat lähteä äkisti omista kaupungeistaan pakkosiirtolaisuuteen, aivan kuten he ovat äkisti kiiruhtaneet toteuttamaan pahoja aivoituksiaan, ja koska he eivät muistaneet niitä ihmeitä ja voimallisia tekoja, joita heidän puolestaan tehtiin siihen aikaan, kun heidät tuotiin Egyptistä, silloin, kun taikina leivottiin, ennen kuin se happani.*

5. *Sinä päivänä, kun he osoittivat itselleen kuninkaansa, ruhtinaat alkoivat juoda viiniä hänen kanssaan. Hän sai puolelleen pilkkaajien joukon.*

6. Sillä he ovat *yhtyneet synnin tekijöiden neuvoihin, eivätkä ole viivytelleet. He ovat saattaneet sydämensä kuumaksi kuin palava uuni; koko yön heidän vihansa hehkuu, aamulla se palaa kuin liekitsevä tuli.*

7. He ovat kaikki kuumia kuin uuni, *valheellisilla kielillään he julistavat tuomarinsa syyllisiksi: kaikki heidän kuninkaansa ovat kuolleet, ei yksikään niistä ole minun edessäni rukoillut.*

8. *Israelin huone on sekaantunut kansojen joukkoon. Israelin huone on tullut leivän kaltaiseksi, jota syödään ennen kuin sitä on käännetty.*

9. Muukalaiset *ryöstävät hänen hyvinvointinsa*, mutta ei hän sitä ymmärrä. *Heikkous on vallannut hänet, mutta hän ei ymmärrä.*

10. Israelin ylpeys *nöyryytetään heidän nähtensä, koska he eivät palaja Herran, Jumalansa, palvelemiseen, eivät rukoile häntä, vaikka kaikki näin on.*

11. *Israelin huone on tullut järjettömän ja taitamattoman kyyhkysen kaltaiseksi, jonka poikaset on viety pois. He lähestyvät avuksi Egyptiä, he menevät pakkosiirtolaisuuteen Assuriin.*

12. *Siellä, minne he ovat menossa, minä levitän verkkoni heidän päällensä ja pudotan heidät alas kuin taivaan linnut; minä rankaisen heitä, koska he ovat kuunnelleet omia neuvojaan.*

13. Voi heitä, sillä he ovat *poistaneet minun pelkoni kauas itsestään! Minä tuon heille saalistajia, sillä he ovat minun sanastani luopuneet! Minä olin heidän pelastajansa, mutta he puhuivat minua vastaan valheita.*

14. Eivät he *rukoile* minun puoleeni sydämestänsä, *sen tähden he ulvovat vuoteissansa. Kokoamansa jyvien ja viinin runsauden tähden he niskoittelevat minun sanaani vastaan.*

15. Minä olen heitä kurittanut, minä olen *tarttunut* heidän käsivarteensa, mutta minua vastaan he *jatkavat pahuuden aikomuksia.*

16. *Taas he kapinoivat minun opetustani vastaan, mutta eivät siksi, että minä aiheutan heille paha.* He ovat kuin pettävä jousi. Heidän ruhtinaittensa pitää kaatumana miekkaan kieltensä *petollisuuden tähden. Sellaisia ovat olleet heidän tekonsa siitä lähtien, kun he olivat Egyptin maassa.*

Luku 8

1. *Profeetta, huuda kurkustasi, kuin sofarilla! Sano heille; Kotkan lailla on kuningas tuleva sotajoukkoineen Herran temppeleä vastaan - sillä he ovat rikkoneet minun liittoni, ovat luopuneet minun laistani!*
2. *aina, kun ahdistus tulee heidän ylleen, he rukoilevat edessäni ja sanovat; nyt me tiedämme, ettei muuta jumalaa ole sinun rinnallasi, vapauta meidät, sillä me olemme Israel, sinun kansasi.*
3. *Israelin huone on eksynyt siitä minun palvelemisestani, jonka kautta minä annoin heille hyvää. Vihollinen sitä tästä lähtien vainotkoon!*
4. *He ovat asettaneet kuninkaita, mutta ei se ole ollut minun sanani kautta; ovat asettaneet ruhtinaita, mutta ei minun tahtoni mukaan. Hopeansa ja kultansa, jonka he toivat Egyptistä, he ovat tehneet epäjumalikseen, että tulisi hävitys.*
5. *Sen Samarian vasikan perässä kuljettiin harhaan; minun vihani on syttynyt heitä vastaan. Kuinka kauan kestää, ennen kuin he pystyvät olemaan puhtaita?*
6. *Sillä Israelista se on tullut: seppä sen on tehnyt, hyödyttömän epäjumalan. Pirstaleiksi on menevä Samarian vasikka.*
7. *Sillä tuulta he kylvävät, Israelin huone, ja myrskyä he leikkaavat. Ei se pääse korrelle, ei tuota kasvuja. Jos he hankkivat itselleen omaisuuksia, sen muukalaiset ryöstävät.*
8. *Ryöstetty on Israel. He ovat nyt pakanain seassa kelpaamattoman astian arvoiset.*
9. *Sillä Assuriin ovat he menneet pakkosiirtolaisuuteen, koska he kulkivat omien himojensa perässä, niin kuin niskoitteleva villiaasi. Israelin huone on johdatettu niiden kansakuntien käsiin, joita he rakastivat.*
10. *Mutta jos Israelin huone asettaisi minun pelkoni sydämiinsä, silloin minä kokoaisin heidän karkoitettunsa, jotka ovat pakanain seassa. Vaikka he tulisivat järkiinsä vain hetkeksi, minä poistaisin kuninkaiden ja hallitsijoiden vallan heidän yltään.*
11. *Efraimin huoneen kansa on rakentanut paljon alttareita tehdäkseen syntiä. Heidän epäjumaliensa alttarit ovat tulleetkin hänelle ansaksi.*
12. *Minä olen kirjoittanut heitä varten monet minun lakini, mutta niitä pidetään kuin muiden kansakuntien lakina.*
13. *Minun uhrilahjoikseni he uhraavat väkisin vietyä, uhraavat lihaa ja syövät. Eivätkä he löydä suosiota Herran edessä. Nyt hän kutsuu heidät tekemään tiliä rikoksistaan, ja rankaisee heidän syntinsä: Egyptiin on heidän palattava.*
14. *Israel on hylännyt tekijänsä palvelemisen ja rakentanut palatseja epäjumalille, ja Juudan huoneen kansa on rakentanut paljon varustettuja kaupunkeja; mutta minä lähetän tulen hänen kaupunkeihinsa, ja se kuluttaa niiden palatsit.*

Luku 9

1. *Älä iloitse, Israelin huone, älä riemuitse, niin kuin muut kansat, sillä sinä olet kulkenut harhaan palvelemasta Jumalaasi, olet rakastanut palvella epäjumalia kaikilla viljan puimatanterilla.*
2. *Puimatanner ja viinikuurna eivät heitä elätä, eikä viini täytä heidän tarpeitaan.*
3. *Eivät he saa asua Herran kirkkauden läsnäolon maassa, vaan Efraimin huoneen on palattava Egyptiin, ja Assurissa, pakkosiirtolaisuudessa, he syövät saastaista.*
4. *Eivät he vuodata viiniä juomauhriksi Herralle, eivätkä heidän teurasuhrinsa tuo heille suosiota. Heidän uhrinsa ovat kuin kauhistuksen leipää; kaikki, jotka sitä syövät, saastuttavat itsensä; sillä heidän uhrinsa eivät tuo heille sovitusta Herran pyhäkössä.*
5. *Mitä teette, kun tulee juhla-aika, Herran juhlapäivä?*

6. Sillä katso, heidän on mentävä *pakkosiirtolaisuuteen, ryöstäjien tähden*: Egypti heidät kokoaa, *Memphis* heidät saa viedä. Orjantappurat valtaavat heidän hopeakalleutensa *huoneet*, ohdakkeita on oleva heidän majoissansa.
7. Rangaistuksen päivät tulevat, *syntien* koston päivät tulevat, Israel saa tuntea sen, *että totuuden profeetat ovat heille profetoineet, mutta väärät profeetat tekivät heitä tyhmiksi, sillä he lisäsivät heidän rikoksiaan, ja tekivät heidän syntinsä pahemmaksi.*
8. *Israelin huone odottaa, että heidän vääryyden tekonsa vahvistettaisiin.* Profeetta - hänen kaikilla teillään on pyydystäjän paula, *ansoja* on hänen Jumalansa temppelissä.
9. He ovat syvälle vajonneet turmiontekoon niin kuin Gibeon päivinä. Hän *kutsuu heidät tekemään tiliä rikoksistaan*, rankaisee heidän syntinsä.
10. Niin kuin *vesilähteen vierelle istutettu viinipuu* erämaassa *minun sanani löysi* Israelin; niin kuin varhaisedelmät viikunapuussa, sen alkurunsaudessa, minä *rakastin* teidän isänne. He tulivat Baal-Peoriin, vihkiytyivät häpeäjumalalle ja tulivat kauhistaviksi, niin kuin *ne* heidän *rakastamansa asiat.*
11. Niin kuin *lintu, joka on ajettu pesästään, ja vaeltaa pois, niin on Israelin huoneen kunnia karkoitettu: lapsia ei lisäännä, eikä saada riemuita kohdun hedelmistä, koska he pidättivät jalkansa astumasta minun pyhäkköni.*
12. Ja vaikka he saisivat lapsensa isoiksi, teen minä heidät *keskenkasvuisiksi*, niin ettei *heistä kasva aikuisia.* Voi heitä itseänsäkin, kun minä *poistan minun kirkkauteni läsnäolon heiltä!*
13. *Kun Israelin seurakunta täyttää lakia, he ovat kuin Tyyro menestyksensä ja leponsa päivinä. Mutta Efraimin huoneen kansa on tehnyt syntiä surmaamalla lapsiaan epäjumalille!*
14. Anna heille, Herra, *heidän tekojensa mukaan* - anna heille hedelmätön kohtu ja kuivettuneet rinnat.
15. Kaikki heidän pahuutensa Gilgalissa *on minun edessäni paljastettua*, sillä siellä minä rupesin heitä vihaamaan. Heidän tekojensa pahuuden tähden minä karkoitan heidät temppelistäni pois. En minä enää heitä rakasta: kaikki heidän ruhtinaansa ovat niskureita.
16. *Israelin huone on kuin puu, jonka juuret ovat kuivettuneet alhaalta, oksat kuihtuneet ylhäältä: hedelmää he eivät tee.* Ja jos synnyttävätkin, kuoletan minä heidän kohtunsa kalleimmat.
17. Minun Jumalani on hylkäävä heidät, sillä he eivät ole *hänen sanaansa* totelleet. He joutuvat pakolaisiksi pakanain sekaan.

Luku 10

1. Israel on *ryöstetty viinipuu, vaikka se oli rehevä viiniköynnös, kun se toteutti lakia.* Heidän *tekojensa hedelmät ovat aiheuttaneet heidän pakkosiirtolaisuutensa.* Mitä runsaampi sen hedelmä oli, sitä runsaammin se teki alttareita; mitä parempi sen maa oli, sitä parempia patsaita se pystytti.
2. Heidän sydämensä *on eronnut laista*; nyt he saavat siitä kärsiä: *nyt minä tuon heitä vastaan vihollisen, joka särkee heidän alttarinsa, hävittää heidän patsaansa.*
3. Nyt he saavat sanoa: "Ei ole meillä kuningasta, sillä me emme ole peljänneet Herraa; ja mitä hyvää kuningas meille tekisi?"
4. He puheita pitävät, *väkivallan sanoilla*, väärin vannovat, *turhia* liittoja tekevät; *nyt minä tuon heitä vastaan, myrkkykäärmeiden myrkyn lailla, tuomion heidän peltojensa rajojen siirtelyistä.*
5. *Beetelin vasikkain palvonnan tähden heitä vastaan on nouseva kuningas sotajoukkoineen, ja hän on heidät karkoittava.* He vievät *Samariankin vasikan heiltä.* Sillä *sen kansa ja ne palvojat, jotka riemuitsivat siitä, joutuvat suremaan sen kunniaasta, sillä se on siitä poistettu.*

6. Se itsekin viedään Assuriin lahjaksi sotaisalle kuninkaalle, *joka on tuleva kostamaan heille. Profeetta, sano heille; Häpeän saa Efraimin huone, ja häpeään joutuu Israelin huone neuvonpiteistänsä.*
7. Hukassa on Samaria kuninkaineen, on kuin vahto veden pinnalla.
8. Beetelin kukkulat tehdään autioksi, Israelin synti *saa heidät karkoitetuiksi; orjantappuraa ja ohdaketta on kasvava heidän alttareillansa. Minä tuon heidän ylleen sellaisen ahdistuksen, että he sanovat vuorille: "Peittäkää meidät", ja kukkuloille: "Langetkaa meidän päällemme".*
9. Gibeon päivistä asti sinä olet syntiä tehnyt, Israelin huone. Sinne he nousivat ja kapinoivat minun sanaani vastaan, osoittamalla itselleen kuninkaan, mutta he eivät olleet arvollisia, että tuo Gibeon kuninkuus olisi vahvistettu. Siellä sotilaat nousivat heitä tappamaan, isät poikiensa kanssa.
10. Minun sanani kautta minä toin heille rangaistuksen, ja kokosin kansakuntia heitä vastaan, ja he hallitsivat heitä, niin kuin ies sidotaan härkien renkaisiin.
11. Israelin seurakunta on kuin lehmä, jota opetetaan kyntämään, mutta se ei opi; se vain rakastaa seurata omia himojaan. Sillä minä vapautin heidät Egyptin orjuudesta, poistin sen väkevän ikeen heidän niskastaan, minä laitoin Israelin huoneen asustamaan amorilaisten linnoittamaa maata, olin voittoisana heidän edellään. Juudan huoneelle minä annoin sen perintöosan, jonka minä lupasin Jaakobille, heidän isälleen.
12. Israelin huone, tehkää hyviä tekoja, vaeltakaa vanhurskauden polkuja, vahvistakaa itsellenne lain opetusta. Katso, profeetat sanovat teille kaiken aikaa, "palatkaa Herran palvelemiseen!" Nyt hän on ilmestyvä, ja tekevä vanhurskaita tekoja teidän puolestanne.
13. Te olette suunnitelleet sortoa, tehneet paha, olette saaneet rangaistuksen teoistanne; sillä sinä olet luottanut omaan tiehesi, sankariesi paljouteen.
14. On nouseva sodan pauhina sinun kansojesi kesken, ja kaikki sinun linnoituksesi hävitetään, niin kuin rauhassa asuvat ryöstetään väijytyksen kautta, sodan päivänä: kun äiti tapetaan lastensa päälle.
15. Tämän tekee teille Beetelissä tekemänne synnit, teidän töidenne ylenpalttisen pahuutenne tähden: aamunkoitossa Israelin kuningas on joutuva häpeään ja nöyryytykseen.

Luku 11

1. Kun Israel oli nuori, rakastin minä sitä, ja toin hänet palvelemaan minua, ja Egyptistä lähtien minä kutsuin heitä lapsikseni.
2. Minä lähetin profeettani heitä opettamaan, mutta he kulkivat heistä harhaan. He uhrasivat baaleille ja polttivat suitsukkeita epäjumalille.
3. Minä luotani lähetetyn enkelin kautta johdatin Israelia oikeaa tietä, kannoin heitä ikään kuin käsivarsilla. Mutta he eivät ymmärtäneet, että minä pidin heistä huolen.
4. Ihmissiteillä minä heitä vedin, voimallisen rakkauden köysillä; minun sanani oli heille kuin hyvä maanviljelijä, joka keventää härkien taakkaa ja löysää ohjaksia. Kun he olivat erämaassa, minä lisäsin heille hyvää syötävää.
5. Eivät he joudu jälleen Egyptin maahan, vaan Assur on tuleva heille kuninkaaksi, koska he eivät ole tahtoneet kääntyä.
6. Miekka on riehuva hänen kaupungeissansa, on hävittävä hänen soturinsa, on tuhoava hänen ruhtinaansa, heidän neuvonpiteittensä takia.
7. Minun kansallani on halu kääntyä minun opetuksistani pois; ja kun hätä on suuri, kokoonnutaan yhteen, ei kenkään heistä voi kävellä pystyssä.

8. Kuinka minä jättäisin sinut, Efraim, *tuhoaisin* sinut, Israel? Kuinka *hävittäisin* sinut niinkuin Adman, tekisin sinulle niinkuin Seboimille? Minun *liittoni sana on minua vastaan*, minun säälini *isiänne kohtaan* herää.
9. En minä pane täytäntöön vihani hehkua, *minun sanani ei hävitä Israelin huonetta*. Sillä minä olen Jumala, ja minun sanani pysyy iankaikkisesti, *eivätkä minun tekoni ole niin kuin maan päällä asustavien ihmisten*. Minä olen säätänyt, *että minun pyhä kirkkauteni läsnäolo on oleva teidän keskellänne*, enkä minä milloinkaan vaihda Jerusalemiä toiseen kaupunkiin.
10. Ja he vaeltavat Herran *palvelemisessa*. Hänen sanansa ärjyy kuin leijona - niin, *kun hän ärjyy, karkoitettut kootaan lännestä*.
11. *Niin kuin avoimesti tuleva lintu, tulevat karkoitettut Egyptin maasta, ja kuin kyyhkynen palatessaan pesäänsä, niin palaavat Assurin maasta ne, jotka ovat sinne siirretyt*, ja minä saatan heidät *rauhassa* asumaan kodeissansa, ja minun sanani on *heidän auttajansa*, sanoo Herra.

Luku 12

1. Efraimin huone on ympäröinyt minut valheella ja Israelin huone vilpillä. *Mutta Juudan huoneen kansa oli kestävä palvelemisessa, kunnes Jumalan kansa karkoitettiin maastaan, ja niitä, jotka palvelivat minun edessäni pyhäkössä, kutsuttiin pyhäksi kansaksi. Näin heitä vahvistettiin.*
2. *Israelin huone ikään kuin kylvää tuuleen ja niittää pyörremyrskyä. Kartutetaan kaiken aikaa valhetta ja hävitystä; tehdään liittoja Assurin kanssa, ja maksetaan veroja Egyptiin.*
3. Mutta Herralla on oikeudenkäynti Juudan huoneen kansan kanssa, ja hän tahtoo rangaista Jaakobia sen teitten mukaan, hän on *palkitseva* sille sen *hyvät teot*.
4. *Profeetta, sano heille; eikö Jaakobista sanottu jo ennen kuin hän syntyi, että hän olisi suurempi kuin veljensä?* Ja miehuutensa voimassa hän taisteli *enkelin* kanssa.
5. Hän taisteli enkelin kanssa ja voitti, hän itki ja rukoili tätä. Beetelissä tämä *ilmestyi hänelle* ja puhui siellä meidän kanssamme.
6. Hän on Herra, Jumala Sebaot, *joka ilmestyi Aabrahamille, lisakille ja Jaakobille. Ja Mooseksen kautta sanottiin, että Herra on hänen nimensä jokaiselle sukupolvelle.*
7. Ja sinä – *ole kestävä Jumalasi palvelemisessa, noudata laupeutta ja oikeutta ja pane alati toivosi Jumalaasi, joka pelastaa.*
8. *Älkää olko kuin kauppiaat, joilla kädessänne on petollinen vaaka, jotka rakastavat sortamista.*
9. Efraimin huoneen kansa sanoo: "Olenpas rikastunut, olen saanut itselleni omaisuutta". *Profeetta, sano heille, ei mikään teidän hyvinvoinnistanne ole pysyvää sinä päivänä, kun synneistänne rangaistaan!*
10. Mutta minä, joka olen Herra, sinun Jumalasi, *joka toin sinut Egyptin maasta, minä saatan vielä sinut asumaan teltoissa niinkuin muinaisina päivinä.*
11. Minä olen puhunut profeetoille, olen antanut paljon näkyjä ja puhunut *sanoja palvelijoideni, profeettain* kautta.
12. Jos Gilead on pelkkää *sortajia täynnä* ollutkin, niin he pelkäksi turhuudeksi tulevatkin. Gilgalissa on uhrattu härkiä *epäjumalille*, niinpä tuleekin heidän alttareistansa kuin kiviröykkiöitä, joita on pellon *reunoilla*.
13. *Profeetta, sano heille; eikö teidän isänne Jaakob paennut Aramin kedoille, ja Israel palveli naisen tähden, naisen tähden hän paimensi lampaita.*
14. *Kun teidän isänne menivät alas Egyptiin, Herra lähetti profeetan, jonka kautta vei Herra Israelin Egyptistä pois, ja profeetta sitä paimensi.*

15. Efraimin huoneen kansa kiihottaa minua vihaan, he jatkavat synnin tekoaan. Ja sen viattoman, vuodatetun veren minä käännän heidän päälleen. Hänen Herransa on kääntävä hänen häpäisevän menonsa häneen itseensä.

Luku 13

1. Kun yksi Efraimin huoneen kansasta puhui, kauhu valtasi kansakunnat: korkealle kohosi hän Israelissa. Mutta hän joutui synnalaiseksi epäjumalien palvelemisen takia, ja hän kuoli.
2. Nyt he jatkavat synnintekoa, tekevät itselleen valettuja kuvia hopeastansa, epäjumalankuvia oman kuvansa kaltaisuuden mukaan, taitoniekkein tekemiä kaikki tyynni. Väärät profeetat johtavat heitä harhaan, he uhraavat ihmiskäsien teoille, teurastavat vasikoita härkinä.
3. Sen tähden he ovat kuin aamupilvi, kuin kaste, joka varhain haihtuu, kuin akanat, jotka tuulesta puimatantereelta lentävät, kuin savu, joka häipyä ikkunasta.
4. Mutta minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka toin sinut Egyptin maasta; muuta Jumalaa sinä et tunne kuin minut, eikä ole muuta pelastajaa kuin minä.
5. Minä hankin sinun tarpeesi erämaassa, maassa, jossa sinulla oli puutetta kaikesta.
6. Kun minä heitä ruokin, he kylläisiksi tulivat. He tulivat kylläisiksi, ja heidän sydämensä tuli ylpeäksi; sen tähden he hylkäsivät minun palvelemiseni.
7. Niin minun sanastani tuli heille ikään kuin leijona, niin kuin pantteri tien ohessa väijymässä.
8. Minun sanani käy heidän kimppuunsa kuin karhu, jolta on riistetty poikaset, minä murskaan heidän sydäntensä pahuuden ja tapan heidät siinä paikassa kuin naarasleijona. Niin kuin metsän pedot raatelevat, minä hävitän heidät.
9. Kun sinä turmelet tekosi, Israelin huone, muut kansakunnat saavat sinua hallita, mutta kun palaat minun opetukseeni, minun sanani on sinun apusi.
10. Missä on nyt sinun kuninkaasi, että hän auttaisi sinua kaikissa kaupungeissasi, ja sinun tuomarisi, joista olet sanonut: "Anna minulle kuningas ja ruhtinaat"?
11. Kuninkaan minä olen antanut sinulle vihassani ja ottanut pois kiivastuksessani.
12. Efraimin huoneen rikos on sidottu kokoon, talteen on pantu hänen kaikki syntinsä, rangaistusta varten.
13. Hänelle tulee ahdistus ja epätoivo, kuin synnyttäjän tuskat. Hän on lapsi, joka on kasvanut, mutta ei ole oppinut minun pelkoani. Minä tuon hänelle sellaisen ahdingon, niin kuin naisella, joka istuu synnyttämässä, mutta ei ole voimaa synnyttää.
14. Kuoleman vallasta minä olen vapauttanut Israelin huoneen, pelastanut heidät hävittäjältä. Mutta nyt minun sanani on heitä vastaan, tappaakseen, ja minun säädökseni tuhotakseen. Koska he ovat rikkoneet minun lakini, minä poistan minun kirkkauteni läsnäolon heiltä.
15. Heitä kutsutaan lapsiksi, mutta he ovat vain lisänneet turmeltuneita tekojaan. Nyt minä tuon heitä vastaan kuninkaan, voimallinen kuin itätuuli, Herran sanan kautta. Hän on tuleva erämaan tietä, ja tuhoava heidän aarrevarastonsa, ja hävittävä heidän kuninkaallisen kaupunkinsa. Hän on ryöstävä hänen aarteensa, kaikki hänen kallisarvoiset kalunsa.

Luku 14

1. Samaria joutuu syystänsä kärsimään, koska se on niskoitellut Jumalansa sanaa vastaan: he kaatuvat miekkaan, heidän nuorukaisensa ruhjotaan, ja heidän raskaat vaimonsa halkaistaan.
2. Palaja, Israel, Herran, sinun Jumalasi, pelkoon, sillä sinä olet kompastunut rikoksiisi.

3. Ottakaa mukaanne *tunnustuksen* sanoja ja palatkaa Herran *palvelemiseen* ja sanokaa hänelle: anna anteeksi kaikki rikokset, ota armoihisi, *ota vastaan huultemme sanat edessäsi suosiolla, niin kuin nuoret lehmät alttarillasi.*
4. Assurin kuningas ei ole meitä auttava, *hevosmiehiin* emme tahdo *luottaa*, emmekä enää sano kättemme teille: 'Meidän jumalamme'; sillä *sinun edestäsi armo osoitettiin isillemme, kun he olivat ikään kuin orpoja Egyptissä."*
5. *Minä hyväksyn heidän katumuksensa, minä annan heidän syntinsä anteeksi, minä säälin heitä, kun he tekevät parannuksen, sillä minun vihani on kääntynyt heistä pois.*
6. *Minun sanani* on oleva Israelille kuin kaste, *he ovat kukoistava* kuin lilja ja *asustava linnoitetussa maassa, niin kuin puu Libanonilla, joka kasvattaa oksiaan.*
7. *Pojat ja tyttäret lisääntyvät, ja heidän valonsa on oleva kuin pyhän menoran valo, ja heidän tuoksunsa kuin suitsukkeen tuoksu.*
8. *Heitä kootaan karkoitettujen keskuudesta, he saavat asustaa Messiaansa varjossa. Kuolleet herätetään ylösnousemukseen, ja siunaus lisääntyy maassa. Kertomukset heidän hyvydestään kulkevat, eivätkä lakkaa, niin kuin muisto niistä pasuunoista, kun viiniä vuodatettiin temppelissä.*
9. *Israelin huone on sanova; mitä on minulla enää tekemistä epäjumalien kanssa? Sanani kautta minä kuulen Israelin rukouksen, ja armahdan heitä. Minun sanani kautta he ovat oleva kuin viheriöitsevä kypressi: sillä anteeksianto heidän eksymisestään on havaittu minun edessäni.*
10. Kuka on viisas ja *ajattelee kaikkea tätä?* Kuka taitava ja käsittää nämä? Sillä Herran tiet ovat suorat: vanhurskaat, *jotka niillä vaeltavat, saavat elää iankaikkisesti, mutta pahan tekijät joutuvat helvettiin, koska he eivät ole niillä vaeltaneet.*

Joel targum, käännös arameasta

Luku 1

1. Herran *profetian* sana, joka tuli Joelille, Petuelin pojalle.
2. Kuulkaa tämä, te vanhimmat, ja ottakaa korviinne, kaikki maan asukkaat. Onko tällaista tapahtunut teidän päivinänne taikka teidän isienne päivinä?
3. Kertokaa tämä lapsillenne, ja teidän lapsenne kertokoot sen lapsillensa ja heidän lapsensa tulevalle polvelle
4. Mitä *ryömivältä* kalvajasirkalta jäi, sen söi heinäsirkkaparvi. Ja mitä heinäsirkalta jäi, sen söi syöjäsirikka. Ja mitä syöjäsirkalta jäi, sen söi tuhosirikka.
5. Herätkää, te juopuneet, ja itkekää, valittakaa, kaikki viininjuojat, rypälemehun tähden, sillä se on otettu pois teidän suustanne.
6. Sillä minun maahani on *hyökkäävä* kansa, väkevä ja epäluukuinen. Sen hampaat ovat leijonan hampaat, ja sillä on naarasleijonan leukaluut.
7. Se on raastanut minun *kansani* viiniköynnökseni ja katkonut minun viikunapuuni, on ne paljaiksi kuorinut ja karsinut; niiden oksat ovat valjenneet.
8. *Oi Israelin seurakunta*, valita niinkuin neitsyt, joka on vyöttäytynyt säkkiin *valittamaan*, nuoruutensa yljän tähden.
9. Pois on otettu ruokauhri ja juomauhri Herran huoneesta. Papit, jotka toimittavat Herran *pyhäkössä* palvelusta, murehtivat.
10. Hävitetty on pelto, maa *autio*; sillä vilja on hävitetty, viinistä on tullut kato, *oliivit pudonneet pois.*

11. Peltomiehet ovat joutuneet häpeään, viinitarhurit valittavat nisun ja ohran tähden, sillä mennyt on pellon sato.
12. Viiniköynnöstä on kohdannut kato, viikunapuu on kuihtunut, granaattipuu ja myös palmu ja omenapuu; kaikki kedon puut ovat kuivettuneet. Niin, häpeään on joutunut ilo, ihmislasten joukosta pois.
13. Vyöttäytykää säkkiin, pitäkää valittajaiset, te papit; valittakaa, te jotka toimitatte palvelusta alttarilla. Käykää sisälle, viettäkää yö säkkeihin puettuina, te jotka toimitatte minun Jumalani palvelusta. Sillä poissa on teidän Jumalanne huoneesta ruokauhri ja juomauhri.
14. Kuuluttakaa paasto, kutsukaa koolle kokous, kootkaa vanhimmat ja kaikki maan asukkaat Herran, teidän Jumalanne, huoneeseen ja *rukoilkaa* Herran *edessä*.
15. Voi sitä päivää! Sillä lähellä on Herran päivä, ja se tulee niinkuin hävitys Kaikkivaltialta.
16. *Katso, ennen kuin me näemme viljaa, se on pilalla. Tauonnut on* meidän Jumalamme huoneesta ilo ja riemu.
17. *Viini pilaantuu sinetöitynä, varastohuoneet autiot, aitat puretut, kun viljasta on kato.*
18. Kuinka huokaa karja, kuinka *villiintyneitä* ovat raavaslaumat, sillä ei ole niillä laidunta! Myös lammaslaumat joutuvat perikatoon.
19. Sinua, Herra, minä *rukoilen*, sillä *itätuuli, voimallinen kuin* tuli on kuluttanut erämaan *asuinsijat* ja liekki polttanut kaikki kedon puut.
20. Metsän eläimetkin sinua *toivossa* ikävöivät, sillä vesipurot ovat kuivuneet ja *itätuuli, voimallinen kuin* tuli, on kuluttanut erämaan *asuinsijat*.

Luku 2

1. Puhaltakaa pasunaan Siionissa, toitottakaa torvia minun pyhällä vuorellani. Jokainen maan asukas on vapiseva, sillä Herran päivä tulee. Niin, se on lähellä:
2. pimeyden ja synkeyden päivä, pilvien ja pilkkopimeän päivä. Vuorille levinneenä niinkuin aamuruskon *valo*, on lukuisa ja väkevä kansa, jonka vertaista ei ole ollut ikiajoista asti eikä tämän jälkeen enää tule, tulevaisten polvien vuosiin saakka.
3. Sen edellä käy kuluttava tuli, sen jäljissä *tuhoava* liekki. Niinkuin Eedenin puutarha on maa sen edessä, sen jäljissä on autio erämaa, eikä *pahan tekijä pääse sitä pakoan*.
4. Ne ovat näöltänsä kuin hevoset, ja niinkuin ratsut ne juoksevat.
5. Ryskyen kuin sotavaunut ne hyppivät vuorten huipuilla, räiskyen kuin tulen liekki, joka *tuhoaa kuivat* oljet; ne ovat kuin väkevä kansa, *joka tietää, kuinka asettua* sotarintaan.
6. Niitten edessä kansat vapisevat, kaikki kasvot *peitetään mustalla peitteellä, niin kuin pata peitetään*.
7. Ne juoksevat kuin sankarit, kuin soturit ne nousevat muurille. Jokainen kulkee tietänsä suoraan, ei *viivyttele* polullansa.
8. Toinen ei syys toistansa: jokainen kulkee omaa suuntaansa. *Minne ne lähetetään, siellä ne tappavat, eivätkä ota rahaa*.
9. Kaupunkiin ne hyökkäävät, *aseistetut miehet* ryntäävät muurille, nousevat taloihin, tulevat ikkunoista sisään kuin varas.
10. Niitten edessä maa *autioituu*, ja taivaat järkkyvät; aurinko ja kuu käyvät mustiksi, ja tähdet kadottavat valonsa.
11. Ja Herra antaa *sanansa* jylistä sotajoukkonsa edellä, sillä ylen lukuisa on hänen *sotajoukkonsa*, sillä väkevä on hänen *sanansa tekijä*, sillä suuri on Herran päivä ja sangen peljättävä; kuka voi sitä kestää?

12. Mutta vielä nytkin, sanoo Herra, kääntykää minun *palvelemiseeni* kaikesta sydämestänne, paastoten, itkien ja valittaen.
13. *Poistakaa* sydämenne *pahuus*, mutta ei *repimällä* vaatteitanne, ja kääntykää Herran, teidän Jumalanne, *palvelemiseen*; sillä hän on armahtavainen ja laupias, *hän poistaa vihan ja lisää siunauksia, ja pidättää sanansa aiheuttamasta* pahaa.
14. *Joka tietää, että hänellä on syntejä omallatunnollaan, kääntyköön niistä pois, ja hän armahtaa, ja joka katuu, hänen syntinsä annetaan anteeksi, ja hän saa siunauksen ja lohdutuksen, ja hänen rukouksensa on oleva kuin sellaisen, joka tuo ruokauhrin ja juomauhrin Herralle, teidän Jumalallenne, pyhäkössä.*
15. Puhaltakaa pasunaan Siionissa, kuuluttakaa paasto, kutsukaa koolle kokous.
16. Kootkaa kansa, *valmistakaa* seurakunta, kerätkää *yhteen vanhimmat*. Kootkaa lapset ja rintoja imeväiset; lähteköön ylkä huoneestansa ja morsian kammiostansa.
17. Eteisen ja alttarin välillä itkekööt papit, jotka toimittavat Herran palvelusta, ja sanokoot: "Säästä, Herra, kansaasi äläkä anna perintöosaasi häväistäväksi, pakanain pilkattavaksi. Miksi pitäisi sanottaman kansain seassa: 'Missä on heidän Jumalansa *sanan lunastamat*?'"
18. Niin Herra *säästi* maansa ja sääli kansaansa.
19. Ja Herra vastasi ja sanoi kansalleen: Katso, minä *siunaan* teille viljaa, viiniä ja öljyä, niin että te tulette niistä ravituiksi. Enkä minä anna enää häväistä *nälän kautta* teitä pakanain seassa.
20. Ja *se kansa*, mikä pohjoisesta tulee, sen minä karkoitan teistä kauas ja syöksen sen kuivaan ja autioon maahan, sen alkupään Idänmereen ja sen loppupään Länsimereen. Ja siitä nousee löyhyä, nousee katku. Sillä *paljon pahaa se on tehnyt*.
21. Älä pelkää, *Israelin* maa. Iloitse ja riemuitse, sillä Herra on *lisännyt siunauksiaan teidän keskellänne, hänen kansansa*.
22. Älkää peljätkö, metsän eläimet, sillä erämaan *asuinsijat ovat kaunistettuja*, sillä puu kantaa hedelmänsä, viikunapuu ja viiniköynnös *kantavat omat hedelmänsä*.
23. Ja te, Siionin lapset, iloitkaa ja riemuitkaa Herran, teidän Jumalanne *sanassa*, sillä hän antaa teille vanhurskauden *opettajan*, vuodattaa teille sateen, syysateen ja kevätsateen *Nisan-kuussa*.
24. Ja puimatantereet tulevat jyviä täyteen, ja kuurna-altaat pursuvat viiniä ja *puristamot* öljyä.
25. Ja minä korvaan teille *hyvällä vuodet niiden vuosien sijaan, kun teitä ryöstivät kansat, kielet, hallitukset ja kuningaskunnat*, minun suuri, *kostava* sotajoukkoni, jonka minä lähetin teitä vastaan.
26. Ja te syötte *ruokaa* ja tulette ravituiksi ja *ylistätte* Herran, teidän Jumalanne, nimeä, hänen, joka on tehnyt ihmeitä teitä kohtaan. Eikä minun kansani, *Israelin huone*, joudu *enää häpeään*.
27. Ja te tulette tietämään, että *minä olen laittanut kirkkauteni läsnäolon asumaan Israelin huoneen* keskellä. Ja minä olen Herra, teidän Jumalanne, eikä toista ole. Eikä minun kansani, *Israelin huone*, joudu *enää häpeään*.
28. Näitten jälkeen minä olen vuodattava *pyhän* Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne *profetoivat*, vanhuksenne unia uneksuvat, nuorukaisenne näkyjä näkevät.
29. Ja myös palvelijain ja palvelijattarien päälle minä niinä päivinä vuodatan *pyhän* Henkeni.
30. Minä annan näkyä ihmeitä taivaalla ja maassa: verta ja tulta ja savupatsaita;
31. aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennenkuin Herran päivä tulee, se suuri ja peljättävä.
32. Ja jokainen, joka *rukoilee* Herran *nimessä*, pelastuu. Sillä Siionin vuorella ja Jerusalemissa ovat *pelastus*, niinkuin Herra on sanonut; *ne pelastuvat, jotka Herra on säätänyt*.

Luku 3

1. Sillä katso, niinä päivinä ja siihen aikaan, kun minä *lopetan* Juudan *miesten* ja Jerusalemin *asukkaiden vankeuden*,
2. minä kokoan kaikki pakanakansat, vien ne alas *tuomiopäätöksen* laaksoon ja käyn siellä oikeutta niitten kanssa kansani ja perintöosani, Israelin, tähden. Sillä he ovat hajottaneet sen pakanakansain sekaan, ovat jakaneet minun maani
3. ja heittäneet minun kansastani arpaa; ovat antaneet pojan *porton palkkiota* vastaan sekä myyneet tytön viinistä, jonka ovat juoneet.
4. Mitä *te olette minun edessäni*, Tyyro ja Siidon ja kaikki filistealaisten alueet? Tahdotteko te kosta minulle, mitä minä olen tehnyt, vai itse tehdä minulle jotakin? Nopeasti, kiiruusti minä annan koston kohdata teidän päätänne siitä, mitä olette tehneet,
5. te, jotka olette ottaneet minun hopeani ja kultani, vieneet minun ihanat kalleuteni temppeleihinne
6. sekä myyneet Juudan ja Jerusalemin lapsia jaavanilaisille, poistaaksenne heidät kauas omalta maaltansa.
7. Katso, minä *tuon* heidät *avoimesti takaisin* siitä paikasta, johon te olette heidät myyneet, ja annan koston teostanne kohdata teidän päätänne:
8. minä *johdatan* teidän poikianne ja tyttäriänne Juudan poikien käsiin, ja he myyvät ne sabalaisille, kaukaiselle kansalle. Sillä *Herran sanan kautta niin on päätetty*.
9. Julistakaa tämä pakanakansain seassa, *valmistakaa taistelijat, tulkoon* sankareita, lähestykööt, hyökätkööt kaikki soturit.
10. Takokaa vantaanne miekoiksi ja *sirppinne* keihäiksi. Sanokoon heikko: "Minä olen *vahva*".
11. Käykää avuksi, tulkaa, kaikki kansakunnat, *kokoontukaa yhteen* joka taholta. *Siellä* Herra *tuhoaa heidän satureidensa voiman*.
12. Lähtekööt liikkeelle, hyökätkööt kansakunnat *avoimesti siihen tuomiopäätöksen* laaksoon; sillä siellä *minä ilmestyn tuomitsemaan* kaikkia pakanakansoja, joka taholta tulleita.
13. Lähettäkää *miekka*, sillä *heidän loppunsa aika on tullut*. Tulkaa polkemaan *heidän satureitaan kuoliaksi, niin kuin viiniä tallataan puristamossa, vuodattakaa heidän verensä*, sillä heidän pahuutensa on suuri.
14. *Sotajoukkoja, sotajoukkojen perään, tuomiopäätöksen* laaksossa! Sillä lähellä on se Herran päivä, *joka on tuleva tuomiopäätöksen* laaksossa.
15. Aurinko ja kuu käyvät mustiksi, ja tähdet kadottavat valonsa.
16. Herra ärjyy Siionista ja antaa *sanansa nousta* Jerusalemista, ja taivaat ja maa järkkyvät; mutta Herra on kansansa *tukena*, Israelin lasten *auttaja*.
17. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka *laitan minun kirkkauteni läsnäolon asustamaan* Siionissa, pyhällä vuorellani. Ja Jerusalem on oleva pyhä, ja vieraat eivät enää kulje sen läpi.
18. Sinä päivänä vuoret tiukkuvat rypälemehua, ja kukkulat vuotavat *hyvyyttä*; kaikissa Juudan *huoneen* puronotkoissa virtaa vettä, ja Herran *pyhäkön* huoneesta juoksee lähde, ja se kastelee Akasialaakson.
19. Egypti tulee autioksi, ja Edom tulee autioksi erämaaksi väkivallan tähden, jota ne ovat tehneet Juudan lapsille, kun ovat vuodattaneet viatonta verta heidän maassansa.
20. Mutta Juuda on oleva asuttu iankaikkisesti ja Jerusalem polvesta polveen.
21. *Heidän verensä, jonka minä kostin kansakunnille, minä olen jälleen kostava, sanoo Herra, joka laittaa kirkkautensa läsnäolon asumaan Siionissa*.

Aamos, targum

Luku 1

1. Aamoksen sanat, hänen, jolla oli lammaslaumoja Tekoassa; mitä hän *profetoi* Israelista Ussian, Juudan *heimon huoneen* kuninkaan, päivinä ja Jerobeamin, Jooaan pojan, Israelin kuninkaan, päivinä, kaksi vuotta ennen maanjäristystä.
2. Ja hän sanoi: Herra ärjyy Siionista, hän *kohottaa sanansa* Jerusalemista, ja kuningasten asuinsijat autioituvat, ja väkevät kaupungit hävitetään.
3. Näin sanoo Herra: Damaskon kolmen rikoksen, neljän tähden, *minä en anna heille anteeksi*. Koska he ovat puineet Gileadin *maan asukkaita* rautaisilla puimaäkeillä,
4. sen tähden minä lähetän tulen Hasaelin *huonetta* vastaan, ja se kuluttaa *Bar-Hadadin linnoitukset*.
5. Minä särjen Damaskon *vallan*, ja minä hävitän Aavenin *laakson* asukkaat ja Beet-Edenin valtikanpitäjät, ja Aramin kansa viedään pakkosiirtolaisuuteen *Kiriniin*, sanoo Herra.
6. Näin sanoo Herra: Gassan kolmen rikoksen, neljän tähden, *minä en anna heille anteeksi*. Koska he ovat vieneet pakkosiirtolaisuuteen ja luovuttaneet Edomille kaiken väen,
7. sen tähden minä lähetän tulen Gassan muuria vastaan, ja se kuluttaa sen *linnoitukset*.
8. Minä hävitän Asdodin asukkaat ja Askelonin valtikanpitäjät, ja minä käännän *minun voimallisen ruoskani* Ekronia vastaan, ja filistealaisten tähteet hukkuvat, sanoo Herra, Herra.
9. Näin sanoo Herra: Tyyron kolmen rikoksen, neljän tähden, *minä en anna heille anteeksi*. Koska he ovat luovuttaneet kaiken väen pakkosiirtolaisina Edomille eivätkä ole muistaneet veljesliittoa,
10. sen tähden minä lähetän tulen Tyyron muuria vastaan, ja se kuluttaa sen linnoitukset.
11. Näin sanoo Herra: Edomin kolmen rikoksen, neljän tähden, *minä en anna heille anteeksi*. Koska se on vainonnut miekalla veljeänsä ja tukahduttanut kaiken armahtavaisuuden ja pitänyt ikuista vihaa ja säilyttänyt kiukkunsa ainaisesti,
12. sen tähden minä lähetän tulen *etelää* vastaan, ja se kuluttaa Bosran *linnoitukset*.
13. Näin sanoo Herra: Ammonilaisten kolmen rikoksen, neljän tähden, *minä en anna heille anteeksi*. Koska he ovat halkaisseet Gileadin *maan* raskaat vaimot, laajentaakseen aluettansa,
14. sen tähden minä sytytän tulen Rabban muuria vastaan, ja se kuluttaa sen *linnoitukset*, sotahuudon kaikuessa sodan päivänä, myrskyn pauhatessa rajuilman päivänä.
15. Ja heidän kuninkaansa vaeltaa pakkosiirtolaisuuteen, hän ja hänen ruhtinaansa kaikki tyyntä, sanoo Herra.

Luku 2

1. Näin sanoo Herra: Mooabin kolmen rikoksen, neljän tähden, *minä en anna heille anteeksi*. Koska se on polttanut Edomin kuninkaan luut ja *päällystänyt niillä huoneitaan*,
2. sen tähden minä lähetän tulen Mooabia vastaan, ja se kuluttaa *sen kaupungin linnoitukset*. Ja Mooab kuolee sodan melskeessä, sotahuudon ja pasuunan pauhinassa.
3. Ja minä hävitän *sen tuomarit* sen keskeltä, ja kaikki sen päämiehet minä tapaan yhdessä sen kanssa, sanoo Herra.
4. Näin sanoo Herra: Juudan kolmen rikoksen, neljän tähden, *minä en anna heille anteeksi*. Koska he ovat *halpana pitäneet* Herran lain eivätkä ole pitäneet hänen käskyjäänsä, vaan heidän *valheensa*, joiden perässä jo heidän isänsä kulkivat, ovat heidät *johtaneet harhaan*,

5. sen tähden minä lähetän tulen Juudan *kansan huonetta* vastaan, ja se kuluttaa Jerusalemin *linnoitukset*.
6. Näin sanoo Herra: Israelin kolmen rikoksen, neljän tähden, *minä en anna heille anteeksi*. Sillä he myyvät *viattomia* rahasta ja köyhän kenkäparista, *että saisivat perintöosan*,
7. polkevat maan tomuun vaivaisten pään ja vääntävät *kieroon puutteessa olevan asian*. Ja poika ja isä käyvät saman naisen pariin, *pilkatakseen* minun pyhää nimeäni.
8. He loikovat pantiksi otetuilla *vuoteilla* jokaisen *epäjumalansa* alttarin ääressä ja juovat *varastettua* viiniä *oman jumalansa huoneessa*.
9. Ja kuitenkin minä hävitin heidän edestänsä amorilaiset, jotka olivat korkeakasvuiset kuin setrit ja vahvat kuin tammet, ja minä hävitin niiden hedelmän ylhäältä ja niiden juuret alhaalta.
10. Ja minä johdatin teidät Egyptin maasta ja kuljetin teitä erämaassa neljäkymmentä vuotta, että saisitte ottaa omaksenne amorilaisten maan.
11. Ja minä herätin teidän pojistanne profeettoja ja nuorukaisistanne *opettajia*. Vai eikö niin ole, te israelilaiset? sanoo Herra.
12. Mutta te *johdatitte opettajat harhaan*, ja profeettoja te kielsitte sanoen: "Älkää *profetoiko*".
13. Katso, minä *tuon yllenne ahdistuksen*, niin kuin täyteen kuormattu puimajyrä rusementaa lyhteet.
14. Silloin nopeakaan ei pääse *turvapaikkaan*, ei väkevällä ole apua voimastaan, eikä sankari pelasta henkeänsä;
15. jousimies ei kestä paikallansa, nopeajalkainen ei pelastu, eikä ratsumies pelasta henkeänsä.
16. Ja sankareista rohkein pakenee alasti *ja aseettomana* sinä päivänä, sanoo Herra.

Luku 3

1. Kuulkaa tämä sana, jonka Herra on *säätänyt* teitä vastaan, te israelilaiset, koko sitä sukukuntaa vastaan, jonka minä olen johdattanut Egyptin maasta, sanoen:
2. Ainoastaan *teihin* minä olen *mielistynyt* kaikista maan sukukunnista; sentähden minä koston teille kaikki teidän *syntinne*.
3. Kulkeeko kaksi yhdessä, elleivät ole *toisiansa tavanneet*?
4. Ärjyykö leijona metsässä, ellei sillä ole raadeltavaa? Kiljuuko nuori leijona luolastansa, ellei se ole saalista saanut?
5. Käykö lintu maassa paulaan, ellei sen varalle ole pyydystä pantu? Nouseeko paula maasta saaliin siihen tarttumatta?
6. Jos puhalletaan pasuunaan kaupungissa, *kun ei ole sen aika, eikä siellä oleva kansa peljästy?* Tahi tapahtuuko kaupungissa onnettomuutta, jota ei Herra ole tuottanut?
7. Sillä eivät *Herran Jumalan asiat ole oikeita, jos hän tekee niitä ilmoittamatta suunnitelmiaan* palvelijoillensa profeetoille.
8. Leijona ärjyy: kuka ei pelkäisi? Herra, *Jumala* puhuu: kuka ei *kuulisi sitä profetiaa?*
9. Julistakaa Asdodin palatseille ja Egyptin maan palatseille ja sanokaa: Kokoontukaa Samarian vuorille ja katsokaa, mikä suuri meteli on sen keskellä ja *sortajat* sen sisällä.
10. He eivät ymmärrä *toteuttaa lakia*, sanoo Herra; *heidän varastihuoneensa ovat täynnä varastettua, ja linnoitukset täynnä saalista*.
11. Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: *ahdistus on oleva kaikkialla maassa, ja se vie sinun voimasi*, ja sinun palatsisi ryöstetään.
12. Näin sanoo Herra: Niin kuin paimen saa pelastetuksi leijonan kidasta pari sääriluuta tai kappaleen korvaa, niin pelastuu israelilaisiakin, niitä, jotka istuvat Samariassa *vallan voimassa ja jotka turvaavat Damaskoon*.
13. Kuulkaa ja todistakaa Jaakobin heimoa vastaan, sanoo Herra, *Jumala*, Jumala Sebaot:

14. Sinä päivänä, jona minä koston Israelille hänen rikoksensa, minä koston myös *niille, jotka palvovat* Beetelin alttareita, niin että alttarinsarvet hakataan irti ja putoavat maahan.
15. Ja minä sorran maahan talvihuoneen ja kesähuoneen, ja norsunluuhuoneet kukistuvat, ja paljoista huoneista tulee loppu, sanoo Herra.

Luku 4

1. Kuulkaa tämä sana, te, jotka olette *omaisuuksista rikkaita*, Samarian kaupungissa, jotka sorratte vaivaisia ja runtelette köyhiä, jotka sanotte herroillenne: "*Antakaa* meille *valtaa, että saamme ryöstää!*"
2. Herra *Jumala* on vannonut pyhytensä kautta: Totisesti, katso, päivät tulevat teille, jolloin *kansakunnat vievät teidät pois kilpiensä päällä ja teidän tyttärenne kalastusveneillä.*
3. *He murtavat muurin ja johdattavat teitä* suorinta tietä *niin kuin naisia*, ja teidät heitetään *Armenian vuorien tuolle puolelle*, sanoo Herra.
4. *He tulivat Beeteliin kapinoimaan*, ja Gilgaliin *tekemään* vielä enemmän syntiä; *tuomaan* aamulla teurasuhrinne, kolmantena päivänä kymmenyksenne.
5. *Te hankitte väkivallan kautta kiitosuhriksi, ja tuotte sitä laulaen ja sanotte, "että minut hyväksyttäisiin"*, sillä *sellaista* te haluatte, te israelilaiset, sanoo Herra, *Jumala.*
6. Minä kyllä tein teidän hampaanne joutilaiksi kaikissa teidän kaupungeissanne ja tuotin leivän puutteen kaikkiin teidän paikkakuntiinne. Mutta te ette kääntyneet minun *palvelemiseeni*, sanoo Herra.
7. Minä pidätin teiltä sateen, kun vielä oli kolme kuukautta elonkorjuuseen. Minä annoin sataa toiselle kaupungille, mutta toiselle kaupungille en antanut sataa; toinen pelto sai sadetta, ja toinen, jolle ei satanut, kuivui.
8. Ja niin kaksi, kolme kaupunkia hoippui *janoisina* yhteen kaupunkiin vettä juomaan, saamatta kyllikseen. Mutta te ette kääntyneet minun *palvelemiseeni*, sanoo Herra.
9. Minä rankaisin teitä nokitähkillä ja viljanruosteella; teidän monet puutarhanne, viinimäkenne, viikunapuunne ja öljypuunne söi kalvajasirkka. Mutta te ette kääntyneet minun *palvelemiseeni*, sanoo Herra.
10. Minä lähetin teihin *kuolemaa* niin kuin Egyptiin; minä tapoin miekalla teidän nuoret miehenne, ja teidän ratsunne otettiin saaliiksi; ja minä annoin löyhkän teidän leireistänne nousta teidän sieraimiinne. Mutta te ette kääntyneet minun *palvelemiseeni*, sanoo Herra.
11. *Minun sanani inhosi teitä*, niin kuin Jumala *inhosi* Sodomaa ja Gomorraa, ja te olitte kuin tulesta temmattu kekäle. Mutta te ette kääntyneet minun *palvelemiseeni*, sanoo Herra.
12. Sen tähden minä teen sinulle, Israel, näin. Koska *et ole palannut minun lakiini*, minä tämän sinulle teen; *kaunistaudu ottamaan vastaan sinun Jumalasi opetus*, Israel.
13. Sillä katso: hän on se, joka on tehnyt vuoret ja luonut tuulen, *ilmestyy kertomaan* ihmiselle, mikä hänen aivoituksensa on; joka tekee *vanhurskaille valkeuden, kuin* aamuruskon *voimistuva valkeus*, ja *tuomaan* pimeyden *pahan tekijöiden* ylitse, *hävittääkseen jumalattomat maasta* - Herra, Jumala Sebaot, on hänen nimensä.

Luku 5

1. Kuulkaa tämä Herran sana, itkuvirsi, jonka minä viritän teistä, te Israelin heimo.
2. Kaatunut on *yksi Israelin seurakunnan tyttäristä*, eikä enää nouse; hän viruu *hylättyinä* maassansa, eikä ole, kuka hänet nostaisi.

3. Sillä näin sanoo Herra, *Jumala*: Kaupunkiin, josta ennen lähti tuhat, jää jäljelle sata; ja josta lähti sata, siihen jää kymmenen jäljelle, Israelin heimoa.
4. Sillä näin sanoo Herra Israelin heimolle: Etsikää *minun pelkoani*, niin te *kestätte*.
5. Älkää etsikö Beeteliä, älkää menkö Gilgaliin älkääkä vaeltako Beersebaan. Sillä *Gilgalissa olevat* viedään pakkosiirtolaisuuteen, ja Beetelissä *epäjumalia palvovat* joutuvat tuhon omaksi.
6. Etsikää Herran *pelkoa*, niin te *kestätte*, ettei *minun vihani* tulena tunkeutuisi Joosefin huoneeseen ja kuluttaisi sitä eikä olisi *teillä suojaa syntienne tähden, jotka palvotte epäjumalia Beetelissä* –
7. te, jotka muutatte oikeuden koiruohoksi ja vanhurskauden maahan kukistatte.
8. *He eivät muistaneet hänen pelkoaan*, joka on tehnyt Otavan ja Kalevanmiekan ja muuttaa synkeyden *valoksi* ja pimentää päivän yöksi ja kutsuu kokoon *sotajoukkoja, lukuisat kuin meren vedet ja levittää* ne maan pinnalle - Herra on hänen nimensä,
9. hänen, joka *laittaa heikon vallitsemaan väkevää ja antaa ryöstäjien hallita heidän kaupunkejaan*.
10. He vihaavat sitä, joka *oikeudessa nuhtelee heitä lain sanoilla, ja johtavat harhaan hänet, joka puhuu sitä, mikä oikein on*.
11. Sen tähden, koska te *ryöstätte* vaivaista ja *sorratte puutteenalaista* ja otatte häneltä *rahat vääryydellä*, niin vaikka te rakennatte taloja hakatusta kivistä, te ette niissä asu; vaikka te istutatte ihania viinitarhoja, te ette niistä viiniä juo.
12. Sillä minä tiedän, että teidän rikoksenne ovat monet ja *kuinka suuri on* teidän *itsepäisyytenne*: te vainoatte vanhurskasta ja otatte *heiltä rahat vääryydellä*, ja väännätte vääräksi *kokoushuoneissanne* köyhäin asian.
13. Sen tähden, *te opettajat, vaietkaa niiden pahantekijöiden edessä* tänä aikana, sillä se on paha aika.
14. Etsikää hyvää, älkääkä pahaa, että te *kestäisitte*. Silloin Herran, Jumala Sebaotin *sana*, on oleva teidän *apunanne*, niin kuin te sanotte.
15. Vihatkaa pahaa ja rakastakaa hyvän *tekemistä* ja saattakaa oikeus voimaan *kokoushuoneissanne*: ehkäpä Herra, Jumala Sebaot, armahtaa *Israelin* jäännöstä.
16. Sillä näin sanoo Herra, Jumala Sebaot, Herra: Kaikilla toreilla on valitus, kaikilla kaduilla sanotaan: "Voi! Voi!" Peltomiehiä kutsutaan surun viettoon ja itkuvirren taitajia valittajaisiin.
17. Ja kaikissa viinitarhoissa on valitus, *kun minä ilmestyn kostakseni tuomiolla* sinun *keskelläsi*, sanoo Herra.
18. Voi teitä, jotka toivotte Herran päivän tulemistä. Miksi hyväksi on teille Herran päivä? Se on oleva pimeys, eikä valkeus –
19. ikään kuin jos joku pakenisi leijonaa ja häntä kohtaisi karhu, tahi joku tulisi kotiin ja nojaisi kätensä seinään ja häntä pistäisi käärme.
20. Eikö Herran päivä ole pimeys, eikä valkeus, eikö se ole synkeys, jossa ei valoa ole?
21. Minä vihaan, minä halveksin teidän juhlianne enkä mielisty teidän *kokoustenne uhraamisiin*.
22. Sillä vaikka te tuotte minulle polttouhreja ja ruokauhrejanne, eivät ne minulle kelpaa, enkä minä katso teidän *pyhien uhrienne* puoleen.
23. Vie pois minun edestäni virttesi pauhina, en tahdo kuulla sinun harppujesi soittoa.
24. Mutta oikeus *tulkoon esiin* kuin vesi ja vanhurskaus niin kuin *voimallinen virta*.
25. Toitteko te *pyhiä* uhreja ja ruokauhreja minulle erämaassa neljänäkymmenenä vuotena, te Israelin heimo?
26. Te olette kantaneet *patsastanne* Sikkutia ja Kijjun-*epäjumalaanne, tähtikuvioitanne, joita te olette itsellenne tehneet*.

27. Sen tähden minä vien teidät pakkosiirtolaisuuteen tuolle puolelle Damaskon, sanoo Herra. Jumala Sebaot on hänen nimensä.

Luku 6

1. Voi suruttomia Siionissa, huolettomia Samarian *kaupungissa, jotka nimittävät lapsiaan muiden kansojen lasten mukaan, ja jotka luulevat, että Israelin heimo on heistä riippuvainen!*
2. Menkää Kalneen ja katsokaa, sieltä kulkekaa Suureen Hamatiin ja käykää filistealaisten Gatiin: ovatko ne paremmat kuin nämä valtakunnat, onko niiden alue suurempi kuin teidän alueenne?
3. Voi teitä, jotka lykkäätte kauas pahan päivän, mutta vedätte luoksenne väkivallan *kokouspaikoissanne;*
4. jotka makaatte norsunluusohvilla ja *tahraisilla* leposijoillanne, syötte karitsoita laumasta ja vasikoita navetasta;
5. jotka sepustatte lauluja harpulla säestäen ja sommittelette soittimia kuin mikäkin Daavid;
6. jotka juotte viiniä *hopeisista* maljoista ja voitelette itsenne parhaalla öljyllä, mutta ette murehdi *Israelin* sortumista!
7. Sen tähden heidän nyt täytyy mennä pakkosiirtolaisuuteen pakkosiirtolaisten etunenässä. Silloin lakkaavat *juhlimisenne*.
8. Herra *Jumala* on vannonut *sanansa kautta*, sanoo Herra, Jumala Sebaot: Jaakobin ylpeys on minulle kauhistus, minä vihaan hänen palatsejansa, ja minä jätän alttiiksi kaupungin kaikinensa.
9. Ja jos silloin kymmenen miestä jää jäljelle yhteen taloon, niin he kuolevat.
10. Ja jos kuolleen korjaa *tulesta* hänen omaisensa ja polttajansa, viedäkseen luut pois talosta, ja jos hän kysyy joltakin, joka on talon perimmäisessä sopessa: "Onko sinun tykönäsi vielä ketään?" niin tämä vastaa: "*He ovat kuolleet*", ja toinen sanoo: "Hiljaa!" - sillä *kun he olivat elossa, eivät he rukoilleet Herran nimessä.*
11. Sillä katso, Herra antaa käskyn, ja hän lyö suuren *kuningaskunnan* kappaleiksi ja pienen *kuningaskunnan* pirstaleiksi.
12. Juoksevatko hevoset kallionseinää, kynnetäänkö sitä härillä? Sillä te muutatte oikeuden *käärmeen* myrkyksi ja vanhurskauden hedelmän koiruohoksi,
13. te, jotka iloitsitte *turhuudesta* ja jotka sanotte: "Emmekö omalla voimallamme *hankkineet omaisuuksiamme?*"
14. Sillä katso, minä nostatan teitä vastaan, te Israelin heimo, sanoo Herra, Jumala Sebaot, kansan, joka on ahdistava teitä siitä asti, mistä mennään Hamatiin, hamaan Pajupuroon saakka.

Luku 7

1. Tämän näytti minulle Herra, Herra: Katso, hän loi heinäsiirkoja, kun äpäreheinä alkoi nousta; ja katso, se oli äpäreheinä kuninkaan niitosten jälkeen.
2. *Ennen* kun ne olivat syöneet loppuun maan kasvit, sanoin minä: "Herra, *Jumala*, kuule rukoukseni. Anna anteeksi Jaakobin huoneen jäännöksen rikokset. Kuka seisoo, ja rukoilee heidän syntiensä tähden, kun heidät on hajotettu?"
3. Niin Herra *kääntyi vihastaan pois*. "Ei se ole tapahtuva", sanoi Herra.
4. Tämän näytti minulle Herra, *Jumala*: Katso, Herra *Jumala oli valmis tuomitsemaan* tulen kautta, ja se kulutti suuren syvyyden, ja se *pyyhki pois perintöosan*.
5. Niin minä sanoin: "Herra, *Jumala*, kuule rukoukseni. Anna anteeksi Jaakobin huoneen jäännöksen rikokset. Kuka seisoo, ja rukoilee heidän syntiensä tähden, kun heidät on hajotettu?"
6. Niin Herra *kääntyi vihastaan pois*. "Ei sekään ole tapahtuva", sanoi Herra, Herra.

7. Tämän hän näytti minulle: Katso, Herra seisoi *valmiina, tuomion* muurilla, *edesssänsä tuomio*.
8. Ja Herra sanoi minulle: "Mitä sinä näet, Aamos?" Minä vastasin: "*Tuomion*". Ja Herra sanoi minulle: "Katso, minä *jaan tuomiota* kansani Israelin keskelle. Minä en enää *anna anteeksi*,
9. vaan lisäkin uhrikukulat tulevat autioiksi ja Israelin pyhäköt raunioiksi. Ja minä nousen ja nostan miekalla *tappavia*, Jerobeamin sukua vastaan."
10. Silloin Amasja, Beetelin *johtaja*, lähetti Jerobeamille, Israelin kuninkaalle, tämän sanan: "Aamos on tehnyt salaliiton sinua vastaan Israelin heimon keskuudessa. Ei maa kestä kaikkea, mitä hän puhuu.
11. Sillä näin on Aamos sanonut: 'Jerobeam kuolee miekkaan, ja Israel viedään pakkosiirtolaisuuteen, pois omasta maastansa'."
12. Ja Amasja sanoi Aamokselle: "*Profeetta, häivy*, mene matkaasi ja pakene Juudan maahan, syö leipäsi siellä ja *elä* siellä.
13. Mutta Beetelissä älä *profetoi* enää, sillä se on kuninkaan pyhäkkö ja valtakunnan temppeli."
14. Niin Aamos vastasi ja sanoi Amasjalle: "En minä ole profeetta enkä profeetanoppilas, vaan minä olen paimen ja metsäviikunapuiden viljelijä *Shefelassa*. *Oman kansani syntien tähden minä saatan itseäni murheelliseksi*.
15. Ja Herra *johdatti* minut laumojeni äärestä, ja Herra sanoi minulle: 'Mene ja *profetoi* minun kansaani Israelia vastaan'.
16. Kuule siis nyt Herran sana: Sinä sanot: 'Älä *profetoi* Israelia vastaan, äläkä *opeta* lisäkin heimoa vastaan'.
17. Sen tähden, näin sanoo Herra: Sinun vaimosi joutuu portoksi kaupungissa, sinun poikasi ja tyttäresi kaatuvat miekkaan, sinun maasi jaetaan *arvalla*, sinä itse kuolet saastaisessa maassa, ja Israel viedään pakkosiirtolaisuuteen, pois omasta maastansa."

Luku 8

1. Tämän näytti minulle Herra, *Jumala*: Katso, oli korillinen *täynnä* kypsiä hedelmiä.
2. Ja hän sanoi: "Mitä sinä näet, Aamos?" Minä vastasin: "Korillisen *täynnä* kypsiä hedelmiä". Ja Herra sanoi minulle: "*Lopullinen rangaistus on tullut minun kansalleni, Israelille*: en minä enää *anna heille anteeksi*.
3. Ja sinä päivänä *kotien* laulut muuttuvat valitukseksi, sanoo Herra, *Jumala*. Paljon on oleva *tapettujen* ruumiita, *lukuisia, joista sanotaan; heittäkää niitä alas!* Hiljaa!"
4. Kuulkaa tämä, te jotka poljette köyhien *päätä* ja *puutteenalaisia* kuin maan *tomua*, jotka teette *tyhjiksi puutteenalaisten puheet maan päällä*,
5. sanoen: "Milloin *alkaa sadonkorjuun kuu*, että saamme myydä viljaa, ja milloin *sapattivuosi*, että saamme avata *jyväitan*, pienentää mitan ja suurentaa painon ja pettää väärällä vaa'alla,
6. että saamme ostaa vaivaiset rahasta ja *puutteenalaiset, että saisimme perintöosan*, ja myydä akanoita *jyvinä*?"
7. Herra, *joka antoi suuruutensa Jaakobille, vannoo*: Totisesti, minä en ikinä unhotta yhtäkään heidän tekoansa.
8. Eikö senkaltaisesta maa jo *autioidu* ja kaikki sen asukkaat murehdi? *Sitä vastaan on nouseva kuningas sotajoukkoineen, suuri kuin virran vedet, hän on sen peittävä ja ajava pois sen asukkaat, ja se vajoaa* niin kuin Egyptin virta.
9. Ja on tapahtuva sinä päivänä, sanoo Herra, Herra, että minä annan auringon *peittyä* sydänpäivällä ja teen maan pimeäksi keskellä kirkasta päivää.

10. Minä muutan teidän juhlanne murheeksi ja kaikki teidän laulunne valitusvirsiksi. Minä panen kaikkien lanteille säkkipuvun ja teen kaljuksi jokaisen pään. Ja minä saatan teidät suremaan, niin kuin ainokaista poikaa surraan, ja se päättyy, niin kuin päättyy katkera päivä.
11. Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, *Jumala*, jolloin minä lähetän nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän.
12. Silloin he hoippuvat merestä *länteen*, pohjoisesta itään; he samoavat etsien Herralta *opetusta*, mutta eivät löydä.
13. Sinä päivänä, *Israelin seurakunnat, jotka ovat kuin kauniit neitsyet, jotka kauneudessaan harjoittivat haureutta nuorukaisten kanssa, uupuvat ja kaatuvat maahan kasvoilleen janoisina.*
14. ne, jotka vannovat sen nimeen, joka on Samarian syntivelka, ja sanovat: "Niin totta kuin sinun jumalasi elää, Daan, ja niin totta kuin *kestävät Beerseban opetukset!*" - He kaatuvat eivätkä enää nouse.

Luku 9

1. Minä näin Herran *kunnian*. *Se kohosi kerubin kautta, ja seisahtui alttarin ääressä, ja hän sanoi: Jos minun kansani, Israel, ei tahdo palata minun opetukseeni, sammuta lamppu; kuningas Joosia tapetaan, temppeleitä hävitetään ja temppelein esipihat tuhotaan, ja pyhäkön astiat viedään vankeuteen.* Sitten minä tapan miekalla heistä viimeisetkin. Ei yksikään heistä pääse pakoon, ei yksikään heistä pelastu.
2. Vaikka he tuonelaan murtautuisivat, sieltäkin minun *sanani* heidät tempaa. Vaikka he taivaaseen nousisivat, sieltäkin *minun sanani* syöksee heidät alas.
3. Vaikka he *ajattelevat, että he kaupungin tornien huipuille* kätkeytyisivät, sieltäkin minä etsin ja *heidät löydetään*. Ja vaikka he meren *saarille* lymyäsivät minun *sanani* edestä, sielläkin minä käsken *kansakuntia, joilla on kuin käärmeen voima*, heitä pistämään.
4. Ja vaikka he vankeuteen vaeltaisivat vihollistensa edessä, sielläkin minä käsken miekan heidät tappamaan. Sillä minä kiinnitän *minun sanani* heihin, heille pahaksi, ei hyväksi.
5. Herra, *Jumala* Sebaot, hän, joka *nuhtelee* maata, niin että se *vapisee*, että kaikki sen asukkaat *hävitetään*, että *kuningas* nousee *sotajoukkoinensa sitä vastaan, suurena* niin kuin *virran vedet, ja hän on sen kokonaan peittävä*, ja se alenee niin kuin Egyptin virta,
6. *hän on laittanut hänen kirkkautensa läsnäolon kunnian asumaan ylhäisiin korkeuksiin ja perustaa seurakuntansa maan päälle, joka kutsuu sotajoukkoja, lukuisat kuin meren vedet ja hajottaa* ne maan pinnalle - Herra on hänen nimensä.
7. Ettekö te, israelilaiset, ole minulle *kuin rakkaita lapsia?* sanoo Herra. Enkö minä johdattanut israelilaisia Egyptin maasta ja filistealaisia *Kappadokiasta* ja aramilaisia *Kirinistä?*
8. Katso, Herra, Herra *ilmestyy* syntistä valtakuntaa, *sen tekoja* vastaan, ja minä hävitän sen maan pinnalta; kuitenkin en minä Jaakobin heimoa kokonaan hävitä, sanoo Herra.
9. Sillä katso, minä käsken *hajottaa* Israelin heimoa kaikkien kansain *sekaan*, niinkuin seulalla seulotaan: ei *kivikään* putoa maahan.
10. Miekkaan kuolevat kaikki minun kansani syntiset, jotka sanovat: "Ei saavuta, ei kohtaa meitä onnettomuus".
11. Sinä päivänä minä pystytän jälleen Daavidin *huoneen* sortuneen *kuningaskunnan* ja korjaan sen *kaupungit* ja pystytän sen *seurakunnat*. *Se on hallitseva kaikkia kuningaskuntia, ja se tuhoaa, ja tekee lopun sotajoukkojen paljoudesta, ja se korjataan ja jälleen vahvistetaan* sellaiseksi, kuin se oli muinaisina päivinä,
12. niin että *Israelin huone saa* omiksensa Edomin jäännöksen ja kaikki pakanakansat, jotka minun nimiini otetaan, sanoo Herra, joka tämän tekee.

13. Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin kyntäjä tavoittaa leikkaajan ja rypäleitten polkija siemenenkylväjän, jolloin vuoret tiukkuvat rypälemehua ja kaikki kukkulat kuohkeiksi muuttuvat.
14. Silloin minä *palautan* kansani *Israelin karkoitettut*, ja he rakentavat jälleen autiot kaupungit ja asuvat niissä, he istuttavat viinitarhoja ja juovat niiden viiniä, he tekevät puutarhoja ja syövät niiden hedelmiä.
15. Minä *vahvistan* heidät omaan maahansa, eikä heitä enää *karkoiteta* pois maastansa, jonka minä olen heille antanut, sanoo Herra, sinun Jumalasi.

Obadja, targum

KR33 pohjatekstillä. Targumin erot kursivilla.

1. Obadjan *profetia*. Herra *Jumala* sanoo Edomista näin: Me olemme kuulleet sanoman Herralta, ja sanansaattaja on lähetetty kansakuntiin: "Nouskaa, nouskaamme sotaan sitä vastaan!"
2. Katso, vähäiseksi minä teen sinut kansojen seassa, ylen halveksittu olet sinä oleva.
3. Sinun sydämesi *pahuus on johtanut sinut harhaan*, joka asut kallionrotkoissa, istut korkealla ja sanot sydämessäsi: "Kuka voi syöstä minut maahan?"
4. Vaikka tekisit pesäsi korkealle niin kuin kotka ja vaikka *asumuksesi* olisi tähtien välissä, minä syöksen sinut sieltä alas *minun sanani kautta*, sanoo Herra.
5. Jos varkaat tulisivat kimppuusi, jos yölliset rosvot, kuinka voisit *nukkua, kun he varastavat kaiken* sen, mitä tarvitsevat? Jos viininkorjaajat tulisivat luoksesi, eivätkö he jättäisi jälkikorjuuta?
6. Mutta kuinka onkaan Eesau läpikotaisin etsitty, hänen kätöksensä *paljastetut*!
7. Sinut on ajettu *rajan taakse*, kaikki liittolaisesi ovat sinut pettäneet. Ystäväsi, *jotka pöydässäsi syövät*, ovat vieneet sinusta voiton, ovat panneet taritsemasi leivän paulaksi sinun eteesi. - Ei ole *sinussa ymmärrystä*.
8. Totisesti, sinä päivänä, sanoo Herra, minä lopetan viisaat Edomista ja taidon Eesaun *kaupungeista*.
9. Ja sinun sankarisi, *etelän asukkaat, hävitetään*, niin että viimeinenkin mies häviää Eesaun *kaupungeista* murhatöitten tähden.
10. Väkivallan tähden veljeäsi Jaakobia kohtaan peittää sinut häpeä, ja sinut hävitetään ikiajoiksi.
11. Sinä päivänä, jona sinäkin olit läsnä, päivänä, jona vieraat *ryöstivät* hänen rikkautensa, jona muukalaiset tunkeutuivat sisään hänen *kaupunkeihinsa* ja heittivät Jerusalemista arpa, olit myöskin sinä niin kuin yksi heistä.
12. *Kuinka oletkaan katsellut* iloiten veljesi päivää, hänen onnettomuutensa päivää; *kuinka oletkaan riemuinnut juutalaisista* heidän turmionsa päivänä. *Kuinka oletkaan suullasi suurennellut* ahdistuksen päivänä.
13. Älä tunkeudu sisään minun kansani portista heidän hätäpäivänänsä. Älä katso iloiten, myös sinä, hänen onnettomuutensa hänen hätäpäivänänsä. Älä ojenna kättäsi hänen rikkautensa hänen hätäpäivänänsä.
14. Älä seiso tienhaarassa hävittämässä hänen pelastuneitansa. Älä luovuta hänen pakoon päässeitänään ahdistuksen päivänä.
15. Sillä lähellä on Herran päivä kaikkia pakanakansoja: Niinkuin sinä olet tehnyt, niin sinulle tehdään; kosto sinun teostasi kohtaa sinun omaa päätäsi.
16. Sillä niin kuin te olette *riemuinneet* minun *pyhän vuoreni alennuksesta*, niin tulevat kaikki pakanakansat juomaan *oman rangaistuksensa maljan*: he juovat ja *heidät tuhotaan* ja ovat, niin kuin ei heitä olisi ollutkaan.

17. Mutta Siionin vuorella saavat olla pelastuneet, ja *he ovat oleva pyhiä*, ja Jaakobin heimon kansa on perivä kansakuntien omaisuudet.
18. Jaakobin heimon kansa on oleva *kuin voimallinen* tuli ja Joosefin heimo *väkevä kuin liekki*, mutta Eesaun heimon kansa on *haurasta* kuin olki, ja ne *vallitsevat sitä ja tappavat heidät*; eikä jää pakoon päässyttä Eesaun heimosta. Sillä Herran sanan kautta niin on päätetty.
19. *Etelän asukkaat* ottavat perinnöksensä Eesaun kaupungin, ja *Shefelan asukkaat filistealaisten maan*; he ottavat perinnöksensä Efraimin kaupungit ja Samarian kaupungit, ja Benjaminin heimon kansa on ottava omakseen Gileadin maan asukkaiden kaupungit.
20. Ja tästä väestä, israelilaisista, viedyt pakkosiirtolaiset ottavat perinnöksensä kanaanilaisten maan Sarpatiin asti. Ja Jerusalemin pakkosiirtolaiset, jotka ovat *Espanjassa*, ottavat perinnöksensä Etelämaan kaupungit.
21. Pelastajat nousevat Siionin vuorelle tuomitsemaan Eesaun kaupunkia. Herran kuningaskunta on ilmestyvä kaikille maan asukkaille.

Joona, targum

KR1933 pohjatekstillä, targumin erot kursivilla. Hebreassa nimi Joona on "kyyhkyinen". Arameassa "Jonah", "hänen kyyhkysensä". Erisnimen kääntäminen on erittäin harvinaista, enkä osaa vielä sanoa, kumpi muoto on oikea. Talmud ja Midrash kertovat, kuinka Jumala puhui Joonalle ja käski hänen profetoida Jerusalemin tuhosta. Jerusalem teki parannuksen ja säästy. Ihmiset alkoivat pilkkaamaan ja kutsumaan häntä vääräksi profeetaksi. Sitten Jumala puhui hänelle uudestaan;

1. Joonalle, Amittain pojalle, tuli tämä Herran *profetian* sana:
2. "Nouse, mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja *profetoi* sitä vastaan; sillä heidän pahuutensa on noussut minun kasvojeni eteen."
3. Mutta Joona nousi paetaksensa *meren kautta, ennemmin kuin profetoisi* Herran nimessä, ja meni alas Jaafoon ja löysi laivan, joka oli lähtevä Tarsiiseen. Ja hän suoritti laivamaksun ja astui siihen mennäkseen heidän kansansa *merelle, ennemmin kuin profetoisi* Herran nimessä.
4. Mutta Herra heitti suuren tuulen merelle, niin että merellä nousi suuri myrsky ja laiva oli särkymäisillään.
5. Niin merimiehet pelkäsivät ja *rukoilivat* avuksi itsekin jumalaansa, *mutta he näkivät niiden olevan hyödyttömiä*. Ja he heittivät mereen tavarat, mitä laivassa oli, keventääkseen sitä. Mutta Joona oli mennyt alas laivan pohjalle ja pannut maata, ja hän nukkui raskaasti.
6. Niin laivuri tuli hänen luoksensa ja sanoi hänelle: "Mitäs nukut? Nouse ja *rukoile* jumalaasi. Ehkäpä *Herra armahtaa* meitä, niin ettemme huku."
7. Ja he sanoivat toisilleen: "Tulkaa, heittäkäämme arpa, saadaksemme tietää, kenen tähden tämä onnettomuus on meille tullut". Mutta kun he heittivät arpa, lankesi arpa Joonalle.
8. Niin he sanoivat hänelle: "Ilmoita meille, *mistä syystä* tämä onnettomuus on meille tullut. Mikä on toimesi ja mistä tulet? Mikä on sinun maasi ja mistä kansasta olet?"
9. Hän vastasi heille: "Minä olen *juutalainen*, ja minä pelkään Herraa, taivaan Jumalaa, joka on tehnyt meren ja kuivan maan".

10. Niin miehet peljästyivät suuresti ja sanoivat hänelle: "Miksi olet tehnyt näin?" Sillä miehet tiesivät, että hän oli pakenemassa, *ennemmin kuin profetoisi Herran nimessä*; hän oli näet ilmaissut sen heille.
11. He sanoivat hänelle: "Mitä on meidän tehtävä sinulle, että meri tulisi meille tyveneksi?" Sillä meri myrskysi myrskyämistensä.
12. Hän vastasi heille: "Ottakaa minut ja heittäkää minut mereen, niin meri teille tyventyy. Sillä minä tiedän, että tämä suuri myrsky on tullut teille minun tähteni."
13. Miehet soutivat päästäkseen jälleen kuivalle maalle, mutta eivät voineet, sillä meri myrskysi vastaan myrskyämistensä.
14. Ja he *rukoilivat* Herraa ja sanoivat: "*Kuule rukouksemme*, Herra, älä anna meidän hukkua tämän miehen hengen tähden äläkä lue syyksemme viatonta verta, sillä sinä, Herra, teet, niinkuin sinulle otollista on".
15. Sitten he ottivat Joonan ja heittivät hänet mereen, ja meri asettui raivostansa.
16. Ja miehet pelkäsivät suuresti Herraa, *lupasivat uhrata* Herralle teurasuhrin ja tekivät lupauksia.

Luku 2

1. Mutta Herra toimitti suuren kalan nielaisemaan Joonan. Ja Joonan oli kalan sisässä kolme päivää ja kolme yötä.
2. Ja Joonan rukoili Herraa, Jumalaansa, kalan sisässä
3. ja sanoi: "Minä *rukoilin* ahdistuksessani Herraa, ja hän *kuuli minun rukoukseni*. *Syvyyden pohjasta* minä huusin apua, ja sinä *täytit* minun *pyyntöni*.
4. Sinä syöksit minut syvyyteen, merten sydämeen, ja virta ympäröitsi minut, kaikki sinun kuohusi ja aaltosi vyöryivät minun ylitseni.
5. Minä ajattelin: Olen karkoitettu pois sinun sanastasi. Kuitenkin minä saan vielä katsella sinun pyhää temppeleäsi.
6. Vedet piirittivät minut aina *kuolemaan* asti, syvyys ympäröitsi minut, *Punainen meri pääni päällä*.
7. Minä vajosin alas vuorten perustuksiin asti, maan *voimat* sulkeutuivat minun ylitseni iankaikkisesti. Mutta sinä *olet lähellä*. Sinä *nostat* minun *elämäni ylös tuhosta*, Herra, minun Jumalani.
8. Kun sieluni nääntyi minussa, minä muistin Herran *palvelemisen*, ja minun rukoukseni tuli sinun tykösi, sinun pyhään temppeleesi.
9. *Minä en ole niin kuin ne muut kansakunnat*, jotka kunnioittavat väärää jumalia, *jotka eivät tunne heidän hyvinvointinsa alkulähdettä*.
10. Mutta minä tahdon uhrata sinulle kiitoksen, *ylistyksen* kaikuessa. Mitä olen luvannut, sen minä täytän. *Elämäni pelastus on rukousta Herran edessä*."
11. Sitten Herra käski kalaa, ja se oksensi Joonan kuivalle maalle.

Luku 3

1. Joonalle tuli toistamiseen tämä Herran *profetian* sana:
2. "Nouse ja mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja *profetoi* sille se *profetia*, minkä minä *kanssasi* puhun".
3. Niin Joonan nousi ja meni Niiniveen Herran sanan mukaan. Ja Niinive oli suuri kaupunki *Herran edessä*: kolme päivänmatkaa *ympäriinsä*.

4. Ja Joonan kävely kaupungissa aluksi yhden päivänmatkan ja saarnasi sanoen: "Vielä neljäkymmentä päivää, ja Niinive hävitetään".
5. Niin Niiniven miehet uskoivat *Herran sanaan*, kuuluttivat paaston ja pukeutuivat säkkeihin, niin suuret kuin pienet.
6. Ja kun tieto tästä tuli Niiniven kuninkaalle, nousi hän *kuninkaalliselta* valtaistuimeltaan, riisui yltään *kalliit viittansa*, verhoutui säkkiin ja istui tuhkaan.
7. Ja hän huudatti Niinivessä: "Kuninkaan ja hänen ylimystensä määräys kuuluu: Älkööt ihmiset älköötäkään eläimet - raavaat ja lampaat - maistako mitään, käykö laitumella tai vettä juoko.
8. Verhoutukoot ihmiset ja eläimet säkkeihin, *rukoilkoon* väkevästi Jumalaa ja kääntyköt itsekukin pois pahalta tieltänsä sekä väkivallasta, mikä heidän käsiänsä tahraa.
9. *Joka tietää, että hänellä on syntiä omassatunnossaan, tehköön parannuksen, ja Herra säälii meitä* ja kääntyy vihansa hehkusta, niin ettemme huku."
10. Kun Jumala näki heidän tekonsa, että he kääntyivät pois pahalta tieltänsä, niin *Herra kääntyi pois siitä pahasta*, minkä hän oli sanonut tekevänsä heille, eikä tehnyt sitä.

Luku 4

1. Mutta Joonan pahastui tästä kovin, ja hän vihastui.
2. Ja hän rukoili Herraa ja sanoi: "Voi Herra! Enkö minä sitä sanonut, kun olin vielä omassa maassani? Siksihän minä ehätkin pakenemaan *merelle*. Sillä minä tiesin, että sinä olet armahtavainen ja laupias Jumala, pitkämielinen ja *siunauksia lisäävä*, ja *joka vedät sanasi pois aiheuttamasta* pahaa.
3. Ja nyt, Herra, ota minun henkeni, sillä kuolema on minulle parempi kuin elämä."
4. Mutta Herra sanoi: "Onko vihastumisesi oikea?"
5. Niin Joonan lähti kaupungista ja asettui kaupungin itäpuolelle. Hän teki itsellensä sinne lehtimajan ja kävi istumaan sen alle varjoon, kunnes näkisi, miten kaupungin oli käyvä.
6. Mutta Herra Jumala toimitti risiinikasvin kasvamaan Joonan pään ylitse, varjostamaan hänen päätänsä ja päästämään häntä hänen mielipahastaan. Ja Joonan iloitsi suuresti risiinikasvista.
7. Mutta seuraavana päivänä, aamun sarastaessa, *Herra* toimitti madon kalvamaan risiinikasvia, niin että se kuivui.
8. Ja auringon noustua *Herra* toimitti tulikuuman itätuulen, ja aurinko paahtoi Joonaa päähän, niin että häntä näännytti. Niin hän toivotti itsellensä kuolemaa ja sanoi: "Parempi on minulle kuolema kuin elämä".
9. Mutta *Herra* sanoi Joonalle: "Onko vihastumisesi risiinikasvin tähden oikea?" Tämä vastasi: "Oikea on vihastumiseni kuolemaan asti".
10. Niin Herra sanoi: "Sinä armahtat risiinikasvia, josta et ole vaivaa nähnyt ja jota et ole kasvattanut, joka yhden yön lapsena syntyi ja yhden yön lapsena kuoli.
11. Enkö siis minä armahtaisi Niiniveä, sitä suurta kaupunkia, jossa on enemmän kuin sata kaksikymmentä tuhatta ihmistä, jotka eivät vielä tiedä, kumpi käsi on oikea, kumpi vasen, niin myös paljon eläimiä?"

Miika, targum

KR1933 pohjatekstillä, targumin erot kursivilla.

Luku 1

1. Herran *profetian* sana, joka tuli *mareshalaiselle* Miikalle Jootamin, Aahaan ja Hiskian, Juudan *huoneen* kuningasten, päivinä; se, mitä hän *profetoi* Samariaa ja Jerusalemia vastaan.
2. Kuulkaa, kaikki kansat; ota korviisi, maa, ja kaikki, mitä maassa on. Ja olkoon Herran, *teidän Jumalanne* sana, todistaja teitä vastaan, Herra pyhästä temppelistänsä.
3. Sillä katso, Herra *ilmestyy kirkkautensa läsnäolon* asumuksestaan, astuu alas ja polkee maan *linnoituksia*.
4. Vuoret sulavat hänen allansa, ja laaksot halkeavat niinkuin vaha tulen hohteessa, niinkuin vedet, jotka syöksyvät jyrkännettä alas.
5. Jaakobin *huoneen* rikoksen tähden tapahtuu tämä kaikki ja Israelin heimon syntien tähden. Mistä on Jaakobin rikos? Eikö Samariasta! Ja mistä Juudan *synnin tekeminen*? Eivätkö Jerusalemissa!
6. Niinpä minä panen Samarian kiviraunioksi kedolle, *autioksi*, viinitarhan istutusmaaksi, syöksen laaksoon sen kivet ja paljastan sen perustukset.
7. Kaikki sen jumalankuvat särjetään, kaikki sen *epäjumalat* poltetaan tulesa, ja kaikki sen *epäjumalien huoneet* minä hävitän; sillä portonpalkoista se on ne koonnut, ja *epäjumalien palvojien pyhäkköön* pitää niitten jälleen tuleman.
8. Tämän *he saavat* valittaa ja voivotella, käydä *alastomina kahleissa*, virittää valituslaulun kuin aavikkosudet, suruhuudon kuin kamelikurjet.
9. Sillä parantumaton on sen haava; se ulottuu Juudan *huoneeseen* asti, se on tullut minun kansani porttiin saakka, aina Jerusalemiin saakka.
10. Älkää ilmoittako sitä Gatissa, älkää, älkää itkekö. *Te, jotka elätte tomumajoissa, peittäkää päänne tuhkalla*.
11. Käy matkaan, Saafirin *asukas, elimesi* paljastettuna, *alasti ja häpeissäsi!* Saananin *asukkaat eivät selviydy. Valita katkerasti, murhattujen sotilaidesi tähden, Beet-Esel; niiden ihanien talojen tähden, joita olette väkivalloin hankkineet toisiinsa liittämällä, teidän maanne paras otetaan teiltä pois*.
12. *Te, jotka asustatte maan parhaassa osassa. ja onnea odotitte, kieltäydytte palaamasta minun opetukseeni. Mitä te nyt aiotte tehdä? Sillä onnettomuus tulee Herralta Jerusalemin portille.*
13. Valjasta hevoset vaunujen eteen, Laakiin *asukas*; sieltä on alku Siionin *seurakunnan synteihin*, sillä sinussa tavattiin Israelin rikokset.
14. Sentähden sinä annat *lahjoja Gatin maanomistajille*. Aksibin talot tulevat *joutumaan muille kansakunnille niiden syntien tähden, joita Israelin kuninkaat siellä harjoittivat, palvoessaan niissä epäjumalia*.
15. Minä tuon vieläkin *varkaan* sinulle, Maaresan *asukas*. Adullamiin asti *he kulkevat astuessaan Israelin maan alueelle*.
16. Ajele ja keritse pääsi paljaaksi lasten tähden, jotka olivat sinun ilosi. Ajele pääsi leveästi paljaaksi, niinkuin *korppikotka, jonka siivistä sulat putoilevat, niiden lastesi tähden*, sillä he menevät luotasi pois pakkosiirtolaisuuteen.

Luku 2

1. Voi niitä, jotka miettivät *väkivaltaa* ja valmistelevat pahaan vuoteillansa! Aamun valjettua he sen tekevät, sillä heillä on siihen valta.
2. He himoitsevat peltoja ja ryöstävät ne, taloja, ja ottavat ne *väkisin*; he sortavat miestä ja hänen *perhettään*, miestä ja hänen perintöosaansa.
3. Sentähden, näin sanoo Herra: Katso, minä mietin tätä sukua vastaan onnettomuutta: siitä te ette saa kaulaanne irti ettekä voi *pystyssä* astella; sillä se on oleva paha aika.
4. Sinä päivänä viritetään teistä pilkkalaulu ja veisataan valitusvirsi. *Siinä ahdingossa* sanotaan, "me olemme perin hävitetyt, hän on *vienyt* pois minun kansani *omalta osaltaan, ottanut pois omaisuudet. Meidän* peltomme *jaetaan*."
5. Sentähden ei sinulla ole oleva ketään, joka heittäisi arpaa, *käyttäisi mittanuoraa*, Herran seurakunnassa.
6. Älkää *profetoiko profetioita, älkää opettako tuota kansaa, eivät he ota häväistystä vastaan*.
7. Onko tämä *oikeaa* Jaakobin heimon puhetta? Onko *Herran sanaa kavennettu*? Ovatko sellaisia hänen tekonsa? Eivätkö *kaikki* hänen puheensa ole hyvät? *Minä olen jo tuonut kaikkea lupaamaani hyvää* niitä kohtaan, jotka oikein vaeltavat.
8. *syntiensä tähden* on minun kansani *johdatettu vihollisille; niiden tähden kansakunnat nousevat ja ottavat heitä omakseen, vievät heidän kalliin hyvinvointinsa, kulkevat maan läpi pelkäämättä, niin kuin sodan murtamina he palaavat*.
9. Minun kansani *seurakunnan* te ajatte pois heidän kodeistansa, *viette heidän lapsensa*, jotka ovat heidän ilonsa; heidän *kunniansa, jonka he sanoivat kestävän ainiaan, on mennyt pakkosiirtolaisuuteen*.
10. Nouskaa ja menkää pois: ei tässä ole leposijaa *pahan tekijälle*. Saastutuksen tähden *te olette raunioina; saastaisuuden tähden nouseaan väkijoukoiksi!*
11. *He kulkevat harhaan väärien profettojen perässä, jotka profetoivat heille valheen hengessä, ja opettavat heille viinistä ja väkijuomasta, ja on tapahtuva, että niin kuin heillä on tapana kulkea niiden väärien profettojen perässä, niin tämän sukupolven ihmiset karkoitetaan valheiden maahan*.
12. *Lopulla* minä tahdon tarkoin koota sinut, Jaakobin huone, kaikkinesi, *minä tuon karkoitettusi*, Israelin jääneet *minä saatan* yhteen, niinkuin lampaat tarhaan, niinkuin lauman laitumellensa: on oleva ihmisten *väkijoukon* kohina!
13. *Niiden pakolaiset kulkevat ylös, niin kuin alussakin. Ja kuningas käy heidän edellensä; hän hävittää heitä sortavan vastustajan, ja valloittaa voimalliset kaupungit. He saavat periä kansakuntien kaupungit*. Heidän kuninkaansa käy heidän edellään, ja Herran *sana* heitä johdattaa.

Luku 3

1. Ja minä sanoin: Kuulkaa, Jaakobin päämiehet ja Israelin heimon ruhtinaat! Eikö teidän tulisi tuntea oikeus,
2. teidän, jotka vihaatte hyvän *tekemistä* ja rakastatte pahan *tekemistä*, jotka raastatte ihmisten *tavarat heidän käsistään*, ja *viette heidän toimeentulonsa*?
3. *Te, jotka ryöstätte minun kansani tavarat ja viette heiltä heidän toimeentulonsa, ja viette senkin, mitä jää jäljelle! He jatkavat, ja jakavat heitä*, paloittelevat niinkuin pataan, niinkuin lihan kattilaan –
4. *Sitten he rukoilevat Herran edessä*, mutta hän ei *kuule heidän rukoustaan*, vaan *poistaa heiltä hänen kirkkautensa läsnäolon* sinä aikana, koska he ovat pahoja töitä tehneet.

5. Näin sanoo Herra niitä *valheen* profeettoja vastaan, jotka eksyttävät minun kansaani; jotka *profetoivat*: "Rauha!", *niille, jotka antavat heille lihaisen aterian, mutta kehittelevät sodan sille, joka ei anna mitään heidän suuhunsa:*
6. Sentähden *te tulette olemaan liian häpeissänne, että profetoisitte, ja häpeätte opetustanne. Pimeyden kaltainen ahdistus on peittävä nämä valheen profheetat, ja aika heiltä pimenee.*
7. *Valheen profheetat* joutuvat häpeään, ja *opettajat* punastuvat. Kaikki he peittävät partansa, *niin kuin surevat, sillä profetian henkeä, Herralta, heissä ei ole.*
8. Mutta minä olen täynnä voimaa, *sitä Herran profetian Henkeä, totuutta, oikeutta ja väkevyyttä ilmoittaakseni Jaakobille sen rikokset ja Israelille sen synnit.*
9. Kuulkaa tämä, Jaakobin heimon päämiehet ja Israelin heimon ruhtinaat, te, jotka *turmelette* oikeutta ja väaristätte kaiken suoran,
10. rakennatte *taloja* Siioniin veritöillä ja Jerusalemia vääryydellä.
11. Sen päämiehet jakavat oikeutta lahjuksia vastaan, sen papit opettavat maksusta, ja sen profheetat *opettavat* rahasta. Mutta Herran *sanaan* he turvautuvat, sanoen: "Eikö Herran *kirkkauden läsnäolo* olekin meidän keskellämme? Ei tule meille onnettomuutta."
12. Siitä syystä, teidän *syntienne tähden*, Siion kynnetään pelloksi, Jerusalem tulee kiviraunioksi ja temppelevuori metsäkukkulaksi.

Luku 4

1. Aikojen lopussa on Herran temppelevuori seisova vahvana, ylimmäisenä vuorista, ja se on oleva korkein kukkuloista, ja *kaikki kuningaskunnat tulevat palvomaan sen ylle.*
2. Monet pakanakansat lähtevät liikkeelle sanoen: "Tulkaa, nouskaamme Herran *pyhäkön* vuorelle, Jaakobin Jumalan *kirkkauden läsnäolon* temppeleihin, että hän opettaisi meille teitänsä, *jotka ovat oikeita hänen edessään*, ja me vaeltaisimme hänen *lakinsa opetuksessa*; sillä Siionista lähtee laki, Jerusalemissa Herran sanan *opetus*."
3. Ja hän tuomitsee monien kansojen kesken, säätää oikeutta väkeville *kuninkaille*, kaukasiin maihin saakka. Niin he takovat miekkansa vantaiksi ja keihäänsä vesureiksi; kansa ei nosta *aseita* kansaa vastaan, eivätkä he enää opettele sotimaan.
4. He istuvat kukin oman viinipuunsa ja viikunapuunsa alla kenenkään peljättämättä. Sillä Herran Sebaotin *sanan kautta niin on säädetty.*
5. Sillä kaikki kansat *syylistyvät epäjumaliensa palvontaan*, mutta me *turvaamme* Herran, meidän Jumalamme, *nimeen* aina ja iankaikkisesti.
6. Sinä päivänä, sanoo Herra *Jumala*, minä tahdon koota *karkoitettut* ja kerätä hajalleen-ajetut ja ne, joille *oli tuotettu onnettomuutta minun kansani syntien tähden.*
7. Minä teen *karkoitetuista* talteenjäävät ja kauasjoutuneista väkevän kansan. Ja *Herran kuningaskunta ilmestyy* Siionin vuorella siitä alkaen ja iankaikkisesti.
8. Ja sinä, *Israelin Messias, joka olet ollut salattu* Siionin seurakunnan syntien tähden, *kuningaskunta on tuleva sinulle, ja se entinen hallitus palautetaan Jerusalemin seurakunnan kuningaskunnalle.*
9. Ja nyt - miksi *te liitytte muihin kansakuntiin*? Eikö sinulla ole kuningasta, onko sinun neuvonantajasi kadonnut, koska *ahdistus ja vapina* on vallannut sinut niinkuin synnyttäväisen?
10. *Tärise ja vapise, Siionin seurakunta*, niinkuin synnyttäjä, sillä nyt sinun on lähdeävä ulos kaupungista ja asuttava kedolla ja mentävä Baabeliin asti: siellä sinut pelastetaan; siellä lunastaa sinut Herra vihamiestesesi käsistä.
11. Nyt kokoontuu sinua vastaan paljon pakanoita, jotka sanovat: "Se saastutettakoon; katselkoot meidän silmämme iloksensa Siionin *sortumista!*"

12. Mutta he eivät tunne Herran *salaisuuksia* eivätkä ymmärrä hänen *suunnitelmiaan*, sillä hän kokoaa heidät niinkuin lyhteet puimatantereelle.

13. Nouse ja *tapa*, Siionin seurakunta, sillä minä *teen kansasi vahvaksi kuin rautasarvet ja, ja jäännöksesi kovaksi kuin vaski*, ja sinä *tapat* monet kansat. Ja minä vihin Herralle, tuhon omaksi, heidän väärän voittonsa, kaiken maan Herralle heidän rikkautensa.

14. Nyt yhdy laumaksi, sinä *kaupunki, jota piiritetään!* He lyövät sauvalla poskelle Israelin tuomareita.

Luku 5

1. Mutta sinä, Beetlehem Efrata, joka olet vähäinen olemaan Juudan *tuhansien* sukujen joukossa, sinusta minulle tulee *Messias*, joka on oleva hallitsija Israelissa, jonka *nimi on kerrottu* muinaisuudesta, iankaikkisista ajoista.

2. Sentähden Herra antaa heidät alttiiksi siihen aikaan asti, jolloin synnyttäjä on synnyttänyt; silloin jäljellejääneet hänen veljistänsä *luottavat Israelin lapsiin*.

3. Ja hän on *nouseva ja hallitseva* Herran voimassa, Herran, Jumalansa, nimen valtasuuruudessa. Ja *heidät kootaan karkoitettujen keskuudesta*, sillä silloin on *hänen nimensä* oleva suuri hamaan maan ääriin saakka.

4. Ja *silloin meille* on oleva rauha: jos Assur hyökkää maahamme, jos se astuu palatseihimme, niin me asetamme *itsellemme* seitsemän *kuningasta* ja kahdeksan ruhtinasta.

5. Nämä kaitsevat miekalla Assurin maata, Nimrodin maata *voimalla*. Hän on pelastava meidät Assurin vallasta, *ei se hyökkää meidän maahamme, eikä se astu meidän alueellemme*.

6. Ja ne, jotka ovat jäljellä Jaakobin *huoneesta*, monien kansain seassa, ovat niinkuin kaste, joka tulee Herralta, niinkuin *syysateen pisarat* ruohikolle; se ei odota miestä, ei varro ihmislapsia.

7. Ja ne, jotka ovat jäljellä Jaakobin *huoneesta*, pakanain seassa, monien kansain keskellä, ovat niinkuin leijona metsäneläinten seassa, niinkuin nuori jalopeura lammaislaumain keskellä: jos se hyökkää, tallaa maahan ja *tappaa*, ei pelastajaa ole.

8. *Tästä lähtien, Israel, vallitkoon* sinun kätesi vihollisiasi vastaan, ja sinun *kaikki* vihamiehesi hävitköt.

9. Sinä päivänä, sanoo Herra, minä hävitän sinulta *kansakuntien hevoset* ja teen lopun sinun *niiden* vaunuista.

10. Minä hävitän sinun maasi *ihmisten* kaupungit ja hajotan maahan kaikki *heidän voimalliset* varustuksensa.

11. Minä hävitän *velhosi*, eikä sinulle enää jää ennustelijoita.

12. Minä hävitän *niiden kansojen* jumalankuvat ja patsaat, etkä sinä enää *arvosta omien* kättesi tekoa.

13. Minä kukistan *kansojen istutukset* sinun keskuudestasi ja tuhoan sinun *vastustajasi*.

14. Ja minä koston vihassa ja kiivaudessa *tuomiolla niille* pakanakansoille, jotka eivät olleet kuuliaisina *lain opetukselle*.

Luku 6

1. Kuulkaa, mitä Herra sanoo: Nouse ja käy oikeutta vuorten kanssa, ja kukkulat kuulkoott sinun äänesi.

2. Kuulkaa Herran oikeudenkäyntiä, vuoret, te iäti kestävä, maan perustukset; sillä oikeudenkäynti on Herralla kansaansa vastaan, ja Israelin *huoneen* kanssa hän käy tuomiolle:

3. "Minun kansani, mitä *hyvää* minä olen sinulle *sanonut tekeväni, enkä olisi sitä tehnyt*, ja millä olen sinut väsyttänyt? Vastaa minulle!
4. Minähän olen johdattanut sinut Egyptin maasta, vapahtanut sinut orjuuden pesästä; ja minä lähetin *kolme profeettaani sinun edellesi*; Mooseksen *opettamaan tuomioita*, Aaronin *sovittamaan kansan puolesta* ja Mirjamin *opettamaan naisia*.
5. Muista, kansani, mitä oli mielessä Baalakilla, Mooabin kuninkaalla, ja mitä Bileam, Beorin poika, hänelle vastasi. *Eikö sinulle tehty voimallisia tekoja, akasialaaksosta lähtien Gilgalin huoneeseen asti, että käsittäisit Herran vanhurskaat teot.*" –
6. "Mitä tuoden minä voisin käydä *palvomaan* Herran eteen, *tai kunnioittaa Jumalaa, jonka kirkkauden läsnäolo on taivasten korkeuksissa*? Käynkö hänen eteensä *palvomaan* tuoden polttouhreja, vuodenvanhoja vasikoita?
7. Ovatko Herralle mieleen tuhannet oinaat, kymmenentuhannet öljyvirrat? Annanko esikoiseni rikoksestani, ruumiini hedelmän sieluni syntiuhriksi?" –
8. Hän on ilmoittanut sinulle, ihminen, mikä hyvä on; ja mitä muuta Herra sinulta vaatii, kuin että *toteutat oikeutta ja rakastat hyviä tekoja. Sinun on oltava nöyrä, vaeltaessasi Jumalasi pelossa.*
9. Herran *profeettojen* ääni huutaa kaupungille - ja *opettajat pelkäävät sinun nimeäsi. Kuunnelkaa, kuningas ja ruhtinas, ja loputkin maan kansasta.*
10. Vieläkö ovat jumalattoman talossa vääryyden aarteet ja vajaat, *kirousta tuottavat mitat*?
11. Olisinko minä puhdas, jos minulla olisi väärä vaaka ja kukkarossa *pienemmät ja suuremmat punnuskivet*?
12. Sen rikkaat *täyttävät väkivalloin varastohuoneensa*, sen asukkaat puhuvat valhetta, kieli heidän suussansa on pelkkää petosta.
13. Niinpä minäkin lyön sinut sairaaksi *ja tuon vitsauksia*, teen sinut autioksi sinun syntiesi tähden.
14. Sinä syöt, mutta et tule ravituksi, ja *sisälläsi on sairauksia*. Minkä viet pois, sitä et saa pelastetuksi; ja minkä pelastetuksi saat, sen minä annan alttiiksi miekalle.
15. Sinä kylvät, mutta et leikkaa. Sinä puserrat öljyä, mutta et öljyllä itseäsi voitele, ja rypälemehua, mutta et viiniä juo.
16. Mutta Omrin *huoneen* ohjeita noudatetaan, ja kaikkia Ahabin suvun tekoja *te teette*; ja heidän neuvojensa mukaan te vaellatte, että *he saattaisivat* sinut autioksi ja sen asukkaat *tuhotuiksi*; ja te saatte kantaa minun kansani häväistyksen.

Luku 7

1. *Profeetta sanoi*; voi minua, sillä *minusta on tullut kuin yksi niistä pois viedyistä hyvistä, siihen aikaan, kun vanhurskaat katosivat maasta pois, kuin hedelmänkorjuussa, niinkuin viinisadon jälkikorjuussa: ei ole ketään, joka tekisi hyviä tekoja*; minun sieluni himoitsee *hyvyyttä*.
2. Poissa ovat hurskaat maasta, eikä oikeamielistä ole ihmisten seassa. Kaikki he väijyvät *viatonta* verta, *johdattavat* toinen toistansa *tuhoon*.
3. Pahantekoon molemmin käsin! *Älkääkään hyvää tehkö!* Päämies pyytää, tuomari *sanoo, "tee tämä, niin minä sinut palkitsen"*, ja mahtava puhuu julki *sydämensä himon; voi turmelijoita!*
4. Paraskaan heistä *ei pääse pakoon heidän valtaansa*, kuin orjantappura, *oikeamielisen on* pahempi kuin teräväokainen aita. *Paha on se päivä, vaikka sinä toivoit hyvää! Sinun pahuutesi rangaistuksen aika on koittanut!* Silloin he joutuvat sekasortoon.
5. Älkää uskoko ystävää, älkää luottako uskottuun; *liittosi vaimolta*, joka sylissäsi lepää, varo suusi *sanat*.
6. Sillä *silloin* poika halveksii isää, tytär nousee äitiänsä vastaan, *miniä riitelee* anoppiansa vastaan; ihmisen vihamiehiä ovat hänen omat perhekuntalaisensa.

7. Mutta minä *riemuitsen* Herran *sanassa*, *iloitsen* pelastukseni *Jumalassa*: minun Jumalani on *minun rukoukseni* kuuleva.
8. Älkää iloitko, *Rooma*, minun viholliseni, minusta: jos minä olen langennut, niin minä nousen; jos istun pimeydessä, on Herra *loistava* minun *ylläni*.
9. *Jerusalem sanoo*; minä olen *saanut Herralta kirouksen*, sillä minä olen tehnyt syntiä häntä vastaan, siihen asti että hän minun asiani toimittaa ja *kostaa minun nöyryytykseni*. Hän tuo minut valkeuteen, minä saan nähdä hänen vanhurskautensa.
10. *Roomalaiset*, minun viholliseni, saavat nähdä sen, ja häpeä on peittävä heidät, jotka sanovat minulle: "Missä Herra, sinun Jumalasi, *sana on sinua vapauttanut?*" Minun silmäni saavat ilokseen katsoa *heidän sortumistaan*: silloin he joutuvat tallattaviksi kuin katujen loka.
11. *Siihen aikaan Israelin seurakunta rakennetaan jälleen*; sinä päivänä *muiden kansakuntien säädökset tehdään tyhjiksi*:
12. sinä päivänä *kokoontuvat yhteen karkoitettut* Assurista ja *suurista* kaupungeista, *Armeniasta ja piiritetyistä kaupungeista, aina Eufratilta, länsimereltä ja vuoristoista*.
13. Ja maa tulee autioksi asukkaittensa tähden, heidän töittensä hedelmän takia.
14. Kaitse kansaasi *sanasi kautta*; perintölaumasi *on asustava uudistetussa maailmassa*. Joka erillensä asuu metsässä, *saa asustaa* Karmelia. Käykööt he laitumella Baasanissa ja Gileadissa niinkuin ikiaikoina ennen. –
15. "Niinkuin sinun lähtösi päivinä Egyptin maasta minä annan *heidän* nähdä ihmeitä". –
16. Sen näkevät pakanakansat ja saavat häpeään kaikesta väkevyydestänsä *huolimatta*. He panevat käden suullensa, heidän korvansa menevät umpeen.
17. He *kaatuvat maahan kasvoilleen* kuin käärme, kuin maan *tomussa* matelijat. Vavisten he tulevat varustuksistansa, Herran, meidän Jumalamme *edestä heidät hävitetään*; he pelkäävät sinun *edessäsi*.
18. *Ei ole toista kaltaistasi! Sinä olet Jumala*, joka annat pahat teot anteeksi ja käyt ohitse perintösi jäännöksen rikosten? Ei hän pidä vihaa iäti, sillä *hän iloitsi hyvän tekemisestä*.
19. Hänen *sanansa* armahtaa meitä jälleen, polkee *rakkautessaan* maahan meidän pahat tekemme. Kaikki *Israelin synnit* sinä heität meren syvyyteen.
20. Sinä osoitat Jaakobille *ja hänen lapsilleen* uskollisuutta, *niin kuin sinä vannoit Beetelissä*, Aabrahamille armoa, *ja hänen siemenelleen, niin kuin vannoit hänelle niiden kappaleiden välissä*; *sinä muistat meitä varten lisäkin sitomisen, joka oli alttarilla sidottuna sinun edessäsi. Sinä teet meitä varten hyviä tekoja*, niinkuin olet vannonut meidän isillemme muinaisista päivistä asti.

Naahum, targum

KR1933 pohjatekstillä, targumin erot kursivilla. Targum tarkoittaa käännös.

Luku 1

1. Ennustus *kirouksen maljasta, joka annetaan Niinivelle juotavaksi. Joona, Amittain poika, profeetta Gath-Hefer'stä, profetoi jo aikaisemmin sitä vastaan, ja se teki parannuksen synneistään, ja kun se teki jälleen syntiä, sitä vastaan profetoi Naahum, Beth-Koshi'sta, niin kuin on kirjoitettu tässä kirjassa.*

2. Jumala *on tuomari*, ja kostaja on Herra. Herra on kostaja ja *hänen edessään on valtava voima*. Herra *kostaa kansansa* vihollisille, ja pitää *tulista* vihaa vihamiehillensä.

3. Herra on pitkämielinen ja suuri voimassansa, *ja hän antaa anteeksi niille, jotka palaavat hänen lakiinsa*, mutta Herra ei jätä rankaisematta *niitä, jotka eivät palaa*. Hänen tiensä käy tuulispäässä ja myrskyssä, ja *synkkä pilvi on polku hänen edessään*.
4. Hän nuhtelee merta ja kuivaa sen, ja kaikki virrat hän ehdyttää. *Mathnan ja Karmel ovat autioina*, ja Libanonin *metsä kuihtuu*.
5. Vuoret järkkyvät hänen edessänsä ja kukkulat *halkeavat osiin*. Hänen *edessään maa autioituu*, maanpiiri ja kaikki sen asuwait.
6. *Jos maailma näin järisi silloin, kun hän ilmestyi rakkaudessaan antamaan lain kansalleen, silloin, kun hän ilmestyy vihassaan kostamaan kansansa vihollisille*, kuka seisoo hänen tuimuutensa edessä, ja kuka kestää hänen vihansa hehkua? Hänen vihastuksensa vuotaa niinkuin tuli, ja kalliit halkeilevat hänen edessänsä.
7. Hyvä on Herra *Israelille, että he turvautuisivat häneen* ahdistuksen päivänä, ja hän tuntee ne, jotka *hänen sanaansa luottavat*.
8. Mutta *vihan hehkussa ja suuressa suuttumuksessa* hän tekee lopun *niistä kansakunnista, jotka nousivat ja hävittivät koko pyhäkön*; ja vihamiehiänsä hän *vie helvettiin*.
9. *Te kansakunnat, jotka olette Israelia ryöstäneet – mitä te luulette olevanne Herran edessä?* Lopun hän *teistä* tekee: *lohdutus ahdingon jälkeen* ei nouse kahta kertaa *teitä varten, niin kuin on nouseva Israelia varten*.
10. Sillä *niiden kansakuntien johtajat, jotka ryöstivät Israelia, ja saivat heitä kulkemaan harhaan, niin kuin viini johtaa harhaan*, heidät syö tuli niinkuin kuivat oljet - kokonansa.
11. Sinusta, *Niinive*, on lähtenyt se *kuningas*, jolla on paha mielessä Herran kansaa vastaan, turmion hankitsija.
12. Näin sanoo Herra: *Olkoont ne kansakunnat, jotka kokoontuvat sinua sortamaan, Jerusalem, kuinka täysissä voimissa, olkoon heitä miten paljon tahansa, ja vaikka he kulkevat Tigris-virran yli ja ylittävät Eufraatin ja tulevat sinua ahdistamaan, ja jos minä olenkin vaivannut sinua, en minä sinua enää vaivaa*.
13. Nyt minä särjen *niiden kansakuntien ikeen* painamasta sinun *niskaasi*, ja katkaisen sinun kahleesi.
14. Mutta sinusta, *Assyrian kuningas*, on Herra antanut käskyn: *Ei ole enää sinun nimellesi muistoa*. Minä hävitän sinun jumalasi temppelistä veistetyt ja valetut jumalankuvat. Minä teen sinulle *sinne* haudan, sillä *tällainen on minulle helppoa*.
15. Katso, jo ovat *Israelin maan* vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka julistaa rauhaa: "Juhli, Juuda, juhliasi, maksa lupauksesi; sillä ei tule enää sinun kimppuusi *pahan tekijä*, hän on hävitetty kokonansa".

Luku 2

1. *He tulivat ja levittäytyivät maasi ylle, asettivat piiritykset sinua vastaan, asettivat vartijoita poluillesi; vahvista niskasi, kokoa kaikki voimasi*.
2. Sillä Herra saattaa entiselleen Jaakobin *voiman, suuruutensa Israelille*, sillä ryöstäjät ovat niitä ryöstäneet ja turmelleet *ne kaupungit, joista he iloitsivat*.
3. *Niiden* sankariensa kilvet ovat punaiset, urhot purppurapukuiset, vaunut *tulen kautta valmistettuja näytöstä varten, ja heidän sotajoukkojensa päälliköt ovat koristeellisissa vaatteissa*.
4. Vaunut *ajelevat edestakaisin* kaduilla, *niiden aseiden ääni kaikuu* toreilla; ne ovat nähdä kuin tulenliekit, ne kiitävät kuin salammat.
5. *He osoittavat omat johtajansa*. Ne tulevat niin, että kaatuilevat, *kaatavat muurin ja rakennetut tornit*.

6. *Sillat on aukaistu, kuningas vapisee palatsissaan.*
7. *Kuningatar istuu jätekasassa, hänet viedään pois, pakkosiirtolaisten kanssa; ja sen orjattaret huokailevat, kulkevat hänen perässään, kujertaen kuin kyyhkyset, lyöden rintoihinsa.*
8. Niinive on ollut kuin vetten täyttämä lammikko päiviensä alusta asti. Nyt ne pakenevat! - "Seis! Seiskää!" Mutta yksikään ei käänny ja seisahdu.
9. Ryöstäkää hopeata, ryöstäkää kultaa. Loppumattomat ovat varat, ylen paljon kaikkinaisia kalliita kaluja. –
10. *Ryöstettyinä kaikki, typötyhjänä, portti avoinna viholliselle! Sydämet raukeavat, polvet tutisevat, kaikki lanteet vapisevat, ja kaikkien kasvot ovat peitetyt mustalla peitteellä, niin kuin pata peitetään.*
11. Missä on nyt *kuninkaiden* tyyssija, *ruhtinaiden* syöntipaikka, jossa *kuningas* käyskenteli, *jonne he jättivät lapsensa kuin leijona, joka viiptyy turvassa saaliinsa vierellä, kenenkään peloittelematta?*
12. *Kuninkaat toivat saalista puolisoilleen, ryöstösaalista lapsilleen, ja heidän varastohuoneensa täyttyivät ryöstösaaliista ja linnat saaliista.*
13. Katso, minä *lähetän vihani* kimppuusi, sanoo Herra Sebaot, poltan *tulella* sinun vaunusi, ja sinun *ruhtinaasi* syö miekka. Minä lopetan maan päältä sinun *kaupankäyntisi*, eikä kuulla enää sinun sanansaattajaisi ääntä.

Luku 3

1. Voi kaupunkia, *joka vuodattaa viatonta verta*, joka on täpötäynnä valhetta ja raastosaalista; ei taukoa *tappaminen!*
2. Kuule! Ruoskat läiskyvät, pyörät ryskyvät, hevoset kiitävät, vaunut hyppivät,
3. *ratsumies sytyttää liekin*, miekat välkkyvät, keihäät salamoivat. Paljon *tapettuja*, läjittäin ruumiita, loppumatta raatoja! Heidän raatoihinsa lankeillaan.
4. Kaikki tämä *sen suuren kaupungin kapinan tähden, joka oli kuin katuja kulkeva portto*; tuon ihanan sulottaren, ovelan velhottaren, joka myi kansakunnat *epäjumalillaan, kuningaskunnat velhouksillansa.*
5. Katso, minä *lähetän vihani yllesi*, sanoo Herra Sebaot, *paljastan sinun syntiesi häpeän* kasvojesi yli ja näytän kansakunnille sinun alastomuutesi, valtakunnille sinun häpeäsi.
6. Ja minä viskaan *kauhistuksia* sinun päällesi, häpäisen sinut ja panen sinut *halveksittavaksi kaikkien niiden silmissä, jotka sinut näkevät.*
7. Ja kaikki, jotka näkevät sinut, kaikkoavat sinusta kauas ja sanovat: "Hävitetty on Niinive! Kuka sitä surkuttelisi, mistä minä etsisin sinulle lohduttajia?"
8. Oletko sinä parempi, kuin oli *se suuri Aleksandria*, joka *sijaitsee* virtojen ääressä, vetten ympäröimänä, jolla oli virta varustuksena ja virta muurina?
9. Sen *liittolaisena* oli Etiopia ja egyptiläiset, joilla ei ollut määrää. Auttajinasi olivat Puut ja libyalaiset.
10. Sekin meni pakkosiirtolaisuuteen, vankeuteen. Senkin *nuorukaisia* murskattiin kaikkien katujen kulmissa, sen ylhäisistä heitettiin arpaa, ja kaikki sen suurmiehet pantiin kahleisiin.
11. Myös sinä olet *kuin juopuva ja hävitettävä*; myös sinä olet etsivä *apua* vihamiehen uhatessa.
12. Kaikki sinun *kaupunkisi* ovat *kuin* viikunapuita, joissa on varhaisviikunoita: jos niitä pudistellaan, ne putoavat syöjän suuhun. *Ja syötäväksi kelpaavat, kuivatut viikunat, jäävät siihenkin jäljelle.*
13. Katso, *kansasi*, mikä sinulla on, on *heikkoja* naisia. Sinun maasi portit ovat selkoselällään sinun vihamiehillesi. Tuli kuluttaa sinun *turvapaikkasi*.

14. Ammenna itsellesi vettä piirityksen varalta, vahvista *kaupunkejasi, kasvata valtaasi, alista maan liejuun, vahvista rakennelmiasi!*

15. *Kansakunnat, jotka ovat kuin tuli, ovat sinut kuluttava, miekka on sinut tuhoava, kansakuntien sotajoukot, jotka ovat lukuisat kuin syöjäsiirakat, kokoontuvat sinua vastaan, he peittävät sinut heinäsiirakparven lailla, siellä sinä saat makailla paljaana – heinäsiirakparven alla!*

16. Sinä olet lisännyt kauppiasi lukuisammiksi kuin taivaan tähdet: *niin kuin syöjäsiirakat, jotka ryöstävät ja lentävät pois.*

17. *Katso, kilpesi hohtavat kuin heinäsiirakat, ja päämiehesi ovat kuin siirakparvea, joka asettuu seinustoille kylmänä päivänä; kun aurinko on noussut, ne hajaantuvat, eikä kukaan tiedä paikkaa, missä ne ovat.*

18. Sinun *voimallisesi, Assurin kuningas, ovat tuhoutuneita, sinun sotajoukkosi ovat lähteneet pakkosiirtolaisuuteen.* Sinun väkesi on hajaantunut vuorille, eikä ole kokoajaa.

19. Auttamaton on sinun perikatosi, parantumaton sinun haavasi. Kaikki, jotka kuulevat sanoman sinusta, paukuttavat sinulle käsiänsä, *he riemuitsevat.* Sillä ketä ei olisi yhäti kohdannut sinun pahuutesi *ruoska?*

Habakuk, targum

KR1933 pohjatekstillä, targumin erot kursivoilla. Viimeinen luku on täydellinen esimerkki siitä, kuinka targum kääntää runomuotoista tekstiä.

Luku 1

1. *Se profetia, jonka profeetta Habakuk profetoi.*

2. Kuinka kauan, Herra, minun täytyy *rukoilla? Eikö sinun edessäsi ole paljastettua? Minä valitan edessäsi väkivallan ihmisistä. Etkö sinä pysty vapauttamaan?*

3. Minkä tähden sinä annat minun nähdä sortamista, ja katsella niitä, jotka harjoittavat turhaa petosta? Minun edessäni on ryöstäjiä, ja väkivallan miehiä, jotka vain vahvistuvat riidanhalusta ja ylimielisyydestä.

4. Sen tähden on laki heikko, ja oikeus ei tule milloinkaan voimaan. Sillä jumalaton *kalvaa* vanhurskaan; sen tähden oikeus vääristetään.

5. Katsokaa kansojen joukkoon, katselkaa ja kauhistukaa, sillä minä *olen tehnyt* teidän päivinänne teon, jota ette uskoisi, *kun* siitä kerrottaisiin.

6. Sillä katso, minä nostan kaldealaiset, tuiman ja *nopean* kansan, joka kulkee maata lavealti ja ottaa omaksensa *kaupungit*, jotka eivät ole sen.

7. Se on hirvuihin ja peljättävä, siitä itsestään tulee sen oikeus ja sen säädös.

8. Sen hevoset ovat nopeammat kuin pantterit, ne juoksevat kiivaammin kuin sudet illoin. Sen ratsumiehet *ovat lukuisat* - kaukaa tulevat sen ratsumiehet, ne lentävät, niin kuin kotka syöksyy syönnökselleen.

9. Se tulee kaikinensa ryöstämään, heidän kasvojensa *hahmo* on itätuulen kaltainen; se kokoaa vankeja kuin hietaa.

10. Pilkkanaan pitää se kuninkaat ja naurunansa ruhtinaat. Se nauraa kaikille *voimallisille kaupungeille*, kasaa kokoon hiekkaa ja valloittaa ne.

11. Sitten, koska sen henki oli korotettu sen ylle, he lähtivät kuningaskunnastaan, mutta joutui syynalaiseksi, koska he kunnioittivat omia epäjumaliaan.

12. Etkö sinä *alussa luonut maailmaa*, Herra? minun pyhä Jumalani? Sinä, Jumala, olet totuuden tuomari yli kaikkien luotujesi, pyhä niiden keskellä, jotka tekevät totuutta. Sinun sanasi kestää iankaikkisesti. Oi Herra, sinä olet asettanut sen tuomiota varten. ja sinä, voimallinen, vahvistit sen kosta varten.

13. Sinun *sanasi ovat puhtaat*, niin ettet voi katsoa *pahan tekijöitä* etkä saata katsella *niitä, jotka harjoittavat tyhjiä valheita*. Eikö se ole *paljastettua sinun edessäsi*? Minkä tähden *minä* katselen sortajia, *kun sinä suot heille lisäaikaa ja he nielevät niitä, jotka ovat heitä itseään parempia*?

14. *Ja sinä olet tehnyt ihmiset samankaltaisiksi kuin meren kalat, kuin matelevaiset, joilla ei ole hallitsijaa?*

15. *He ovat kaikki kuin kalastajia, jotka saavat kalaa* koukulla, vetää heidät pyydyksessään ja kokoaa heidät verkkoonsa. Sen tähden se iloitsee ja riemuitsee.

16. Sen tähden *he uhraavat aseilleen ja polttavat suitsuketta säädöksilleen*, sillä niitten turvin sen *ateria on hyvää, sen ruoka virvoittava*.

17. Saako se sen tähden *lähettää sotajoukkojaan*, aina surmata kansoja säälimättä?

Luku 2

1. *Profeetta sanoi*; minä seison vartiopaikallani *valmiina, palvelen omalla paikallani* ja tähystän, nähdäkseni, mitä hän minulle puhuu, mitä hän *rukoukseeni* vastaa.

2. Ja Herra vastasi minulle ja sanoi: "*Profetia on kirjoitettu, ja ilmoitettu selvästi lain kirjassa*, niin että sen *lukija* voi nopeasti viisastua".

3. Sillä *se profetia on valmis aikaansa varten, ja loppu on säädetty*, eikä se petä. Jos se viiippy jossain kohdassa, odota sitä; sillä varmasti se toteutuu *ajallaan*, eikä se myöhästy.

4. Katso, *pahantekijät ajattelevat, ettei mikään näin tapahdu*; mutta vanhurskas on elävä uskosta.

5. Ja vielä: *pahuudesta ylpeä ihminen on kuin viinin eksyttämä*; mutta hän ei *saa elää*, hän, joka levittää kitansa kuin tuonela ja on täyttymätön kuin kuolema, kokoaa itselleen kaikki kansakunnat ja kerää *lähelleen* kaikki *kuningaskunnat*.

6. Mutta ne kaikki virittävät hänestä pilkkalaulun, ivarunon, arvoituslaulun; he sanovat: Voi sitä, joka hankkii paljon omaisuutta, mikä ei ole hänen - ja kuinkahan pitkäksi aikaa kasvatat velkasi voimaa itseäsi vastaan?

7. Eivätkö nouse äkisti sinun vaivaajasi, eivätkö *ilmesty* sinun ravistajasi? Ja sinä joudut niiden ryöstettäväksi.

8. Sillä niin kuin sinä olet riistänyt monia kansakuntia, niin riistävät sinua kaikki jäljellejääneet kansat ihmisveren tähden ja väkivallan tähden, joka on tehty *Israelin* maalle, *Jerusalem* kaupungille ja kaikille sen asukkaille.

9. Voi sitä, joka kiskoo väärää voittoa huoneensa hyväksi laittaakseen *asumuksensa* korkealle, pelastuakseen pahan vallasta!

10. Sinä olet neuvoillasi tuottanut häpeätä huoneellesi, *ryöstämällä* paljon kansoja, ja olet rikkonut *itseäsi vastaan*.

11. Sillä kivi seinästä on huutava *väkisin viejää vastaan* ja orsi katosta on vastaava.

12. Voi sitä, joka rakentaa kaupungin verivelkojen varaan ja perustaa *kylän* vääryyden varaan!

13. Katso, *suuret ja pahanlaatuiset vitsaukset tulevat* Herralta Sebaotilta, ja kansat näkevät vaivaa tulen hyväksi ja kansakunnat väsyttävät itseänsä tyhjän hyväksi.

14. Sillä maa on oleva täynnä Herran *pelon* tuntemusta, niin kuin vedet peittävät meren.

15. Voi sitä, joka juottaa lähimmäistänsä, joka sekoittaa juoman *vihallaan* ja juovuttaa hänet nähdäkseen hänen alastomuutensa *paljastettuna!*

16. Sinä ravitset itsesi häpeällä, et kunnialla: niinpä juo sinäkin ja paljasta itsesi. Sinun kohdallesi on *kääntyvä* Herran *kirouksen* malja ja häväistys kunnian sijaan.

17. Sillä sinut on peittävä *pyhäkölle* tekemäsi väkivalta ja *sen* kansan hävitys on tuhoava sinut, ihmisveren tähden ja väkivallan tähden, joka on tehty *Israelin* maalle, *Jerusalem* kaupungille ja kaikille sen asukkaille.

18. Mitä hyötyä on veistetystä kuvasta, että sen valmistaja veistää sen, ja valetusta kuvasta ja valheen opettajasta, että sen valmistaja siihen *sydämessään* luottaa ja tekee *hyödyttömiä* epäjumalia?

19. Voi sitä, joka sanoo *puupatsaalle*: 'Heräjä!' ja *kiviselle epäjumalalle*: 'Nouse!' *Mutta se on äänetön ja vaiti*. Katso, se on silattu kullalla ja hopealla, ja henkeä siinä ei ole, ei ensinkään.

20. Mutta Herra on *valinnut, että hänen kirkkautensa läsnäolo asustaisi hänen pyhässä tempelissänsä, hänen edessään menehtyköön kaikki maan epäjumalat.*"

Luku 3

1. Profeetta Habakukin rukous, *jonka profeetta rukoili, kun hänelle paljastettiin se aikalisä, joka annetaan pahan tekijöille, että jos he palaisivat opetukseen täydellisellä sydämellä, heille annettaisiin anteeksi kaikki heidän syntinsä, joita he ovat hänen edessään tietämättömyydessään tehneet.*

2. Herra, minä olen kuullut sanoman *sinun voimastasi*, ja olen peljästynt. Herra, *sinun tekosi ovat suuret, sillä sinä suot lisää aikaa pahan tekijöille, nähdäksesi, palaavatko he sinun opetukseesi, mutta eivät he ole palanneet, ja he vihastuttavat sinua kesken vuotten, jotka sinä olet antanut heille elettäväksi. Sen tähden sinä teet voimasi tiettäväksi kesken niiden vuosien, sillä sinä olet luvannut uudistaa maailman ja kostaa niille pahan tekijöille, jotka eivät välitä sinun sanastasi. Mutta vihastuksesi keskellä sinä muistat armahtaen niitä vanhurskaita, jotka tekevät sinun tahtoasi.*

3. *Kun hän antoi lakinsa kansalleen, Jumala ilmestyi etelästä, Pyhä Paaranin vuorelta, iankaikkisella voimalla. Hänen valtasuuruutensa loisto peittää taivaat, hänen ylistystensä julistavia on maa täynnä.*

4. Hänen kunniansa loisto ilmestyi, *kuin luomakunnan loisto, ja kipinöitä sinkoili hänen loisteliaista vaunuistaan. Siellä hän paljasti sen kirkkautensa läsnäolon, joka oli kätkeyty ihmislapsilta korkeuksiin.*

5. Hänen edellensä *lähetettiin kuoleman enkeli ja hänen sanansa palava tuli seurasi hänen jäljessänsä.*

6. Hän *ilmestyi, ja järisytti maan, ja toi vedenpaisumuksen sen sukupolven ihmisten ylle, jotka eivät välittäneet hänen sanastaan, ja kun he vielä tekivät syntiä hänen edessään, heidän syntiensä kautta hän saattoi kansakunnat hämmennyksiin. Ikivuoret särkyvät, ikuiset kukkulat vaipuvat, iankaikkinen voima kuuluu hänelle!*

7. *Kun Israelin huone palveli epäjumalia, minä annoin heidät pahantekijä Kuusanin käsiin, ja kun he taas palaisivat opetukseeni, minä tein ihmeitä ja voimatekoja heidän puolestaan; minä vapautin heidät Midianin vallasta Gideonin, Joashin pojan, käden kautta.*

8. Herra, *olitko vihastunut kuninkaisiin ja niiden sotajoukkoihin, jotka olivat lukuisat kuin virran vedet? Niin, sinun vihasi oli kuninkaita vastaan, ja meressä sinä osoitit heille väkevän kostosi, kun sinä ilmestyit loisteliailla vaunuillasi. Sinun kirkkautesi läsnäolo on voima ja pelastus sinun kansallesi!*

9. *Sinä ilmestyit voimassasi, sen liittosi tähden, joka oli niiden heimojen kanssa. Sinun sanasi pysyy iankaikkisesti! Heidä varten sinä halkaisit kalliit, tulvivat virrat lähtivät maasta.*

10. *Kun sinä ilmestyit Siinain vuorella, he katselivat sinun kirkkauttasi, vuoret järkkäivät, rankkasade purki vettä, syvyys antoi äänensä, korkeuksien sotajoukot hämmästyivät ja katselivat ääneti.*
11. *Vielä, kun sinä teit ihmeitäsi Joosuan puolesta Gibeonin tasangolla, aurinko ja kuu seisahtuivat radoilleen. Sinun kansasi vahvistui sinun sanasi kautta, sinun voittovoimastasi!*
12. *Kun sinä toit kirouksen kansasi vihollisten ylle, kun sinä ilmestyit tuhoamaan maan pahantekijät, sinä tapoit kansoja vihassa.*
13. *Sinä olet ilmestynyt vapauttamaan kansaasi, auttamaan Messiastasi. Sinä murskaat kuninkaat heidän edestään ja ruhtinaat palatseistaan. Sinä ajat pahantekijön pois, hävität heidän sotajoukkonsa. Sinun kansasi jalat ovat vihollistensa kaulan yllä. Sinun sanasi pysyy iankaikkisesti!*
14. *Sinä halkaisit meren Mooseksen sauvan kautta, ja niitä väkeviä miehiä, faaraon sotajoukkojen johtajia, jotka suunnittelivat kansaasi vastaan, sinä ajoit heitä takaa pyörremyrskyillä, sinä hukutit heidät Punaiseen mereen, koska he sortivat ja orjuuttivat sinun kansaasi, ja antoivat salassa neuvoja heidän tuhoamiseksi.*
15. *Sinä ilmestyit sen meren yllä loisteliassa vaunussasi, paljojen vetten kuohuessa.*
16. *Babylon sanoi; minä kuulin tämän, ja minun kuninkaani vapisee siitä tuomiosta, jolla egyptiläiset tuomittiin, minun huuleni värisevät huudosta, kauhu valtaa viisaani, minä seison paikallani ja tutisen, kun hän on minut hylännyt ahdistuksen päivää varten, jolloin kansansa pakkosiirtolaiset tuodaan takaisin ja hän minutkin tuhoaa!*
17. *Sillä ei Babylonin kuningaskunta kestä, eikä ole vallitseva Israelia. Meedian kuninkaat tapetaan, eivätkä Kreikan soturit menesty. Roomalaiset hävitetään, eivätkä he enää kerää veroja Jerusalemissa.*
18. *He tulevat ylistämään sen merkin ja vapautuksen tähden, jonka sinä olet tekevä Messiaan ja oman kansasi jäännöksen puolesta, sanoen profetan lailla: minä riemuitsen Herran sanassa, iloitsen pelastuksen tuojassa, Jumalassa.*
19. *Herra on Jumala, joka tukee minua voimallaan. Hän tekee minun jalkani nopsiksi niinkuin peurat ja asettaa minut seisomaan turvapaikkaani. Hänelle kuuluvat voitot ja voimateot. Hänen edessään minä veisaan ylistyslaulujani.*

Sefanja, targum

KR1933 pohjatekstillä, targumin erot kursiiivilla.

Luku 1

- Herran *profetian* sana, joka tuli Sefanjalle, Kuusin pojalle, joka oli Gedaljan poika, joka Amarjan poika, joka Hiskian poika, Juudan *heimon huoneen* kuninkaan Joosian, Aamonin pojan, päivinä.
- Totisesti minä otan kaiken pois maan pinnalta, sanoo Herra.
- Minä otan pois ihmiset ja eläimet, otan pois taivaan linnut ja meren kalat, *koska jumalattomien viettelykset ovat lisääntyneet*. Minä hävitän ihmiset maan pinnalta, sanoo Herra.
- Minä *kohotan voimallisen ruoskani* Juudan *kansaa* vastaan ja kaikkia Jerusalemin asukkaita vastaan, ja minä hävitän tästä paikasta Baalin jätteet, *niille omistautuneiden* nimet ynnä myös *niiden* papit,
- ja* ne, jotka katoilla kumartaen rukoilevat taivaan joukkoa, sekä ne, jotka kumartaen rukoilevat Herraa ja vannovat *Herran nimen* kautta, *ja taas kääntyvät ja vannovat omien epäjumaliensa nimen* kautta,

6. ynnä ne, jotka ovat luopuneet *palvelemasta* Herraa, eivät etsi Herran *pelkoa* eivätkä *ole rukoilleet hänen edessään*.
7. *Kaikki pahan tekijät ovat loppuneet* Herran Jumalan edessä! Sillä Herran päivä on lähellä; sillä Herra on laittanut *teurastuksen*, on *kutsunut* kutsuttunsa.
8. Ja Herran teurasuhrin päivänä minä rankaisen päämiehiä ja kuninkaan poikia ja kaikkia, *jotka menevät joukoittain palvomaan epäjumalia*.
9. Ja minä rankaisen sinä päivänä kaikkia, *jotka vaeltavat filistealaisten ohjeiden mukaan*, jotka täyttävät herransa huoneen väkivallalla ja petoksella.
10. Sinä päivänä, sanoo Herra, kuuluu huuto Kalaportilta ja valitus *Ofelista* ja suuri hävitys kukkuloilta.
11. Valittakaa, te *Kidronin laakson* asukkaat, sillä tuhottu on kaikki *se väki, jonka teot ovat kuin Kanaanin maan kansan teot*, hävitetty kaikki *omaisuuksista rikkaat*.
12. Siihen aikaan minä *säädän etsijöitä, ja he etsivät* lampuilla Jerusalemin *asukkaat* ja rankaisen ne miehet, jotka rauhassa makaavat *hyvinvointinsa* päällä ja sanovat sydämessään: "Ei Herra *pysty tekemään* hyvää eikä pahaa".
13. Heidän *talonsa* joutuu ryöstettäväksi, ja heidän *palatsinsa* jäävät autoioiksi. He ovat rakentaneet taloja, mutta eivät saa niissä asua; ovat istuttaneet viinitarhoja, mutta eivät saa niistä viiniä juoda.
14. Lähellä on Herran suuri päivä, se on lähellä ja tulee sangen kiiruusti. Kuule, Herran päivä! Silloin *on huuto ja murhe!* Silloin sankarit *tapetaan*.
15. Vihan päivä on se päivä, tuskan ja ahdistuksen päivä, häviön ja hävityksen päivä, pimeyden ja synkeyden päivä, pilven ja sankan *synkeyden* päivä,
16. pasunan ja sotahuudon päivä varustettuja kaupunkeja ja *ylhäisiä korkeuksia* vastaan.
17. Minä saatan *ihmislapset* ahdistukseen, niin että he kulkevat kuin sokeat, sillä he ovat tehneet syntiä Herran *edessä*. Ja heidän verensä vuodatetaan niin kuin tomu, ja heidän *ruumiinsa* niin kuin saasta.
18. Eivätkä voi pelastaa heitä heidän hopeansa ja kultansa Herran vihan päivänä: hänen *kostonsa* tulossa kuluu koko maan *pahan tekijät*. Sillä lopun, äkkilopun, hän tekee kaikista maan asukkaista.

Luku 2

1. Menkää itseenne, *kokoontukaa ja lähestykää*, te *sen sukupolven kansa, joka ei tahdo palata minun opetukseeni*,
2. ennen kuin neuvopäätös on *julistettu teitä vastaan, ja te olette kuin akanat puimatantereella, jonka tuuli kuljettaa pois, ja kuin varjo, joka katoaa ennen aamua* - ennenkuin teidän päällenne tulee Herran vihan *voima*, ennen kuin teidän päällenne tulee Herran vihan päivä.
3. Etsikää Herran *pelkoa*, kaikki maan nöyrät, te, jotka pidätte hänen oikeutensa. Etsikää *totuutta*, etsikää nöyryyttä; ehkä te saatte suojan Herran vihan päivänä.
4. Sillä Gassa on oleva hyljätty ja Askelon autio, Asdod ajetaan pois keskipäivällä, ja Ekron hävitetään.
5. Voi meren rannikon asukkaita, kansaa, *joka ansaitsee tulla hävitetyksi!* Herran sanan *säädös* on teitä vastaan, Kanaanin *asukkaat*, filistealaisten maa; ja minä hävitän sinut asujattomaksi.
6. Ja meren rannikko on oleva laitumina, joilla on paimenten *lepopaikkoja* ja lammastarhoja.
7. Ja rannikko joutuu Juudan heimon jäännökselle. Siellä he laiduntavat; Askelonin huoneisiin he asettuvat makaamaan illoin. Sillä Herra, heidän Jumalansa, on *kirjoittava* heistä *hyvää* ja kääntävä heidän kohtalonsa.
8. Minä olen kuullut Mooabin häväistykset ja ammonilaisten pilkat, joilla he ovat häväisseet minun kansaani ja ylvästelleet sen aluetta vastaan.

9. Sen tähden, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, on Mooab tuleva Sodomian kaltaiseksi ja ammonilaiset Gomorran kaltaisiksi, *hedelmättömäksi* nokkospehkojen maaksi, suolakuopaksi, autioksi iankaikkisesti. Jääneet minun kansastani ryöstävät heitä, ja minun kansakuntani jäännökset ottavat heidät perintöosaksensa.
10. Tämä tulee heille heidän ylpeydestään, siitä, että ovat herjanneet, ovat ylvästelleet Herran Sebaotin kansaa vastaan.
11. Peljättävä on Herra heille oleva, *hän on luvannut vapauttaa heidät*, sillä hän tekee voimattomiksi kaikki maan jumalat; ja kaikki pakanain saaret, kukin paikastansa, tulevat häntä kumartaen rukoilemaan.
12. Myöskin teidät, etiopialaiset, on minun miekkani kaatava - heidätkin!
13. Ja hän on *kohottava voimallisen ruoskansa* pohjoista kohden ja on hukuttava Assurin, tekevä Niiniven autioksi, kuivaksi kuin erämaa.
14. Sen keskellä makaa laumoja, kaikkia villieläimiä joukoittain. Pelikaani ja tuonenkurki yöpyvät sen *porttien* patsaanpäissä. Kuule, kuinka *linnut* laulavat akkuna-aukossa! *Portit on tuhottu, ja sen katot revitään alas!*
15. Tämä oli se *voimallinen* kaupunki, joka asui turvallisena, joka sanoi sydämessään: "Minä, eikä ketään muuta!" Kuinka autioksi se on tullut, *metsän* villieläinten makuusijaksi! Jokainen, joka käy siitä ohitse, *huudahtaa* ja huiskuttaa kättä.

Luku 3

1. Voi häntä, joka *kiiruhtaa ja pääsee vapaaksi*, voi kaupunkia, joka vain lisää vaivaansa!
2. Se ei ole totellut *hänen palvelijoidensa, profeettojen*, ääntä, ei huolinut *opetuksesta*, ei luottanut *Herran sanaan*, ei lähestynyt *palvelemaan* Jumalaansa.
3. Sen päämiehet sen keskellä ovat *kuin* ärjyviä leijonia. Sen tuomarit ovat kuin sudet illalla, jotka eivät säästä mitään aamuksi.
4. Sen *keskellä olevat väärät* profeetat ovat *pahoja, petollisia* miehiä. Sen papit saastuttavat pyhän ja tekevät väkivaltaa laille.
5. Herra on vanhurskas, *hän on luvannut laittaa kirkkautensa läsnäolon asumaan* sen keskellä, hän ei voi tehdä väärin. *Katso, niin kuin aamun valo, joka kasvattaa voimaansa, niin hänen oikeutensa lähtee iankaikkisesti*, ei se tulematta jää. Mutta väärintekijä ei tunne häpeätä.
6. Minä olen hävittänyt pakanakansat, niiden *linnoituksensa* ovat autioina. Minä olen tehnyt niiden kadut raunioiksi, kulkijattomiksi; niiden kaupungit ovat hävitetyt ihmisettömiksi, asujattomiksi.
7. Minä olen sanonut: Ainoastaan pelkää minua ja ota varteen *opetus*, niin ei hävitetä asumusta *minun kirkkauteni läsnäolon huoneen maasta*. *Kaikki siunaukset*, mitä minä olen *heille luvannut, minä heille tuon*. Kuitenkin he varhaisesta alkaen ovat aina pahemmin tehneet.
8. Sen tähden odottakaa *minun sanaani*, sanoo Herra, odottakaa sitä päivää, jona minä *ilmestyn tuomitsemaan*. Sillä minun tuomioni on, että minä kokoan pakanakansat, saatan kokoon valtakunnat vuodattaakseni heidän päällensä tuimuuteni, vihani kaiken hehkun; sillä minun *kostoni* tuli kuluttaa koko maan *pahan tekijät*.
9. Silloin minä *tuon kansakunnille yhden valitun kielen*, niin että ne kaikki rukoilevat Herran *nimessä*, palvelevat *hänen edessään* yksimielisesti.
10. Tuolta puolen *Intian* virtain *palaavat* minun *karkoitettuni* - minun hajoitettu joukkoni *palaa armon kautta – ja heitä tuodaan* minulle *kuin* ruokauhreja.
11. Sinä päivänä ei sinun tarvitse hävetä yhtäkään niistä *pahoista* teoistasi, joilla olet rikkonut *minun sanaani* vastaan, sillä silloin minä poistan sinun keskuudestasi sinun ylvääsi, *joista sinä riemuitset*, etkä sinä sitten enää ylpeile minun pyhällä vuorellani.

12. Mutta minä jätän jäljelle sinun keskuutesi kurjan ja nöyryytystä kärsivän kansan, ja he luottavat Herran nimeen.
13. Israelin jäännökset eivät tee väärin, eivät puhu valhetta, eikä heidän suussaan tavata vilpillistä kieltä. Sillä he *hallitsevat itsensä ja asettuvat aloilleen* kenenkään pelottelematta.
14. *Ylistä, oi Siionin seurakunta*, puhkea huutoon, Israel; ihastu ja ratkea riemuun kaikesta sydämestäsi, *Jerusalem* seurakunta.
15. Herra on poistanut sinun *valheelliset tuomarisi*, kääntänyt pois sinun vihollisesi. Israelin kuningas, Herra, on *luvannut laittaa kirkkautensa läsnäolon asumaan* sinun keskelläsi. Ei tarvitse sinun enää *pahaa pelätä*.
16. Sinä päivänä sanotaan Jerusalemitille: "Älä pelkää, Siion, älkööt kätesi hervotko.
17. Herra, sinun Jumalasi, on *luvannut laittaa kirkkautensa läsnäolon asumaan* sinun keskelläsi, sankari, *lunastaja* ilolla iloitsee sinusta, hän *pyyhkii syntisi pois rakkaudellaan*, hän sinusta riemulla riemuitsee."
18. Jotka *keskelläsi muuttelivat juhlakokousten aikoja*, minä olen poistanut keskuudestasi. *Voi heitä, sillä he kohottivat kätensä sinua vastaan, ja pilkkasivat sinua!*
19. Katso, siihen aikaan minä teen *täyden lopun* kaikille sinun *orjuuttajillesi*. Minä pelastan *pakkosiirtolaiset* ja kokoan karkoitettut *lähelleni* ja teen heidät ylistetyiksi ja mainehikkaiksi jokaisessa maassa, jossa he olivat häpeänalaisina.
20. Siihen aikaan minä tuon teidät takaisin - siihen aikaan, jona minä teidät kokoan. Sillä minä teen teidät mainehikkaiksi ja ylistetyiksi kaikissa maan kansoissa, kun minä käänän teidän kohtalonne teidän silmiinne nähden; sanoo Herra.

Sakarja, targum

KR1933 pohjatekstillä, targumin erot kursivilla. Masoreettisen hebrean huolellisesta kotimaisesta käännöksestä kiinnostuneiden kannattaa hankkia Jerusalemin Raamatuntutkijat ry käännös, jossa mukana melko kattavat selitykset. Minusta oli mielenkiintoista nähdä, että KR1933 teksti menee monessa kohdassa jo valmiiksi targumin mukaan, vaikka ei menekään hebrean tekstin mukaan. Se kertoo paljon KR33 luotettavuudesta. Suomennettu toukokuussa 2014.

Luku 1

1. Kahdeksannessa kuussa Daarejaveksen toisena vuotena tuli profeetta Sakarjalle, Berekjan pojalle, joka oli Iddon poika, tämä Herran *profetian* sana:
2. "Herra oli vihastunut teidän isienne, *koska he kiusasivat häntä*.
3. Sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot: Kääntykää minun *palvelemiseeni*, sanoo Herra Sebaot, niin minä käänny teidän tyköenne, sanoo Herra Sebaot.
4. Älkää olko isienne kaltaiset, joille entiset profeetat ovat saarnanneet sanoen: Näin sanoo Herra Sebaot: Kääntykää pois pahoilta teiltänne ja pahoista teoistanne; mutta he eivät kuulleet, eivät kuunnelleet *minun sanaani*, sanoo Herra.
5. Teidän isänne - missä he ovat? Ja *jos te sanotte*, profeetat – *elävätkö he iäti? Profeetat eivät todellakaan elä ikuisesti!*
6. Mutta minun sanani ja käskyni, jotka minä olen säätänyt palvelijoilleni profeetoille - eivätkö ne ole kohdanneet teidän isänne: ja niin he kääntyivät ja sanoivat: 'Niinkuin Herra Sebaot aikoi meille tehdä, meidän vaelluksemme ja tekojemme mukaan, niin hän on meille tehnyt.'"

7. Kahdentenkymmenentenä neljäntenä päivänä yhdennessätoista kuussa, joka on sebat-kuu, Daarejaveksen toisena vuotena, tuli profeetta Sakarjalle, Berekjan pojalle, joka oli Iddon poika, tämä Herran *profetian* sana:
8. Minä näin yöllä, katso, mies ratsasti punaisenruskealla hevosella, ja hän seisahtui *niiden myrttipuiden* keskelle, *jotka olivat Babelissa*, ja hänen jäljessänsä oli *punaisia, vaalean laikukkaita* ja valkeita hevosia.
9. Niin minä kysyin: "Mitä nämä ovat, Herrani?" Enkeli, joka puhutteli minua, vastasi minulle: "Minä näytän sinulle, mitä ne ovat".
10. Ja mies, joka seiso *niiden myrttipuiden* keskellä, lausui ja sanoi: "Nämä ovat ne, jotka Herra on lähettänyt maata kuljeksimaan".
11. Niin ne vastasivat Herran enkelille, joka seiso *niiden myrttipuiden* keskellä, ja sanoivat: "Me olemme kuljeksineet maata, ja katso, koko maa on alallansa ja rauhassa".
12. Ja Herran enkeli lausui ja sanoi: "Herra Sebaot, kuinka kauan sinä viivyt etkä armahda Jerusalemiä ja Juudan *huoneen* kaupunkeja, *joiden ylle olet tuonut kirousta* nämä seitsemänkymmentä vuotta?"
13. Niin Herra vastasi enkelille, joka puhutteli minua, ja lausui hyviä, lohdullisia sanoja.
14. Ja enkeli, joka puhutteli minua, sanoi minulle: "*Profetoi* ja sano: Näin sanoo Herra Sebaot: Minä *kostan* Jerusalemin ja Siionin puolesta suurella kiivaudella.
15. Suurella vihalla minä olen vihastunut suruttomiin pakanoihin, jotka, kun minä vähän vihastuin *kansalleni*, auttoivat *pahuutta* tapahtumaan.
16. Sen tähden sanoo Herra näin: Minä käännyn Jerusalemin puoleen armahtavaisuudessa. Minun temppelini siellä rakennetaan, sanoo Herra Sebaot, ja mittanuora jännitetään Jerusalemin *muurien* ylitse.
17. *Profetoi* vielä ja sano: Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä minun *kansani kaupungit* ovat täynnä *menestystä*, ja vielä Herra lohduttaa Siionin ja valitsee vielä Jerusalemin."
18. Ja minä nostin silmäni ja katsoin. Ja katso: neljä *kuningaskuntaa*.
19. Ja minä sanoin enkelille, joka puhutteli minua: "Mitä nämä ovat?" Niin hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne *kuningaskunnat*, jotka ovat hajottaneet Juudan *kansan*, ja Israelin, ja Jerusalemin *asukkaat*".
20. Sitten Herra näytti minulle neljä *rakentajaa*.
21. Minä sanoin: "Mitä nämä ovat tulleet tekemään?" Ja hän vastasi näin: "Nuo *kuningaskunnat* ovat ne, jotka ovat hajottaneet Juudan *kansan*, *eivätkä sallineet kenenkään kulkea pystyssä*; ja nämä ovat tulleet saattamaan ne pelkoon ja *tuhoamaan* niiden pakanakansain *kuningaskunnat*, jotka ovat nostaneet *aset* Juudan *huoneen* maata vastaan hajottaaksensa sen *pakkosiirtolaisuuteen*".

Luku 2

1. Ja minä nostin silmäni ja katsoin. Ja katso, oli mies ja hänen kädessänsä mittanuora.
2. Minä sanoin hänelle: "Mihin sinä olet menossa?" Ja hän vastasi minulle: "Mittaamaan Jerusalemiä, nähdäkseni, kuinka leveä ja kuinka pitkä se on oleva".
3. Ja katso, enkeli, joka puhutteli minua, lähti liikkeelle, ja toinen enkeli lähti häntä vastaan.
4. Ja hän sanoi tälle: "Juokse, puhu tälle nuorukaiselle ja sano: Jerusalem on oleva muuriton paikkakunta, sillä niin paljon siinä on ihmisiä ja eläimiä.
5. Mutta *minun sanani* on oleva, sanoo Herra, *kuin* tulimuuri sen ympärillä ja *minä laitan minun läsnäoloni kirkkauden asumaan* sen keskellä, *kunniassa*.

6. *Kutsukaa niitä hajotettuja, ja sanokaa heille; kokoontukaa yhteen ja tulkaa pohjoisesta maasta, sanoo Herra! Sillä minä olen hajottanut teidät neljään taivaan tuuleen, sanoo Herra.*
7. *Kutsukaa Siionin seurakuntaa ja sanokaa sille; pelastaudu ja tule, sinä, joka asut Baabelin maakunnassa!*
8. Sillä näin sanoo Herra Sebaot: *sen kunniansa tähden, jonka hän on luvannut yllenne, hän on lähettänyt minut pakanakansojen luokse, jotka ovat teitä saalistaneet. Sillä joka teitä vahingoittaa, se ojentaa kätensä koskemaan hänen silmäteräänsä.*
9. Sillä katso, minä heilutan *voimallista ruoskaani* heitä vastaan, ja he joutuvat orjiensa saaliiksi. Ja te tulette tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut.
10. Riemuitse ja iloitse, *Siionin seurakunta!* Sillä katso, minä ilmestyn ja laitan minun kirkkauteeni *läsnäolon asumaan* sinun keskelläsi, sanoo Herra.
11. Sinä päivänä liittyy paljon pakanakansoja *Herran kansaan*, ja he tulevat hänen kansaksensa, ja minun kirkkauteeni *läsnäolo asuu* sinun keskelläsi, ja sinä tulet tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut sinun tykösi *profetoimaan*.
12. Ja Herra on *laittava* Juudan huoneen kansan perimään oman osansa pyhässä maassa ja valitsee vielä Jerusalemin.
13. *Kaikki pahan tekijät ovat menehtyneet Herran edessä, sillä hän on ilmestynyt pyhästä asuinsijastansa."*

Luku 3

1. Ja hän näytti minulle ylimmäisen papin Joosuan seisomassa Herran enkelin edessä ja saatanan seisomassa hänen oikealla puolellaan, häntä syyttämässä.
2. Ja Herra sanoi saatanalle: "Herra nuhdelkoon sinua, saatana. Nuhdelkoon sinua Herra, joka on valinnut *laittamaan kirkkautensa läsnäolon Jerusalemiin*. Eikö tämä ole kekäle, joka on tulesta temmattu?"
3. Ja Joosuaalla oli poikia, jotka olivat naineet papeille *sopimattomia vaimoja*, ja hän seisoi enkelin edessä.
4. Niin tämä lausui ja sanoi näin niille, jotka seisivat hänen edessään: "*puhukaa hänelle, ja hän ajakoon perheestään pois ne vaimot, jotka eivät ole papille sopivia.*" Ja hän sanoi hänelle: "Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetan sinut *vanhurskailla teoilla*".
5. *Ja hän sanoi: "Pantakoon puhdas käärelakki hänen päähänsä".* Niin he panivat puhtaan käärelakin hänen päähänsä ja *laittoivat hänet menemään naimisiin papille sopivan vaimon kanssa.* Ja Herran enkeli seisoi siinä.
6. Ja Herran enkeli todisti Joosuaalle sanoen:
7. "Näin sanoo Herra Sebaot: Jos sinä vaellat *niitä teitä, jotka ovat hyviä minun edessäni*, ja hoidat minun *sanani* tehtävät, saat sinä myös tuomita *niitä, jotka palvelevat minun huoneessani* ja vartioida minun esikartanoitani, ja *kuolleiden ylösnousemuksessa minä herätän sinut elämään, ja minä annan sinulle jalat kävellä näiden serafien joukossa.*
8. Kuule, Joosua, ylimmäinen pappi, sinä ja sinun ystäväsi, jotka edessäsi istuvat. Sillä *he ovat arvollisia olemaan* ennusmerkin miehiä; sillä katso, minä annan tulla palvelijani, *Messiaan, ja hän on ilmestyvä.*
9. Sillä katso: kivi, jonka minä olen asettanut Joosuan eteen - siihen yhteen kiveen päin on seitsemän *näkökulmaa!* Katso, minä *paljastan ne näkökulmat*, sanoo Herra Sebaot, ja otan pois tämän maan pahat teot yhtenä päivänä.
10. Sinä päivänä te kutsutte, kukin ystävänsä, viinipuun *hedelmänsä* ja viikunapuun *hedelmänsä* alle."

Luku 4

1. Ja Herran enkeli, joka puhutteli minua, palasi ja herätti minut, niin kuin joku herätetään unestansa.
2. Ja hän sanoi minulle: "Mitä sinä näet?" Minä vastasin: "Minä näen, katso: lampunjalka, kokonansa kultaa, ja sen yläpuolella sen öljyastia, ja lampunjalassa sen seitsemän lamppua, ja seitsemän öljyputkea, jotka vuodattavat öljyä lampuihin, jotka ovat siinä ylimpänä."
3. Ja kaksi öljyputta sen ääressä, toinen öljyastian oikealla, toinen vasemmalla puolella."
4. Minä lausuin ja sanoin näin enkelille, joka puhutteli minua: "Mitä nämä ovat, Herra?"
5. Niin enkeli, joka puhutteli minua, vastasi ja sanoi minulle: "Etkö tiedä, mitä ne ovat?" Minä sanoin: "En, Herra".
6. Ja hän lausui ja sanoi minulle näin: "Tämä on Herran sana Serubbaabelille, näin kuuluva: Ei sotaväellä eikä voimalla, vaan minun *sanani kautta*, sanoo Herra Sebaot.
7. *Millaisena sinua pidetäänkin, sinä tyhmä kuningaskunta? Etkö sinä ole kuin laakso Serubbaabelin edessä? Hän on paljastava Messiaan, jonka nimi on kerrottu jo muinaisuudessa, ja hän tulee hallitsemaan yli kaikkien kuningaskuntien.*
8. Ja minulle tuli tämä Herran *profetian* sana:
9. "Serubbaabelin kädet ovat tämän temppelin *rakentamisen aloittaneet*, ja hänen kätensä sen valmiiksi saattavat. Ja sinä tulet tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut *profetoimaan* teidän luoksenne.
10. Sillä kuka *se on*, joka pitää halpana tämän päivän tuon rakennuksen tähden, koska se on vielä pieni? Eikö silloin taas riemuita, seitsenkertaisesti, kun nähdään luotilanka Serubbaabelin kädessä? *Ihmisten teot, kaikessa maassa, ovat paljastettuja Herran edessä.*
11. Ja minä lausuin ja sanoin hänelle: "Mitä ovat nämä kaksi öljyputta lampunjalan oikealla ja vasemmalla puolella?"
12. Sitten minä toistamiseen lausuin ja sanoin hänelle: "Mitä ovat nuo kaksi öljyputta kahden kultaisen putken kohdalla, jotka vuodattavat sisästänsä öljynkultaa?"
13. Niin hän sanoi minulle näin: "Etkö tiedä, mitä ne ovat?" Minä vastasin: "En, Herra".
14. Hän sanoi: "Nämä ovat ne molemmat *sen suuren opettajan pojat*, jotka seisovat kaiken maan Herran edessä".

Luku 5

1. Minä nostin jälleen silmäni, ja katso: oli lentävä kirjakäärö.
2. Ja hän sanoi minulle: "Mitä sinä näet?" Minä vastasin: "Minä näen lentävän kirjakäärön, kahtakymmentä kyynärää pitkän ja kymmentä kyynärää leveän".
3. Hän sanoi minulle: "Tämä on kirous, joka käy yli kaiken maan *pinnan*. Sillä tämän kirouksen mukaisesti *rangaistaan* jokainen varas ja valheiden puhuja, ja jokainen minun nimeni kautta väärin vannoskelija *rangaistaan*."
4. Minä lasen sen irti, sanoo Herra Sebaot, ja se menee varkaan kotiin ja sen kotiin, joka vannoo väärin minun nimeeni. Se jää sisälle hänen kotiinsa ja kalvaa sen loppuun asti, sekä sen puut että sen kivet."
5. Sitten enkeli, joka puhutteli minua, lähti liikkeelle ja sanoi minulle: "Nosta silmäsi ja katso: *keitä nuo ovat, jotka lähtevät pakkosiirtolaisuuteen?*"
6. Minä sanoin: "Keitä ne sitten ovat?" Ja hän vastasi: "Nämä ovat niitä ihmisiä, jotka tekivät kauppaa väärällä mitalla, he menevät pakkosiirtolaisuuteen kaikkien niiden edessä, jotka asustavat maan päällä";

7. ja katso, *nopeajalkaiset ihmiset veivät heitä pakkosiirtolaisuuteen kiiruhtaen, ja toisia ihmisiä tuli, ja asettui heidän paikoilleen, koska he tekivät kauppaa väärällä mitalla.*

8. Ja hän sanoi: "Tämän tähden heidät on havaittu syyllisiksi". Ja heidät vietiin pakkosiirtolaisuuteen, koska he tekivät kauppaa väärällä mitalla, ja toisia ihmisiä tuli, ja asettui heidän paikoilleen.

9. Ja kun minä nostin silmäni, näin minä, katso, kaksi valtiota lähtevän pakkosiirtolaisuuteen, ja nopeajalkainen kansa vei heitä pakkosiirtolaisuuteen kiiruhtaen, kuin haikaran siivillä; ja ne kantoivat pakkosiirtolaisuuteen niitä ihmisiä, jotka tekivät kauppaa väärällä mitalla, niiden maan kuningaskuntien keskuuteen, jotka olivat taivaan alla.

10. Niin minä sanoin enkelille, joka puhutteli minua: "Mihin ne kuljettavat pakkosiirtolaisuuteen noita ihmisiä, jotka tekivät kauppaa väärällä mitalla?"

11. Ja hän vastasi minulle: "Ne menevät rakentamaan sijaa itselleen Babelin maahan. Ja heidät jätetään sinne paikoilleensa, ja heitä pidetään siellä, kunnes heidän aikansa on koittava."

Luku 6

1. Minä nostin jälleen silmäni ja näin, katso, neljät vaunut, jotka lähtivät liikkeelle kahden vuoren välistä; ja ne vuoret olivat vaskivuoria.

2. Ensimmäisten vaunujen edessä oli *punaiset* hevoset, toisten vaunujen edessä oli mustat hevoset,

3. kolmansien vaunujen edessä oli valkeat hevoset, ja neljänsien vaunujen edessä oli täplikkäät, *tuhkanharmaat* hevoset.

4. Minä lausuin ja sanoin enkelille, joka puhutteli minua: "Mitä nämä ovat, Herra?"

5. Enkeli vastasi ja sanoi minulle: "Ne ovat *ne neljä kuningaskuntaa, jotka ovat kuin neljä taivaan tuulta, jotka lähtevät liikkeelle seisottuansa kaiken maan Herran edessä.*

6. Ne, joitten edessä on mustat hevoset, lähtevät pohjoiseen maahan, ja valkeat lähtevät niiden jäljessä. Täplikkäät lähtevät eteläiseen maahan.

7. Ne *tuhkanharmaat* lähtevät, ja menevät halusta, kuljeksimaan maata." Ja hän sanoi: "Menkää, kuljeksikaa maata". Ja ne kuljeksivat maata.

8. Sitten hän huusi minut ja sanoi minulle näin: "Katso, ne, jotka lähtivät pohjoiseen maahan, *sano heille; tehkää minun tahtoni pohjoisessa maassa*".

9. Minulle tuli tämä Herran *profetian* sana:

10. "Ota vastaan siirtolaisuudessa *olevien lapsilta, Heldailta, Tobiailta ja Jedajalta* - mene tänä päivänä, mene Joosian, Sefanjan pojan, taloon, johon he ovat tulleet Baabelista, -

11. ja ota vastaan hopea ja kulta, tee *suuri kruunu* ja pane se ylimmäisen papin Joosuan, Joosadakin pojan, päähän

12. ja sano hänelle näin: "Näin sanoo Herra Sebaot: Katso, mies nimeltä *Messias ilmestyy! Ja hänet kasvatetaan*, ja hän on rakentava Herran temppelin.

13. Herran temppelin hän on rakentava, ja valtasuuruutta hän on kantava, ja hän on istuva ja hallitseva valtaistuimellansa; hän on oleva *ylimmäinen* pappi valtaistuimellansa, ja rauhan neuvo on vallitseva niitten molempien välillä.

14. Ja *ylistys* on oleva muistona Herran temppelissä Helemistä ja Tobiasta ja Jedajasta ja Sefanjan pojasta *Chenistä*.

15. Ja *kaukaisessa maassa* asuvaliset tulevat ja rakentavat Herran temppeliä. Ja te tulette tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut *profetoimaan* teidän tyköenne. Näin on tapahtuva, jos te hartaasti kuulette Herran, teidän Jumalanne, *sanaa*."

Luku 7

1. Kuningas Daarejaveksen neljäntenä vuotena tuli Herran *profetian* sana Sakarjalle, neljäntenä päivänä yhdeksännessä kuussa, kislev-kuussa.
2. *Ja Sareser ja Regem-Melek miehinensä, lähettivät Jumalan huoneeseen, rukoilemaan Herran mielisuosiota*
3. ja kysymään Herran Sebaotin temppeleissä *palvelevilta* papeilta ynnä *kirjanoppineilta* näin: "Onko minun viidennessä kuussa itkettävä ja noudatettava pidättyväisyyttä *mielihyvästä*, niin kuin minä olen tehnyt jo kuinka monina vuosina?"
4. Niin minulle tuli tämä Herran Sebaotin *profetian* sana:
5. "Sano kaikelle maan kansalle ja papeille näin: Kun te olette paastonneet ja valittaneet viidennessä ja seitsemännessä kuussa, ja jo seitsemänkymmenenä vuotena, niin minulleko te olette *itsenne paastossa nöyryyttäneet?*
6. Ja kun olette syöneet ja juoneet, niin ettekö te ole itsellenne, *omaksi eduksenne* syöneet ja *omaksi eduksenne* juoneet?"
7. Eikö niin: pitäkää ne sanat, jotka Herra on julistanut entisten profeettain kautta, kun Jerusalemin vielä oli asuttuna ja levossa, ympärillään alaisensa kaupungit, ja Etelämaa ja Alankomaa olivat asutut?"
8. Ja Sakarjalle tuli tämä Herran *profetian* sana:
9. "Näin sanoo Herra Sebaot: Tuomitkaa oikea tuomio, tehkää laupeus ja olkaa armahtavaiset kukin veljellenne,
10. leskeä, orpoa, muukalaista ja kurjaa älkää sortako, älkääkä miettikö mielessänne paha, kukin veljeänsä vastaan.
11. Mutta he eivät tahtoneet ottaa vaaria, vaan käänsivät uppiniskaisina selkensä ja kovettivat korvansa, etteivät kuulisi.
12. Ja he tekivät sydämensä kovaksi kuin timantti, etteivät kuulisi lakia eikä niitä sanoja, mitkä Herra Sebaot on lähettänyt *sanansa kautta*, entisten profeettain kautta; ja niin on Herralta Sebaotilta tullut suuri vihastus.
13. *Ja tapahtui, kun profeetat profetoivat heille*, mutta he eivät kuulleet, samoin he *rukoilivat edessäni*, mutta minä en kuule *heidän rukoustaan*, sanoo Herra Sebaot.
14. Ja minä *hajotan* heidät kaikkien pakanakansojen sekaan, joita he eivät tunne, ja maa jää heidän jälkeensä autioksi menijöistä ja tulijoista. Ihanan maan he tekevät autioksi."

Luku 8

1. Sitten tuli tämä Herran Sebaotin *profetian* sana:
2. "Näin sanoo Herra Sebaot: Minä *kostan* Siionin puolesta suurella kiivaudella, *ja minun edessäni on suuri viha niitä kansakuntia kohtaan, jotka sitä vaivaavat.*
3. Näin sanoo Herra: Minä käännyin jälleen Siionin puoleen ja *laitan minun kirkkauteni läsnäolon* asumaan Jerusalemin keskelle, ja Jerusalemin kutsutaan Uskolliseksi Kaupungiksi ja Herran Sebaotin *pyhäkön* vuorta Pyhäksi Vuoreksi.
4. Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä on Jerusalemin *kaduilla* istuva vanhuksia ja vanhoja vaimoja, *hyvät tekonsa suojanaan* kullakin, päivien paljouden vuoksi.
5. Ja *Jerusalemin* kaupungin *kadut* tulevat olemaan täynnä poikasia ja tyttösiä, jotka *laulavat ylistystä sen kaduilla.*
6. Näin sanoo Herra Sebaot: *Kun minun pelkoni onkin kallisarvoista* tämän kansan jäännöksen silmissä, niinä päivinä myös *he ovat kallisarvoisia minun edessäni*, sanoo Herra Sebaot.

7. Näin sanoo Herra Sebaot: Katso, minä olen vapauttava kansani *idän* maasta ja *lännen* maasta.
8. Ja minä tuon heidät asumaan Jerusalemin keskelle. Ja he ovat minun kansani, *minun edessäni*, ja minä olen heidän Jumalansa, uskollinen ja vanhurskas.
9. Näin sanoo Herra Sebaot: Olkoot lujat teidän kätenne, teidän, jotka tähän aikaan olette kuulleet nämä sanat profeettain suusta, sinä päivänä, jona laskettiin Herran Sebaotin huoneen, rakennettavan temppelin, perustus.
10. Sillä ennen sitä aikaa ei saatu palkkaa ihmisen työstä, ei palkkaa juhdan työstä, eikä ollut menijällä, ei tulijalla rauhaa ahdistajalta, ja minä laskin irti kaikki ihmiset, toisen toisensa kimppuun.
11. Mutta nyt minä en ole tämän kansan jäännökselle samanlainen, kuin olin entisinä päivinä, sanoo Herra Sebaot.
12. Sillä *siihen aikaan siemen menestyy*, viiniköynnös antaa hedelmänsä, maa antaa satonsa, taivas *palvelee heitä antamalla* kasteensa, ja tämän kansan jäännökselle minä annan perintöosaksi kaiken tämän *siunauksen*.
13. Ja niin kuin te olette olleet kirouksena pakanakansain seassa, te Juudan heimo ja Israelin heimo, niin te, kun minä teidät vapahdan, tulette olemaan *siunattuja*. Älkää peljätkö, olkoot teidän kätenne lujat.
14. Sillä näin sanoo Herra Sebaot: Niin kuin minulla oli mielessä tehdä teille paha, kun teidän isänne vihoittivat minut, sanoo Herra Sebaot, *eikä minun sanani* sitä katunut,
15. niin on taas tähän aikaan minulla mielessä tehdä hyvää *Jerusalemin asukkaille* ja Juudan *heimon kansalle*. Älkää peljätkö.
16. Näitä te tehkää: Puhukaa totta toinen toisellenne. Tuomitkaa porteissanne oikein, tuomitkaa rauhan tuomio *kaupungeissanne*.
17. Älkää hautoko mielessänne paha toinen toisellenne, älkääkä rakastako väärää valaa. Sillä kaikkia näitä minä vihaan, sanoo Herra."
18. Ja minulle tuli tämä Herran Sebaotin *profetian* sana:
19. "Näin sanoo Herra Sebaot: Neljännen kuun paasto ja viidennen paasto ja seitsemännen paasto ja kymmenennen paasto on oleva Juudan heimolle ilo ja riemu ja mieluinen juhla. Mutta rakastakaa totuutta ja rauhaa.
20. Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä tulee kansoja, monien kaupunkien asukkaita,
21. ja toisen asukkaat menevät *toisensa kanssa* ja sanovat: 'Lähtekäämme, käykäämme *rukoilemaan Herran eteen*, etsimään *opetusta Herralta Sebaotilta*'. – *Yksi sanoo toiselle*; 'Minäkin lähden.'
22. Ja monet kansat, väkevät *kuningaskunnat*, tulevat Jerusalemiin etsimään *opetusta Herralta Sebaotilta*, *rukoilemaan Herran eteen*.
23. Näin sanoo Herra Sebaot: Niinä päivinä tarttuu kymmenen miestä kaikista pakanakansain kielistä, tarttuu Juudan miestä liepeeseen sanoen: 'Me tahdomme käydä teidän kanssanne, sillä me olemme kuulleet, että *Herran sana* on teidän kanssanne'."

Luku 9

1. Ennustus, Herran sana, *etelän* maata vastaan, ja Damasko on *jälleen kuuluva hänen kirkkautensa läsnäolon maahan*. Sillä Herran *edessä ihmisten teot ovat paljastetut*, *hänellä on mielisuosio* kaikkia Israelin sukukuntia *kohtaan*.
2. ja myös Hamat on *jälleen kuuluva hänen kirkkautensa läsnäolon maahan*, sekä Tyyro ja Siidon, sillä ne ovat sangen *voimalliset*.

3. Tyyro on rakentanut itsellensä linnoituksia ja kasannut kokoon hopeata kuin tomua ja kultaa kuin katujen lokaa.
4. Katso, Herra köyhdyttää sen ja syöksee mereen sen voiman, ja se itse poltetaan tulella.
5. Sen näkee Askelon ja peljästy, ja Gassa, ja vapisee kovin, ja Ekron, sillä sen *turva* joutuu häpeään. Ja Gassasta hukkuu kuningas, eikä Askelonissa enää asuta.
6. Asdodissa, *jossa he olivat muukalaisina*, asuu *Israelin huone*, ja minä hävitän filistealaisten ylpeyden.
7. Mutta minä poistan *heidän keskuudestaan ne, jotka syövät verta ja kauhistuksia, ja heidän voimansa kuluu pois. Ja ne muukalaiset, jotka ovat jäännös heidän keskuudessaan, ovat oleva kansaa* meidän Jumalallemme; oleva niin kuin sukuruhtinas *Juudan huoneessa*, ja Ekron on oleva täynnä *Israelin huonetta*, niin kuin *Jerusalem*.
8. Minä teen *minun ihanan kirkkauteni läsnäolon asustamaan minun temppelissäni, ja minun väkevän käsivarteni voima on oleva kuin tulimuuri ympäröimässä niitä*, jotka tulevat ja menevät, eikä tule käskijä enää heidän kimppuunsa, sillä nyt olen minä *paljastanut voimani, tekemään heille hyvää*.
9. Iloitse suuresti, *Siionin seurakunta*, riemuitse, *Jerusalem*in seurakunta, sillä sinun kuninkaasi tulee *keskuuteesi!* Vanhurskas ja *vapautuksen tuoja* hän on, on nöyrä ja ratsastaa aasilla, aasintamman varsalla.
10. Ja minä hävitän vaunut Efraimista ja hevoset Jerusalemista. *Kansakuntien sotaisten joukkojen voima* hävitetään, ja hän julistaa rauhan *kuningaskunnille*. Ja hänen hallituksensa ulottuu merestä *länteen*, Euftrat-virrasta hamaan maan ääriin.
11. Ja myös *sinut, jota varten liitto on tehty veren kautta, minä olen vapauttanut egyptiläisten orjuudesta, minä olen täyttänyt tarpeen erämaassa, joka oli autio kuin vedetön kuoppa*.
12. Tulkaa takaisin *voimallisiksi kaupungeiksi*, te vangit, joilla on toivotte *vapautustanne*; myös tänä päivänä minä julistan: kaksin verroin minä lupaan *siunata*.
13. Sillä minä *vahvistan Juudan kansan huoneen jännitetyksi* jousekseni, panen *Israelin huoneen täyteen voimaa* niin kuin *nuolet*, ja *vahvistan* sinun poikasi, Siion, *muiden kansakuntien* poikia vastaan, ja teen sinut sankarin *kädessä olevan miekan* kaltaiseksi.
14. Herra on näkyvä heidän yllänsä, ja hänen *sanansa* lähtee kuin salama. *Ja* pasuunaan *puhalletaan Herran Jumalan edessä*, ja hän kulkee etelän myrskytuulissa.
15. Herra Sebaot on *armahtava* heitä, ja he *hallitsevat kansakuntia ja tappavat heitä, ja tuhoavat niiden jäännöstä, niin kuin heitetään linkokiviä, he ryöstävät heidän tavaroitaan ja tulevat niistä ravituiksi, niin kuin viiniä juodaan* ja ovat täynnä, niinkuin uhrimaljat, *jotka täytetään jauholla ja öljyllä, ja he loistavat, niin kuin veri alttarin seinustalla*.
16. Ja Herra, heidän Jumalansa, on sinä päivänä auttava heitä, *hajotettua* kansaansa, joka on kuin hänen lammaslaumansa; sillä *hän valitsee heitä olemaan kuin kasukkaan* kiinnitettyjä kiviä, ja *tuo heidät omaan maahansa*.
17. Sillä kuinka *hyvää ja kuinka oikeaa onkaan Jumalan sanan opetus heidän johtajilleen, ja se oikea tuomio, jota säädetään heidän kokouspaikoissaan!*

Luku 10

1. Rukoilkaa Herralta sadetta kevätsateen aikana: Herra tekee ukkospilvet ja antaa heille sadekuurot, antaakseen *heille viljaa syötäväksi ja kasvit karjaa varten* joka miehen pellolle.
2. Sillä *epäjumalien palvelijat* puhuvat *sortoa*, ja tietäjät *profetoivat* petosnäkyjä, *väärät profeetat* puhuvat *petollisuudessaan valheita, eivät lohduttele lainkaan*. Sen tähden he saavat *joutua hajalleen* kuin lammaslauma ja *menivät pakkosiirtolaisuuteen*, kun ei ole *kuningasta*.

3. *Kuninkaita* kohtaan syttyy minun vihani, ja johtomiehiä minä rankaisen; *minä kosten heidän syntinsä heidän ylleen*, sillä Herra Sebaot *muistaa kansansa*, Juudan heimon *huoneen*, ja asettaa sen ikään kuin kunniaratsuksensa, *joka näkyy sodassa selkeästi*.
4. Siitä on lähtevä *heidän kuninkaansa*, siitä *heidän Messiaansa*, siitä *heidän voimansa sodassa*, siitä lähtevät kaikki *heidän johtajansa*.
5. Ja *Israelin huone* on niinkuin sankarit, jotka polkevat *kansakuntien kuolleita* sodassa, *kuin katujen lokaa*. He sotivat, sillä Herran *sana* on heidän kanssansa; ja häpeään joutuvat hevosilla ratsastajat.
6. Minä teen väkeväksi Juudan heimon *kansan* ja autan Joosefin heimon *ihmisiä*. Minä *kokoan heidän karkoitettunsa*, minä armahdan heitä, ja he tulevat olemaan, niin kuin en minä olisi heitä *karkoittanutkaan*. Sillä minä olen Herra, heidän Jumalansa, ja kuulen heidän rukouksensa.
7. Efraimin *huoneen kansa* on oleva niin kuin sankari, ja heidän sydämensä on iloitseva niin kuin viinistä. Heidän lapsensa näkevät sen ja iloitsevat; heidän sydämensä riemuitsee *Herran sanassa*.
8. Minä olen *kutsuva heidän karkoitettunsa* ja kokoava heidät, sillä minä lunastan heidät, ja he lisääntyvät, niin kuin *heistä oli luvattu* ennen.
9. Kun minä sirotan heidät kansojen sekaan, muistavat he *minun pelkoani* kaukaisissa maissa; ja he lastensa kanssa saavat *pitkät elämänsä vuodet* ja saavat palata takaisin.
10. Ja *niin kuin minä toin* heidät takaisin Egyptin maasta, *minä kokoan heidän karkoitettunsa* Assurista; minä vien heidät Gileadin maahan ja *pyhäkköön*, eikä heille ole riittävästi tilaa.
11. Ja *heitä varten tehdään ihmeitä ja merkkejä*, aivan kuten *tehtiin heidän isilleen*, kun he kulkivat meren lävitse, *he katselevat, kuinka hän kostaa heidän vihollisilleen*, niin kuin *ne voimalliset heitettiin* meren aaltoihin, ja kaikki *kansakuntien kuninka*at joutuvat häpeään, Assurin *voima* painuu alas, ja Egyptin *hallitusvalta* väistyy pois.
12. Mutta heidät minä teen väkeviksi *Herran sanassa*, ja hänen *nimessään* he kulkevat *lunastettuina*, sanoo Herra.

Luku 11

1. Avatkaa ovenne, *kansakunnat*, *niin* tuli on kuluttava sinun *turvapaikkasi*.
2. Valittakoon *kuninka*at, sillä *ruhtinas* on kaatunut, hävitetyt ovat nuo *omaisuuksista rikkaat*. Valittakaa, te *maakuntien hirmuhallitsijat*, sillä *väkevä kaupunkinne* on ryöstetty.
3. Kuule *kuninkaiden* valitusta, kun on *ryöstetty* nuo heidän *kaupunkinsa*. *Se on kuin* nuorten leijonain ärjyntää, kun Jordanin *ylpeys* on *kuivunut* heitä vastaan.
4. Näin sanoi Herra, minun Jumalani: *Profetoi niitä johtajia vastaan*, jotka *oli säädetty johtamaan kansaa*, mutta *jotka hallitsivat heitä*, niin kuin he *olisivat teuraslampaita*.
5. Niiden ostajat teurastavat *niitä* tuntematta syynalaisuutta, ja joista niiden myyjät sanovat: 'Kiitetty olkoon Herra, minä olen rikastunut', ja joita niiden paimenet eivät sääli.
6. Sillä minä en enää sääli maan asukkaita, sanoo Herra. Katso, minä annan ihmisten joutua toistensa käsiin ja kuninkaansa käsiin, ja he *ryöstävät* maan, enkä minä pelasta ketään heidän käsistänsä."
7. Ja *minä osoitin hallitsijoita kansan ylle*, ja he *hallitsivat heitä* niin kuin teuraslampaita, he tekivät *heistä* kurjimpia ja *johtivat* minun kansani harhaan. Ja heidät *jaettiin* minun edessäni kahteen osaan; *Israelin huone erottautui Juudan huoneen kansasta*. He halveksivat *Daavidin huoneen kuningaskuntaa*, *johon minä olin mielistynyt*, että se *hallitsisi* minun kansaani.
8. Ja minä hävitin kolme *hallitsijaa* yhtenä kuukautena, ja *minun sanani hylkäsi heidät*, koska hekin *kyllästyivät minun palvelemiseeni*.

9. Ja minä sanoin, *ettei teille enää laitettaisi hallitsijaa*. Kuolkoon, joka kuolee; hävitköön, joka häviää; ja jäljellejäävät *ryöstäkööt* kukin toisensa *omaisuuksia*."
10. Ja minä *toin Assyrian kuninkaan Israelin kuningasta vastaan, ja ajoin hänet pakkosiirtolaisuuteen, koska hän oli muuttanut minun liittoni, jonka olin tehnyt heidän kanssaan, etteivät palvelisi epäjumalia, sen tähden heidät vietiin pakkosiirtolaisuuteen muiden kansojen keskuuteen*.
11. Ja *koska he muuttivat sen liiton, he menivät pakkosiirtolaisuuteen* sinä päivänä, ja niin kurjimmat, *ne köyhimmät kansan keskuudessa, jotka toteuttivat minun tahtoani, tulivat tietämään, että se oli Herran sana*.
12. Sitten minä sanoin heille: Jos teille hyväksi näkyy, *täyttäkää minun tahtoani*; jollei, niin olkaa *täyttämättä*. Niin *jotkut kansasta täyttivät minun tahtoani*.
13. Ja Herra sanoi minulle: "*Kirjoita heidän tekonsa tauluihin, ja viskaa se pyhäkköön, viranhaltijalle, koska minun pelkoni oli kallis heidän silmissään*". Niin minä otin *kirjoitustaulun, ja kirjoitin heidän tekonsa ja viskasin ne Herran huoneeseen johtavalle virkamiehelle*.
14. Sitten minä *toin Nebukadnessarin, Babylonian kuninkaan, Sidkiaan, Juudan huoneen heimon kuningasta vastaan, ja ajoin hänet pakkosiirtolaisuuteen, koska Juudan huoneen kansa oli myös muuttanut sen liiton, niin kuin heidän veljensäkin Israelin huoneesta*.
15. Sitten Herra sanoi minulle: "*Mene, profetoi vielä hullua hallitsijaa vastaan*."
16. Sillä katso, minä olen herättävä maahan *hallitsijan*: hukkaantuneista hän ei pidä huolta, hajaantunutta hän ei etsi, ruhjoutunutta hän ei paranna, pystyssä pysyvää hän ei tue; mutta hän *ryöstää rikkaiden omaisuuksia ja hävittää niiden jäännöksenkin*.
17. Voi hullua *hallitsijaa, johon kansa luotti, että hän heitä johtaisi! Hän on kuin teurastaja, miekka kädessään ja silmä lihavuuden yllä, valmiina teurastamaan*. Hänen käsivartensa kuivettukoon, ja hänen oikea silmänsä soetkoon."

Luku 12

1. Ennustus, Herran sana Israelista. Näin sanoo Herra, joka on jännittänyt taivaan ja perustanut maan ja joka on luonut ihmisen hengen hänen sisimpäänsä:
2. Katso, minä teen Jerusalemin *täydeksi* juovuttavaksi maljaksi kaikille kansoille yltympäri, ja myös Juudan *kansan huoneen* kohdalle *kansakunnat ovat väkivalloin* tuleva, Jerusalemia piiritettäessä.
3. Ja sinä päivänä minä teen Jerusalemin *kompastuskiveksi* kaikille kansoille: kaikki, jotka sitä *sortavat, ryöstetään*; ja kaikki maan kansakunnat kokoontuvat sitä vastaan.
4. Sinä päivänä, sanoo Herra, minä lyön kaikki *niiden kansakuntien* hevoset vauhkoudella ja niiden ratsastajat hulluudella. Mutta Juudan *heimon huoneen yllä minä paljastan voimani, tehdäkseni heille hyvää*, ja kaikki kansojen hevoset minä lyön sokeudella.
5. Silloin Juudan sukuruhtinaat sanovat sydämessään: "*Jerusalemin asukkaat löytävät pelastuksen Herran Sebaotin, heidän Jumalansa sanassa*".
6. Sinä päivänä minä teen Juudan sukuruhtinaat ikään kuin tulipannuksi puitten sekaan ja ikään kuin tulisoihduksi lyhteitten sekaan, ja he *ryöstävät etelään ja pohjoiseen, kaikki kansakuntien omaisuudet* yltympäri. Ja Jerusalemi saa yhäti asua paikoillansa – ja Jerusalemi on *menestyvä*.
7. Ja Herra on ensiksi vapauttava Juudan *huoneen kaupungit*, ettei Daavidin suvun kunnia ja Jerusalemin asukasten kunnia ylvästelisi Juudan *huoneen kansaa* vastaan.
8. Sinä päivänä on Herra *armahtava* Jerusalemin asukkaita; ja kompastuvainen heidän seassansa on sinä päivänä oleva niin kuin Daavid, ja Daavidin suku on *menestyvä, ruhtinainden lailla*, niin kuin Herran enkeli heidän edessäänä.

9. Mutta sinä päivänä minä tahdon hävittää kaikki pakanakansat, jotka *kokoontuvat ja* hyökkäävät Jerusalemiä vastaan.

10. Ja minä vuodatan Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukasten päälle armon ja *myötätunnon* hengen. He *rukoilevat minua, koska heidät oli karkoitettu*. Ja he valittavat häntä, niin kuin valitetaan ainokaista, murehtivat häntä katkerasti, niin kuin murehditaan katkerasti esikoista.

11. Sinä päivänä pidetään Jerusalemissa suuret valittajaiset, niin kuin olivat *Ahabin, Omrin pojan valittajaiset, jonka Hadadrimmon, Tabrimmonin poika tappoi, ja niin kuin Joosian, Amonin pojan valittajaiset, jonka se ontuva faarao tappoi* Megiddon laaksossa.

12. Ja maan *asukkaat* pitävät valittajaisia, kukin sukukunta erikseen: Daavidin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, Naatanin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen,

13. Leevin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, siimeiläisten sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen. Kaikki muut sukukunnat, kukin sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen.

Luku 13

1. Sinä päivänä on *Jumalan sanan opetus ilmestyvä vesilähteen lailla* Daavidin suvulle ja Jerusalemin asukkaille, ja minä annan heille heidän syntinsä anteeksi, niin kuin heidät *puhdistettaisiin puhdistusvedellä, ja hiehon tuhkalla* saastaisuutta vastaan.

2. Ja sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, minä hävitän *kansakuntien* epäjumalain nimet maasta, eikä niiden nimiä enää muisteta. Myöskin *petolliset* profeetat ja saastaisuuden hengen minä ajan maasta pois.

3. Ja jos joku vielä ennustaa, sanovat hänen isänsä ja äitinsä, hänen vanhempansa, hänelle: "Sinä et saa elää, koska olet *profetoinut* valhetta Herran nimeen". Ja hänen isänsä ja äitinsä, hänen vanhempansa, *estävät häntä* hänet hänen ennustamisensa tähden.

4. Sinä päivänä häpeävät *valheen* profeetat itse kukin näkyään, kun he ennustavat, eivätkä he enää *profetoi petosta, opettaakseen valheita*.

5. Hän sanoo: "En ole profeetta, vaan peltomies, sillä eräs mies on ostanut minut orjaksi jo nuoruudessani".

6. Ja jos häneltä kysytään: "Mitä ovat nuo *vitsaukset, jotka ovat tulleet yllemme?*" vastaa hän: "*Me olemme kärsineet niiden syntien tähden, joita me olemme rakastaneet*".

7. *Ilmesty*, miekka, minun *kuningastani* vastaan ja hänen *kaltaistaan ruhtinasta* vastaan, sanoo Herra Sebaot. Lyö *kuningasta*, ja joutukoot *ruhtinaat* hajallensa; mutta minä käännän jälleen *voimani* pienimpiä kohden.

8. Ja näin on käyvä koko maassa, sanoo Herra: kaksi osaa siitä hävitetään ja saa surmansa, mutta kolmas osa siitä jää jäljelle.

9. Ja sen kolmannen osan minä vien *ahdistukseen, tuliseen pätsiin*; minä sulatan heidät, niin kuin hopea sulatetaan, ja koettelen heitä, niin kuin kulta koetellaan. He *rukoilevat* minun *nimessäni*, ja minä *kuulen heidän rukouksensa*. Minä sanon: "Se on minun kansani", ja se sanoo: "Herra, minun Jumalani".

Luku 14

1. Katso, Herran päivä on tuleva, ja *Israelin huone jakaa kansakuntien omaisuudet* sinun keskelläsi, *Jerusalem*.

2. Minä kokoan kaikki *kansakunnat* sotaan Jerusalemiä vastaan. Kaupunki valloitetaan, talot ryöstetään, naiset raiskataan, ja puoli kaupunkia lähtee pakkosiirtolaisuuteen, mutta jäljelle jäävää kansaa ei hävitetä kaupungista.
3. Ja Herra on *ilmestynyt* ja sotiva näitä *kansakuntia* vastaan vastaan, niin kuin sotimispäivänänsä, *Punaisella merellä*.
4. Ja sinä päivänä *hän on ilmestynyt voimassaan* Öllymäellä, joka on Jerusalemin edustalla itää kohti. Ja Öllymäki halkeaa kahtia idästä länteen hyvin suureksi laaksoksi: toinen puoli mäkeä siirtyy pohjoiseen ja toinen puoli etelään päin.
5. Ja te pakenette minun mäkieni väliseen laaksoon, sillä mäkien välinen laakso on ulottuva Asaliin asti. Te pakenette, niin kuin pakenitte maanjäristystä Ussian, Juudan *heimon huoneen* kuninkaan, päivinä. Ja Herra, minun Jumalani, *ilmestyy; ja kaikki pyhät hänen kanssaan*.
6. Sinä päivänä ei ole valoa: *on vain kylmää ja jäätä*.
7. Se on oleva yksi päivä - Herralle on se tunnettu - ei *ole valo kuin päivä, eikä pimeys kuin yö*; ja ehtoolla on oleva valoisaa.
8. Sinä päivänä *vesilähteet* virtaavat Jerusalemissa: toiset puolet niistä Idänmerta kohti, toiset puolet Länsimerta kohti. Niin on tapahtuva kesät ja talvet.
9. *Herran kuningaskunta on ilmestynyt yli koko maan asukkaiden*. Sinä päivänä *he palvelevat Herraa yksimielisesti*, ja hänen nimensä *on oleva vahvistettu tässä maailmassa, eikä toista nimeä ole*.
10. Koko maa muuttuu tasaiseksi Gebasta Rimmoniin asti, Jerusalemin eteläpuolelle. Ja *Jerusalem on laajeneva* ja oleva asuttu, paikallansa, Benjaminin *heimon* portista entisen portin sijaan asti, Kulmaporttiin ja *Hippikus*-torniin asti, kuninkaan *kuoppiin* asti.
11. He asuvat siellä, eikä *siellä* enää *tapeta*, ja Jerusalem on oleva asuttu, oleva turvassa.
12. Ja tämä on oleva vitsaus, jolla Herra rankaisee niitä kansoja, jotka *kokoontuvat ja tulevat* Jerusalemiä vastaan: hän mädättää siltä kansalta lihan, kun se vielä seisoo jaloillaan, sen silmät mätänevät kuopissansa, ja sen kieli mätänee sen suussa.
13. Sinä päivänä on tuleva Herralta *kuolettava* hämminki heidän sekaansa, niin että he käyvät kiinni toinen toisensa käteen ja toisen käsi *repii irti* toisen *käden*.
14. Myös Juudan *huoneen ihmisiä kansakunnat tuovat sotimaan* Jerusalemissa, ja kaikkien *kansakuntien* rikkaudet kootaan joka taholta: kullat ja hopeat ja ylen paljon vaatteita.
15. Samoin on vitsaus kohtaava hevosia ja muuleja ja kameleja ja aaseja ja kaikkea karjaa, mitä niissä leireissä on - samankaltainen vitsaus.
16. Mutta kaikki niiden *kansakuntien* tähteet, jotka ovat *kokoontuneet ja hyökänneet* Jerusalemiä vastaan, käyvät vuosi vuodelta sinne ylös kumartaen rukoilemaan *iankaikkista* kuningasta, Herraa Sebaotia, ja viettämään lehtimajanjuhlaa.
17. Ja mitkä maan *kansakunnista* eivät käy ylös Jerusalemiin kumartaen rukoilemaan *iankaikkista* kuningasta, Herraa Sebaotia, niille ei tule sadetta.
18. Ja jos egyptiläisten *kuningaskunta* ei käy eikä tule sinne ylös, ei *Niili nouse heitä varten*; vaan heitä on kohtaava se vitsaus, millä Herra rankaisee *kaikkia* niitä *kansakuntia*, jotka eivät tule sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa.
19. Tämä on oleva egyptiläisten *kosto*, ja kaikkien niiden *kansakuntien kosto*, jotka eivät käy sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa.
20. Sinä päivänä on oleva hevosten *satuloissa* kirjoitus: "Pyhitetty Herran *edessä*". Ja padat Herran temppelissä ovat *lukuisat, kuin ne uhrimaljat*, jotka ovat alttarin edessä.
21. Ja jokainen pata Jerusalemissa ja Juudassa on oleva pyhitetty Herralle Sebaotille, ja kaikki uhraajat tulevat ja ottavat niitä ja keittävät niissä. Eikä ole enää *milloinkaan* yhtään kaupustelijaa Herran Sebaotin temppelissä.

Malachi, targum

Kirkkoraamattu 1933 pohjatekstillä, targumin erot laitettu kursiivilla. 3:5, 3:7, 3:14 "sana" on memra, joka tarkoittaa Messiasta, eikä sanaa juurikaan käytetä targumin ulkopuolella. 3:12 "kirkkauden läsnäolo" on shekina.

Aramean teksti luettiin tällaisena Jeesuksen ajan synagogassa ääneen sen jälkeen, kun hebrean kielinen teksti oli luettu ensin, niin että kansa ymmärsi. Tyypillinen targum Jonathan (bar Uzziel), ilmeisesti Jonathan ei tekstiä varsinaisesti kääntänyt, vaan kirjoitti puhtaaksi olemassa olleen suullisen opetuksen. Ainoastaan Laulujen Laulu, Saarnaaja ja Valitusvirret, ehkä jotkut Esterin targumitkin, menevät täysin eri tavalla, kuin tavallinen raamatun teksti. Talmud kertoo Daniel 10:7 niiden kolmen miehen olleen hänen "opetuslapsensa" Haggai, Sakarja ja Malakia, ja jos targumin mukaan Malakia on siis Esra, kaikki kolme olivat temppeliä rakentamassa. Talmud sanoo myös jakeesta 3:16, "Tarvitaan kaksi tai kolme puhumaan keskenään, ja missä kaksi tai kolme on Jumalan sanan äärellä, sinne kirkkauden läsnäolo tulee heidän keskelleen". 7-8.5.2014.

Targum tarkoittaa käännöstä.

Luku 1

1. Ennustus, Herran sana *Israelia varten*, Malakian kautta, joka on kirjanoppinut Ezra.
2. Minä olen teitä rakastanut, sanoo Herra. Mutta te sanotte: "Missä sinä olet osoittanut rakkautesi meihin?" Eikö Eesau ollut Jaakobin veli, sanoo Herra, ja Jaakobia minä rakastin,
3. mutta Eesauta minä vihasin; ja minä tein hänen vuorensa autioiksi ja *tein* hänen perintöosansa erämaan *aavikoksi*.
4. Jos *edomilaiset sanovat*: "Me olimme köyhtyneet, nyt olemme tulleet rikkaiksi, ja me rakennamme rauniot jälleen", niin Herra Sebaot sanoo näin: He rakentakoot, mutta minä revin maahan; ja heidän nimensä olkoon: "*jumalattoman kansan maa*" ja "*kansa, jonka ylle Herra on tuonut iankaikkisen kirouksen*".
5. Ja teidän silmänne saavat nähdä sen, ja te sanotte: "Herran *kunnia* on suuri, *laajentunut* Israelin rajojen ulkopuolellakin".
6. *Katso, sanottu on*, poika kunnioittakoon isää ja palvelija herraansa. Mutta jos minä olen *kuin* isä, missä on minun kunnioitukseni? Ja jos minä olen *kuin* Herra, missä on minun pelkoni? sanoo Herra Sebaot teille, te papit, jotka *halveksitte minun nimeäni*. Mutta jos te sanotte: "Miten me olemme *halveksineet* sinun nimesi?"
7. Siten, että tuotte minun alttarilleni *kauhistusta uhrina*. Ja jos te sanotte: "Miten se on *kauhistus*?" Siten, että sanotte: "Herran pöytä on halpana pidettävä."
8. Ja kun te tuotte uhriksi sokean eläimen, niin se muka ei ole paha! Ja kun tuotte ontuvan ja sairaan, niin se muka ei ole paha! Vie se maaherrallesi, joka *sinua vallitsee*: mielistyykö hän sinuun, ja onko hän sinulle suosiollinen? sanoo Herra Sebaot.
9. Ja nyt, *rukoilkaa sen tähden* Jumalaa, että hän *kuulisi rukouksemme*. Tällaista on teidän kädestänne tullut: olisiko hän teille suosiollinen? sanoo Herra Sebaot.
10. Jospa olisi teidän joukossanne joku, joka sulkisi *minun pyhäkköni* ovet, ettette *uhraisi kauhistuttavaa uhria* minun alttarillani! Ei ole minulla mielisuosiota teihin, sanoo Herra Sebaot, enkä minä mielisty ruokauhriin, joka tulee teidän kädestänne.

11. Sillä auringon noususta hamaan sen laskuun on minun nimeni oleva suuri pakanain seassa, ja joka kerta, *kun te täytätte minun tahtoani, minä kuulen teidän rukouksenne, ja minun suuri nimeni on oleva pyhitetty teidän tähtenne, ja teidän rukouksenne on kuin puhdas uhri minun edessäni, sillä minun nimeni on oleva suuri pakanain seassa, sanoo Herra Sebaot.*
12. Mutta te häpäisette sen, kun sanotte: "Herran pöytä on *halveksittava*, ja sen *lahjat* on halpana pidettävä".
13. Ja jos te sanotte: "*katso, mitä me olemme omasta omaisuudestamme tuoneet!*" ja *kuristatte* sen, sanoo Herra Sebaot, ja tuotte ryöstettyä, ontuvaa ja sairasta - tuotte uhrilahjaksi. - Minäkö mielistyisin ottamaan sen teidän kädestänne? sanoo Herra.
14. Kirottu olkoon pettäjä, jolla on laumassaan koiraspuoli ja joka on *lupauksella* luvannut sen, mutta uhraakin Herralle viallisen. Sillä suuri kuningas olen minä, sanoo Herra Sebaot, ja minun nimeni on *voimallinen* pakanain seassa.

Luku 2

1. Ja nyt teille tämä käsky, te papit!
2. Jos ette kuule ja paina *minun pelkoani* sydämeenne, niin että annatte kunnian minun nimelleni, sanoo Herra Sebaot, lähetän minä teitä vastaan kirouksen ja kiroan teille suodut siunaukset. Minä olenkin ne jo kironnut, sillä te ette ole painaneet *minun pelkoani* sydämeenne.
3. Minä kiellän teiltä *tuoton maasta*, ja minä *paljastan teidän syntienne häpeän* teidän kasvoihinne, ja minä *teen lopun teidän juhlistanne, ja teidän osanne siitä otetaan pois.*
4. Ja te tulette tietämään, että minä olen lähettänyt teille tämän käskyn, *että minun liittoni, joka oli Leevin kanssa, pysyisi, sanoo Herra Sebaot.*
5. Minun liittoni hänen kanssansa oli elämä ja rauha, ja minä annoin *täydellisen lakini opetuksen* hänelle; ja hän pelkäsi minua, vapisi minun nimeni edessä.
6. Oikea opetus oli hänen suussansa, eikä vääryyttä tavattu hänen huuliltansa. Rauhassa ja *totuudessa* hän vaelsi minun *edessäni*, ja monet hän käänsi pois pahoista töistä.
7. Sillä papin huulten pitää tallettaman tieto, ja hänen suustansa etsitään opetus; sillä hän on Herran Sebaotin *edessä palvelemassa.*
8. Mutta te olette poikenneet tieltä, olette opetuksellanne saattaneet monet kompastumaan, olette turmelleet Leevin liiton, sanoo Herra Sebaot.
9. Niinpä minäkin teen teidät halpana pidetyiksi ja alhaisiksi kaiken kansan edessä, koska te ette ole pitäneet minun *edessäni hyviä* teitä, vaan olette olleet puolueelliset opetuksessa.
10. Eikö meillä kaikilla ole sama Isä? Eikö sama Jumala ole meitä luonut? Miksi me olemme uskottomat toinen toisellemme ja rikomme isiemme *kanssa olleen* liiton?
11. Juudan *huoneen kansa* on ollut uskonon, Israelissa ja Jerusalemissa on tehty kauhistus. Sillä Juudan *huoneen kansa* on häväissyt *sielunsa, joka oli pyhä* Herran *edessä*, ja on ottanut avioksi *muiden kansojen* tyttäriä.
12. Hävittäköön Herra siltä mieheltä, joka tämän tekee, *lapsen ja lapsenlapsen* Jaakobin *kaupungeista*, ja jos hän on *pappi*, ja Herran Sebaotin *pyhäkön* uhrilahjan tuojan.
13. Ja toiseksi te olette tehneet tämän: olette saattaneet Herran alttarin peitetyksi *itkevien ja surevien* kyynelillä ja itkulla, niin ettei hän enää käänny uhrilahjojen puoleen eikä mielisty ottamaan mitään teidän kädestänne.
14. Ja jos te sanotte: "Minkätähden niin?" Sentähden, että Herra on todistaja sinun ja sinun nuoruutesi vaimon välillä, jolle sinä olet ollut uskonon, vaikka hän on sinun puoliso, sinun aviovososi.

15. *Eikö Abraham ollut yksi ainoa siitä, josta maailma tehtiin?*" Hän pyrki saamaan Herran hänelle lupaamia jälkeläisiä *vahvistetuksi hänestä*. - Ottakaa siis vaari *itsestänne*, älkääkä olko uskottomat nuoruutenne vaimolle.

16. Sillä *jos vihaat häntä, eroa hänestä*, sanoo Herra, Israelin Jumala, *älkää kätke vaatteisiisi vääryyttä*, sanoo Herra Sebaot. Siis ottakaa vaari *itsestänne*, älkääkä olko uskottomat.

17. Te väsyttätte Herran puheillanne. *Ja jos te sanotte: "Miten väsyttämme?"* Siten, että sanotte: "Jokainen, joka pahaa tekee, on hyvä Herran edessä, ja niihin hänellä on mielisuosio"; tahi: "Missä on Jumala, joka jakaa oikeutta?"

Luku 3

1. Katso, minä lähetän sanansaattajani, ja hän on valmistava tien minun eteeni. Ja äkisti on tuleva temppeleinsä Herra, jota te etsitte, ja liiton enkeli, jota te halajatte. Katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot.

2. Mutta kuka kestää hänen tulemisensa päivän, ja kuka voi pysyä, kun hän ilmestyy? Sillä *hänen vihansa hajottaa*, niinkuin kultasepän tuli ja niinkuin pesijäin saippua.

3. Ja hän *ilmestyy niin kuin mies, koettelemaan*, ja sulattaa ja puhdistaa hopean, hän puhdistaa Leevin pojat, saa ne puhtaiksi kuin kullan ja hopean ja sitten he tuovat Herralle uhrilahjoja vanhurskaudessa.

4. Ja Herralle ovat otollisia Juudan *kansan* ja Jerusalemin *asukkaiden* uhrilahjat niinkuin ammoin menneinä päivinä ja muinaisina vuosina.

5. Ja minä *ilmestyn* teitä vastaan, pitääkseni tuomion ja *minun sanani tulee* kiiruusti todistajaksi *keskellenne*, velhoja ja avionrikkomia ja väärinvannoja vastaan ja niitä vastaan, jotka sortavat palkkalaista palkanmaksussa, leskeä ja orpoa ja vääntävät vääräksi muukalaisen *oikeuden* eivätkä pelkää minua, sanoo Herra Sebaot.

6. Sillä minä, Herra, en *ole muuttanut liittoani, joka on muinaisuudesta, mutta te, oi Israelin huone, luulette, että kun ihminen kuolee tässä maailmassa, häntä ei tuomita*.

7. isienne päivistä asti te olette poikenneet minun *asetuksistani* ettekä noudata niitä. Kääntykää *minua palvelemaan*, niin minä *käännän minun sanani tekemään hyvää teille*, sanoo Herra Sebaot. *Ja jos te sanotte: "Missä asiassa meidän on käännettävä?"*

8. *Kiusaako ihminen tuomaria?* Te kuitenkin riistätte minulta. Mutta te sanotte: "Missä asiassa me sinulta riistämme?" Kymmenyksissä ja antimissa.

9. Te olette kirouksella kiroitut, kun te, koko kansa, riistätte minulta.

10. Tuokaa täydet kymmenykset varastuhuoneeseen, että minun huoneessani olisi *osuus niille, jotka palvelevat minun pyhäkössäni*, ja siten koetelkaa minua, sanoo Herra Sebaot: totisesti minä avaan teille taivaan akkunat ja vuodatan teille siunausta, *kunnes te sanotte, "jo riittää!"*.

11. Ja minä karkoitan nuhtelullani teiltä *tuhoajan* turmelemasta teidän maanne hedelmää, eikä teidän viiniköynnöksenne kedolla ole hedelmätön, sanoo Herra Sebaot.

12. Ja *teidä ylistävät* kaikki pakanat, sillä te tulette *asustamaan minun kirkkauteni läsnäoloni huoneen maassa, ja siellä te täytätte minun tahtoani*, sanoo Herra Sebaot.

13. Ynseät ovat teidän puheenne minua vastaan, sanoo Herra. Mutta te sanotte: "Mitä me olemme puhuneet sinua vastaan?"

14. Te sanotte: "Herran palveleminen *ei hyödytä mitään*; ja mitä hyötyä siitä *meille itsellemme* on ollut, että me olemme hänelle suorittaneet, *mitä hänen sanansa vaatii*, ja että olemme vaeltaneet *hengessä* murheellisina Herran Sebaotin kasvojen edessä.

15. Nyt me *ylistämmekin pahan tekijöitä*. Ne, jotka tekevät sitä, mikä jumalatonta on, ne tulevat *vahvistetuiksi*. He kiusaavat Jumalaa, mutta pelastuvat."

16. Silloin myös Herraa pelkääväiset puhuvat toinen toisensa kanssa, ja Herra tarkkaa ja kuulee; ja muistokirja kirjoitetaan hänen edessään niiden hyväksi, jotka Herraa pelkäävät ja hänen nimensä kunniassa pitävät.

17. Ja he ovat, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jonka minä teen, minun omaisuuteni. Ja minä olen heille laupias, niinkuin mies on laupias pojallensa, joka häntä palvelee.

18. Ja te näette jälleen, mikä on ero vanhurskaan ja jumalattoman välillä, sen välillä, joka palvelee *Herran edessä*, ja sen, joka ei häntä palvele.

Luku 4

1. Sillä katso: se päivä on tuleva, joka palaa kuin pätsi. Ja kaikki *pahan tekijät* ja kaikki, jotka tekevät sitä, mikä jumalatonta on, ovat *kuin hauraita* oljenkorsia; ja heidät polttaa se päivä, joka tuleva on, sanoo Herra Sebaot, niin ettei se jätä heistä *lasta eikä lastenlasta*.

2. Mutta teille, jotka minun nimeäni pelkäätte, on koittava vanhurskauden aurinko ja parantuminen sen siipien alla, ja te käytte ulos ja hypitte kuin syöttövasikat

3. ja tallaatte jumalattomat; sillä he tulevat tomuksi teidän jalkapohjienne alle sinä päivänä, jonka minä teen, sanoo Herra Sebaot.

4. Muistakaa minun palvelijani Mooseksen laki, jonka minä Hoorebilla hänelle säädin koko Israelia varten *opetettaviksi* käskyiksi ja oikeuksiksi.

5. Katso, minä lähetän teille profeetta Elia, ennenkuin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä.

6. Ja hän on kääntävä jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä *ilmestyisi ja löytäisi koko maata synneissään, ja täysin* vihkisi sitä tuhon omaksi.

Sisällysluettelo

Hoosea s.1

Joel s.12

Aamos s.16

Obadja s.23

Joona s.24

Miika s.27

Naahum s.32

Habakuk s.35

Sefanja s.38

Sakarja s.41

Malakia s.53